

**CENTRE
DE PASTORAL
LITÚRGICA
DE BARCELONA**

Rivadeneyra 6,7. 08002 Barcelona

Tel. 93 302 22 35

Fax: 93 318 42 18

E.mail: cpl@cpl.es

Web: WWW.cpl.es

ADVENT I NADAL
Suggeriments i materials

Dossiers CPL, 92
Centre de Pastoral Litúrgica
Barcelona

Aquest llibre ha estat preparat per Josep Lligadas

Inclou còpia en disquet per poder adaptar el seu contingut a cada lloc (vegeu instruccions d'ús a la pàgina 157).

Primera edició: setembre del 2001

Edita: Centre de Pastoral Litúrgica

ISBN: 84-7467-763-7

D.L.: Z - 2.363 - 2001

Imp.: Cometa (Saragossa)

ÍNDEX

Presentació: Un llibre per a l'Advent i el Nadal 7

ADVENT

Viure l'Advent

El sentit del temps d'Advent (*J. Lligadas*)..... 11

Els quatre prefacs d'Advent. Guia de teologia i espiritualitat
(*J. Aldazábal*) 15

L'Advent, temps marià (*Pau VI*) 22

Suggeriments i propostes per a l'Advent (*J. Lligadas*)..... 24

Per a la missa	
Acte penitencial (<i>P. Farnés</i>)	29
El leccionari ferial d'Advent (<i>P. Tena</i>)	32
Pregàries dels fidels (<i>J. Lligadas</i>)	37
Un salm per després de combregar	48

Altres celebracions	
Celebració d'inici d'Advent (<i>J. Aldazábal</i>)	53
La "Setmana Santa" que prepara Nadal (<i>J. Lligadas</i>)	58
Novena de Nadal (<i>P. Farnés</i>)	61
Celebracions de la penitència (<i>J. Gomis</i>)	69

Signes d'Advent	
La corona d'Advent, a l'església, a la catequesi, a casa	81
El calendari d'Advent (<i>P. Tena</i>)	87
Fer el pessebre (<i>J. Lligadas</i>)	89

NADAL

Viure el Nadal	
Nadal-Epifania (<i>J. Aldazábal</i>)	93
La festa de Nadal (<i>G. Mora</i>)	98
Nadal: la tendresa de Déu (i de l'home) (<i>J. Gomis</i>).....	100
Nadal: Algunes observacions (<i>J. Lligadas</i>)	103
Nadal també és la creu (<i>J. Lligadas</i>)	106

Per a la missa	
Octava de Nadal: suggeriments per a l'homilia (<i>J. Lligadas</i>).....	109
Pregàries dels fidels (<i>J. Urdeix</i>)	113
L'oració de la pau	126

Altres celebracions i materials	
Ofici de lectura per abans de la missa del gall	129
Vetlla per abans de la missa del gall (<i>J. Lligadas</i>).....	132
La Calenda: el pregó de Nadal	137
Pregar davant el pessebre (<i>J. Lligadas</i>)	139
Celebració de Cap d'Any (<i>J. Aldazábal</i>)	142
Vetlla de final d'any (<i>J. Lligadas</i>)	145
Pregó de Cap d'Any	150
Nit de Cap d'Any: celebració cristiana en família (<i>J. Aldazábal</i>)	152
Epifania: l'anunci de les festes de l'any	154

Altres publicacions del CPL per a Advent i Nadal	156
--	-----

PRESENTACIÓ: UN LLIBRE PER A L'ADVENT I EL NADAL

Un desig constant d'aquesta col·lecció de Dossiers CPL (com, d'altra banda, de tot el que fem al Centre de Pastoral Litúrgica) ha estat oferir materials i suggeriments que ajudin a celebrar millor els diversos temps litúrgics. Per això, hem publicat diversos volums amb materials i articles per a cada un dels temps, i els hem anat ampliant i renovant.

Ara, fent un pas més en aquesta voluntat de servei, iniciem una reelaboració d'aquest conjunt de llibres per tal d'oferir, pensant molt directament en les celebracions eucarístiques dels dies feiners i en les altres celebracions que sovint anirà bé d'organitzar (perquè per a les misses del diumenge ja hi ha la publicació *Missa Dominical*), un conjunt de material actualitzat i fàcil d'utilitzar per a les ocasions més habituals de la vida parroquial o d'altres comunitats de fidels. I, a més, amb un afegit que ja ha estat àmpliament valorat en els altres volums d'aquesta col·lecció en què s'ha inclòs: un disquet per a permetre les adaptacions convenientes i necessàries per a cada lloc i situació.

El primer d'aquests nous llibres de material per als temps litúrgics reuneix en un únic volum els temps d'Advent i de Nadal-Epifania. I és que podríem dir que no es tracta de dos temps, sinó d'un de sol. Celebrem, al llarg d'aquestes sis o set setmanes, des del primer diumenge d'Advent fins a la festa del Baptisme del Senyor, un únic moviment espiritual i sacramental: el Fill de Déu que ve enmig nostre, es fa carn de la nostra carn, i se'ns manifesta com a llum i camí per a tothom. Els suggeriments i materials que aquí oferim volen ajudar a viure aquest «temps fort» del nostre any cristià, i aquesta «veritat forta» de la nostra fe: Déu és Déu-amb-nosaltres, i nosaltres som cridats a viure la seva vida divina, en el cel nou i la terra nova que hem de realitzar ja aquí i que ell ens donarà plenament, un dia, per sempre.

Aquest llibre substitueix els dos d'aquesta mateixa col·lecció «Dossiers CPL» que recollien fins ara material per a aquest temps: el núm. 2, *Advent*, i el núm. 5, *Nadal i Epifania*. Però es bo recordar que n'hi ha un altre que recull sobretot materials de reflexió per a tots dos temps, i que serà un útil complement d'aquest que teniu a les mans. És el núm. 44, que porta per títol:

Celebrar la venida del Señor: Adviento-Navidad-Epifanía

ADVENT

Viure l'Advent

EL SENTIT DEL TEMPS D'ADVENT

JOSEP LLIGADAS

Advent: el temps de la vinguda del Senyor. Això vol dir la paraula llatina *adventus*: vinguda, adveniment. Una paraula que s'aplicava sobretot a l'arribada d'algun personatge important, i que ara nosaltres dediquem a l'únic personatge realment important, Jesús.

A l'inici de l'any litúrgic, preparant la celebració del Nadal, dediquem unes setmanes a contemplar aquesta vinguda: a esperar-la, a desitjar-la, a preparar-la en les nostres vides i, en definitiva, a celebrar-la. Perquè, certament, alhora que anhelem que vingui el Senyor, i ens volem convertir per ser per a ell «un poble ben disposat», ja podem també viure l'alegria de la seva presència a les nostres vides.

I és que aquesta vinguda del Senyor no és la ficció d'estar esperant com si fóssim els homes i dones de l'Antic Testament que no havien vist encara el Messies. Nosaltres sí que l'hem vist, nosaltres hem experimentat ja la seva vinguda en la nostra història, fa dos mil anys, a Betlem. Però aquesta vinguda seva, que commemorem per Nadal, deixa en nosaltres l'anhel d'una vinguda més plena. I per això, diem que l'Advent celebra una triple vinguda del Senyor: en primer lloc, la històrica, quan va prendre la nostra mateixa carn per fer present en el món la Bona Nova de Déu; en segon lloc, la que es realitza ara, cada dia, a través de l'Eucaristia i dels altres sacraments, i a través de tants i tants signes de la seva presència, començant pel signe dels germans, i dels germans pobres; i finalment, en tercer lloc, la vinguda definitiva, al final dels temps, quan arribarà a plenitud el Regne de Déu en la vida eterna.

Tot això celebrem en el temps d'Advent. I ho celebrem com en una gradació: primer, els primers dies, sembla com si l'interès principal anés cap a la vinguda definitiva al final del temps, amb la crida a vetllar per estar a punt; després, ens centrem més en la vinguda quotidiana, que veiem marcada pels anuncis del precursor Joan Baptista i la seva invitació a preparar el camí del Senyor; i finalment, sobretot a partir del dia 17 de desembre, la nostra mirada es posa ja de ple en l'espera del naixement de Jesús a Bertlem, acompanyats sobretot de la figura amorosa de Maria i també del seu espòs Josep. I tot això, acompanyat al llarg de tot el temps pels oracles d'Isaïes i dels altres profetes, que ens fan viure en constant actitud de joiosa espera.

L'organització del temps d'Advent

El temps d'Advent és el més tardà de tots els temps litúrgics: no va existir fins cap al segle V o VI. De fet, la festa de Nadal va néixer a principis del segle IV, i consta per primer cop en un calendari de l'any 354; la de l'Epifania, potser alguns anys abans. A partir de l'existència d'aquestes festes, els cristians van tenir ganes de dedicar un temps a la seva preparació. Un temps, però, que va tenir diverses extensions i característiques segons cada lloc, fins que va quedar fixat tal com ara el tenim.

Actualment, el temps d'Advent comença el quart diumenge abans de Nadal. Això fa que no tingui sempre la mateixa extensió. Perquè, com que Nadal, el 25 de desembre, no és un dia fix de la setmana, si resulta per exemple que Nadal cau en diumenge, llavors l'Advent comença el 27 de novembre i té quatre setmanes justes; i en canvi, si cau en dilluns, llavors el quart diumenge abans és el 3 de desembre, i l'Advent té només tres setmanes i un dia. Entre aquestes dues dates, doncs, del 27 de novembre i el 3 de desembre, pot començar l'Advent.

El que marca, naturalment, amb més força el sentit i la vivència d'aquest temps és l'itinerari dels diumenges, amb la distribució de les seves lectures en els tres cicles:

- A l'evangeli, el primer diumenge de tots tres cicles està centrat en la vinguda definitiva del Senyor al final del temps, per realitzar la plenitud del seu Regne; el segon i tercer diumenges, el protagonista és Joan Baptista, que ens convida a preparar la vinguda del Senyor; i el quart diumenge, l'evangeli ens presenta les escenes preparatòries del naixement de Jesús (el somni de Josep, l'anunciació, la visitació).
- A la primera lectura, llegim cada diumenge textos d'Isaïes i dels altres profetes, que ens anuncien l'obra del Déu salvador i la vinguda del seu Messies: els tres primers diumenges aquestes profecies evoquen les grans esperances d'Israel, mentre que el quart, en sintonia amb l'evangeli, presenten les promeses més directes del naixement del Fill de Déu.
- I finalment, hi ha els textos de la segona lectura, trets de sant Pau o de les altres cartes apostòliques, que ens exhorten a preparar i viure la vinguda del Senyor.

A més de les lectures dels diumenges, hi ha també la gran riquesa del leccionari ferial marcat per les dues grans etapes en què es divideix el temps: fins al 16 de desembre parlant de manera més general de la vinguda del Senyor, i a partir del 17 de desembre, preparant més directament el naixement de Jesús. De les característiques del leccionari ferial se'n parla més extensament a la pàgines 32-36.

I hi ha tot d'altres textos que ajuden a viure l'Advent. Potser els que val més la pena destacar són els quatre prefacis que es poden fer servir en aquest temps, que constitueixen un ric resum espiritual i catequètic de tot el que som cridats a viure-hi i de les actituds que hi hem de tenir. D'aquesta important riquesa que contenen se'n parla a les pàgines 15-21.

Un temps de gràcia

L'Advent és un temps de gràcia. Tots els temps ho són, certament, però aquest potser té un particular to de calidesa humana i cristiana que ens el fa especialment proper. La promesa de salvació de Déu es troba amb allò de millor que hi ha en les esperances humanes, i el fruit és el seu Regne que s'obre pas enmig nostre.

Val la pena aprofitar i viure aquest temps. Els suggeriments i materials d'aquestes pàgines miraran d'ajudar-hi, com també altres llibres i materials dels quals donem notícia a la pàgina 156.

Personatges especialment estimats ens hi acompanyen: el profeta Isaïes, el precursor Joan Baptista, els darrers patriarques com Zacaries, Elisabet, Josep... i sobretot, naturalment, Maria, en aquest temps que, com diu Pau VI en el bell text que publiquem a la pàgina 22, val la pena de dedicar-li, perquè li escau més que cap altra època de l'any.

ELS QUATRE PREFACIS D'ADVENT

Guia de teologia i espiritualitat

JOSÉ ALDAZÁBAL

El temps d'Advent es troba dividit en dues parts força definides. La primera, fins al 16 de desembre, i la segona, del 17 al 24 de desembre.

Fins al dia 16, la perspectiva és més aviat escatològica: els textos miren més enllà de Nadal, cap a l'última manifestació del Senyor, a la fi dels temps. Del 17 al 24, en l'anomenada «setmana santa de Nadal», ens centrem en la preparació pròxima de la celebració festiva del Nadal.

Aquesta divisió es nota també en els prefacis:

- els prefacis I i III s'alternen en la primera part de l'Advent, fins al dia 16;
- els prefacis II i IV són propis dels dies preparatoris del Nadal, a partir del dia 17 de desembre.

Els prefacis de la primera part de l'Advent

Els dos prefacis de la primera part de l'Advent ens resumeixen molt bé el sentit d'aquest temps i l'actitud espiritual amb què som convidats a viure'l.

El I ens fa veure la diferència entre les dues Vingudes del Crist: la històrica fa dos mil anys i l'escatològica a la fi dels temps. El III també es centra en la vinguda última del Crist, en un dia que serà terrible i gloriós alhora.

Prefaci I: Les dues vingudes de Crist

... per Crist Senyor nostre.

Ell, quan vingué per primera vegada,
humil i fet semblant als homes,
dugué a terme el pla de redempció preparat en l'antiga aliança
i ens obrí el camí de salvació eterna.

Així, quan vindrà per segona vegada,
en glòria i majestat,
ell mateix ens donarà els béns que ara esperem,
tot vetllant, confiats en la seva promesa.

Per això, amb els àngels...

Aquest prefaci adreça la nostra atenció a l'última vinguda del Crist, i la compara amb la històrica de fa dos mil anys.

En la primera vinguda, el Crist, a Betlem, es va manifestar «humil i fet semblant als homes». La segona vinguda serà «en glòria i majestat».

En la primera, el Crist «dugué a terme el pla de redempció preparat en l'antiga aliança». En la segona, ens trobem vetllant, «confiats en la seva promesa», en els béns promesos.

En la primera, «ens obrí el camí de salvació eterna». En la segona, «ell mateix ens donarà els béns que ara esperem».

Les antítesis són literàriament boniques i poderoses en contingut. Es tracta de dos moments forts d'una sola Història de Salvació. L'element comú és la «vinguda»: «quan vingué per primera vegada», «quan vindrà per segona vegada». O sigui, l'«advent», l'«adveniment». En el temps entremig hi ha un procés de creixement i maduració. El que va començar en la primera vinguda arribarà a la plenitud en la segona.

¿Quina és l'actitud cristiana per aquestes setmanes? Vetllar. Perquè no sabem quan es manifestarà el Crist i perquè és urgent realitzar aquesta tasca de creixement i maduració que ell ens ha encomanat. Això sí, ha de ser una vetlla «confiats en la seva promesa». Perquè estem segurs que el que va començar arribarà a bon terme.

L'Eucaristia és la condensació de tota la Història de la Salvació: hi és sempre present la tensió entre la primera i la segona vinguda del Crist. Recordem i realitzem el que ell ens va encomanar («feu això que és el meu memorial»), «mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança, la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador», i clamem: «Veni, Senyor Jesús». Així, la missa és una celebració diària de l'Advent.

Prefaci III: Crist, Senyor i jutge de la història

...Pare omnipotent, principi i fi de totes les coses.

Només vós sabeu el dia i l'hora
que Crist, el vostre Fill,
Senyor i jutge de la història,
apareixerà sobre ells núvols del cel,
revestit de poder i majestat.

Aquell dia aterridor i gloriós alhora
passarà el món present
i començarà un cel nou i una terra nova.
El mateix Crist que vindrà ple de glòria
ve ara al nostreencontre
en cada home i en cada esdeveniment,
perquè l'acollim amb fe
i donem testimoni amb amor
de l'esperança benaurada del seu Regne...

Aquest prefaci també ens adreça la mirada vers el dia de la manifestació final del Crist.

Déu Pare és el Senyor de la història, principi i fi de tot. És ell qui ha establert el temps de la plenitud en què va venir el seu Fill a la nostra família humana, i és ell qui ha pensat quan serà el retorn gloriós del mateix Jesús com a jutge de vius i de morts.

El dia final serà alhora «aterridor i gloriós». Qui ara ve humil a Betlem, aleshores vindrà ple de glòria. I

«passarà el món present», per deixar pas a «un cel nou i una terra nova».

Però entre l'ahir de Betlem i el demà de la parusia hi ha l'avui de la nostra vida de cada dia. I també aquí ens «ve» el Crist Jesús: «ve ara al nostre encontre en cada home (¿potser hagués estat millor traduir per «cada persona»?) i en cada esdeveniment». La nostra acollida de la seva vinguda en aquest Advent ha de ser de fe i d'amor: «perquè l'acollim amb fe i donem testimoni amb amor». El millor testimoni de que creiem veritablement en l'Enviat de Déu és que visquem en la caritat i en la seva esperança joiosa.

Els prefacs de la segona part de l'Advent

A la segona part de l'Advent, a partir del 17 de desembre, els dos prefacs que –amb les lectures i la resta d'oracions– ens ajuden a celebrar amb les actituds justes la proximitat del Nadal, són el II i el IV.

Prefaci II: La doble expectació de Crist

...per Crist Senyor nostre.

Aquell que anunciaren els oracles de tots els profetes,
aquell que esperà, plena d'amor, la Mare Verge,
el que Joan proclamà com el qui havia de venir
i el mostrà ja present enmig dels homes;
és ell mateix,
que ara ens dóna el goig
de preparar-nos per al misteri de Nadal.

Que ell ens trobi vetllant en l'oració
i cantant la seva lloança.

Per això, amb els àngels...

El prefaci II ens ajuda a preparar-nos amb més immediatesa a la festa del Nadal, i ens presenta els tres personatges que visqueren amb més intensitat l'espera de la Vinguda: Isaïes, el Baptista i la Verge Maria.

El tema fonamental d'aquests darrers dies de l'Advent –també a les lectures– és la preparació del Nadal. Així, el prefaci es centra en la vinguda històrica i el seu «misteri», que celebrem amb goig per Nadal.

Aquests tres personatges concentren tota l'espera i l'acollida del Senyor:

- els profetes, en especial Isaïes, que «anunciaren» la seva vinguda. A les lectures proclamem de nou el seu anunci. Cert que encara és actual tot el missatge de confiança, de renovació i d'estímul que vibra en les seves pàgines, perquè encara no s'ha acomplert del tot el programa de salvació que proposaven;
- la Verge Maria, que l'«esperà, plena d'amor». És el millor model d'Advent. La millor mestra de l'espera. A més de la festa de la Immaculada, cap a l'inici de l'Advent, hi ha un to clarament marià en els últims dies abans de Nadal;
- i finalment Joan Baptista, que el «proclamà com el qui havia de venir i el mostrà ja present enmig dels homes». La veu del Precursor que convida urgentment a la conversió, al canvi de mentalitat, ressona repetidament en aquests dies. I ens convoca a tots, també ara, a la tasca de preparar els camins del Senyor.

A més de les actituds suggerides per aquests tres personatges típics de l'Advent, aquest prefaci assenyala unes altres idees molt substancials:

- és el Senyor mateix qui «ara ens dóna el goig de preparar-nos per al misteri de Nadal», de manera que no som nosaltres qui ens posem en funcionament, sinó que fins i tot en la nostra preparació, la iniciativa és del Senyor;
- Nadal és el «misteri» del naixement del Senyor, que es fa present. No ens preparem per a una cosa que ha passat, sinó per al seu «misteri», per a l'actualització sacramental de la vinguda del Crist, perquè quan arribi «ens trobi vetllant»;
- la postura espiritual del cristià en el temps d'Advent es completa amb d'altres aspectes: si el primer prefaci assenyala com a actitud justa la vetlla confiada, ara es parla de «preparar-nos» amb goig, de vetllar «en l'oració», de cantar «la seva lloança». Així apareixen amb força les diverses dimensions de l'esperit de l'Advent: una espera del Nadal i del seu misteri, plena de goig, però també de vetlla atenta, compromesa en

una preparació activa, alhora que ambientada en l'oració i en la lloança a Déu.

L'Advent encara és escola d'esperança, una virtut fonamental per als cristians. Com va dir el liturgista Odo Casel, «la forma de ser cristiana és l'Advent».

Prefaci IV: Maria, nova Eva

...Us lloem, us beneïm i us glorifiquem
pel misteri de la Verge Mare.

Perquè, si de l'antic adversari ens vingué la ruïna,
del ventre virginal de la filla de Sió
ha germinat Aquell que ens alimenta amb el pa dels àngels,
i ha brotat per a tot el llinatge humà
la salvació i la pau.

La gràcia que per Eva es va perdre
ens ha estat tornada en Maria.
En ella, mare de tots els homes,
la maternitat és redimida del pecat i de la mort,
i s'obre al do de la vida nova.

Així, on va ser molt gran la culpa,
ha estat encara més gran la vostra misericòrdia,
en Jesucrist, Salvador nostre.

Per això, nosaltres, mentre esperem la seva vinguda,
cantem amb els àngels i els sants
l'himne de la vostra glòria...

La lloança a Déu es centra en la figura de Maria, la Mare del Messies.

L'antítesi entre Eva i Maria ens ajuda a entendre millor la gràcia que Déu ens fa i la nostra resposta aquest proper Nadal:

- al principi va ser la ruïna, per culpa de «l'antic adversari», el dimoni; ara neix del si de Maria, «la filla de Sió», aquell que ens salva i ens porta la pau, aquell que ens nodreix amb el pa dels àngels;
- Eva ens va arrabassar la gràcia, quan va faltar al manament de Déu, i Maria ens la retorna, perquè ha sabut respondre amb el seu «sí», en nom de tota la humanitat, al do de Déu: «que es compleixin en mi les teves paraules»;
- allí on la maternitat va començar envoltada de pecat i mort, ara és redimida i s'obre al do d'una vida nova;
- i si va créixer al pecat, ara s'ha desbordat la misericòrdia de Déu, que ens envia el seu Fill, el nostre Salvador.

Retrat de l'Advent i de l'actitud d'acollida

Els quatre prefacis ens fan una mena de retrat, tant del que celebrem com de les actituds amb què ho fem:

- celebrem la vinguda del Crist Jesús: la que ja és història, perquè va venir a Betlem fa dos mil anys; la que succeirà al final dels temps; la que succeeix diàriament «en cada persona i en cada esdeveniment»;
- aquest Crist Jesús que va venir humil tornarà «revestit de poder i majestat»; aquell que ens va obrir el camí a l'esperança, ens omplirà de plenitud;
- i així camina la història, en un perpetu Advent, cap al final dels segles, quan passi el món present i neixin el cel nou i la terra nova, que amb la vinguda històrica de Jesús només van quedar inaugurats i iniciats;
- tenim uns bons models per a l'espera i l'acollida d'aquest Crist Jesús: primer de tot, la seva mare, Maria; el profeta Isaïes, representant de tots els altres; i Joan, el precursor, que l'assenyala i convida a seguir-lo;
- també queden apuntades les actituds amb què hauríem de celebrar l'Advent: en vetlla, plens de confiança, el goig, la fe i l'amor, vetllant en l'oració i cantant la lloança de Déu.

L'ADVENT, TEMPS MARIÀ

PAU VI

(Marialis Cultus, 3-4)

Durant el temps d'Advent, recordem amb força freqüència en una litúrgia la Santíssima Mare de Déu.

A part de la solemnitat del dia 8 de desembre –en què se celebren conjunta-ment la Immaculada Concepció de Maria, la preparació radical a la vinguda del Salvador i el feliç començ de l'Església, tota bella, sense taca ni arruga, la tenim present sobretot els dies ferials des del 17 fins al 24 de desembre, i d'una manera singular el diumenge anterior al Nadal, en què es llegeixen els antics oracles dels profetes sobre la Verge Mare i el Messies, així com els relats evangèlics referents al naixement imminent de Crist i del precursor.

D'aquesta manera, els fidels, que traslladen de la litúrgia a la vida l'esperit de l'Advent, en considerar l'inefable amor amb què la Verge Mare va esperar el seu Fill, se senten animats a prendre-la com a model i a preparar-se, tot vetllant en la pregària i joiosos en la lloança, per sortir a l'encontre del Salvador que ve.

Volem, a més, remarcar com la litúrgia de l'Advent, unint l'espera messiànica i l'espera del gloriós retorn de Crist a l'admirable record de la Mare, presenta un feliç equilibri a l'hora d'expressar el culte. Equilibri que pot ser pres com a norma per impedir tot allò que tendeix a separar, com s'esdevé en algunes formes de pietat popular, el culte a la Mare de Déu del seu necessari centre de referència, Crist.

Resulta així que aquest període, com han observat els especialistes en litúrgia, pot ser considerat com un temps particularment apte per retre culte a la Mare del Senyor: orientació que confirmem i desitgem veure acollida i seguida a tot arreu.

SUGGERIMENTS I PROPOSTES PER A L'ADVENT

JOSEP LLIGADAS

L'Advent és un temps especialment agradable. Després del llarg temps de durant l'any, ve de gust trobar-se amb la novetat de començar una cosa diferent, i d'experimentar l'empenta espiritual que aquesta novetat aporta.

Però també és agradable per més motius. El que l'Advent significa i l'espiritualitat que fa viure estan en un nivell molt proper a la realitat humana, a la vida de cada dia: són, en el fons, una invitació a viure la nostra realitat (la de cadascú de nosaltres i la del món sencer) d'una manera atenta, intensa, amb objectius. L'Advent ens diu: això que vivim, i això que viuen els nostres germans, homes i dones de tot arreu, no és només el que nosaltres veiem, o fem o desitgem; és, també i sobretot, el que viu, i fa, i desitja, Déu mateix. Perquè Déu ve a aquesta història i la fa seva, i la viu amb nosaltres, i li posa al davant, com a objectius, els seus mateixos objectius. i ja sabem quins són els objectius de Déu: la llum per a tothom, l'amor per a tothom, la vida per a tothom.

TRES PRÈVIES

Primera prèvia: L'Advent és un temps que necessita ser assaborit, que cal impregnar-se'n l'ànima. És un temps que no pot ser sec, que ha de portar dins una punta viva d'emoció i de sentiment. Preveres, diaques, monitors, lectors, cantaires, equips de litúrgia... necessiten molt especialment tenir espais (individuals o col·lectius) per gustar les lectures (dominicals i diàries: recomanable *La missa de cada dia*, d'Ed. Claret, que cada mes ofereix els textos de tots els dies del mes), o la litúrgia de les hores, o un llibre adequat... per fer bé la seva tasca.

Segona prèvia: Des del primer diumenge d'Advent, i des d'abans i tot, l'ambient nadalenc és pertot arreu: la televisió, les botigues, els carrers, posen en marxa la frenesia nadalenca. Aquí al mig, no serveix de gran cosa posar-se en pla fustigador, sinó més aviat val la pena ajudar a discernir. I valorar tots els bons elements que hi ha aquí al darrera, recordar la crida de Jesús, alegrar-se d'aquesta crida, convidar a viure l'ambient amb signes cristians (per exemple, enviant felicitacions o fent regals als que no en rebran, o engegant algun projecte solidari mitjançant les aportacions de tothom...). I convidar a lluitar per no deixar-se atrapar (i, els qui tenen fills petits, mirar que tampoc no quedin excessivament atrapats) per tot el que hi ha de pervers en aquest ambient. I, finalment, combatre el fals "esperit nadalenc" consistent a fer veure que no hi ha conflictes ni a casa ni al món (vegeu pàgina 106).

Tercera prèvia: La vinguda del Senyor és la resposta que Déu dona a la situació d'aquest món nostre. El Senyor ens convida a mirar cap a ell i a preparar-li el camí. Perquè la vinguda del Senyor no és una transformació màgica: ell ve per ser amb nosaltres, per dir-nos que vol estirar-nos per caminar cap a ell i fer

caminar la humanitat cap a ell. Caldrà parlar de la salvació del Déu que ve a nosaltres mirant molt de prop el nostre món, i sentint molt nostres les angoixes que s'hi viuen (la vida dura per a molts en el nostre país, la vida duríssima per a molts en el Tercer Món) i també les esperances que avancen (siguin promogudes per cristians o no ho siguin: són totes presència del Senyor!). Ell ve, i la seva presència es nota en tot amor que actua, i la seva presència és crida a la plenitud que només ell pot donar.

EN CONCRET

1. L'ambientació de l'església. Que, en entrar, tothom noti que comencem un temps nou. Això, com diu la dita, "val més que mil paraules". Un póster gran i visible amb una frase al·lusiva ("Veniu, Senyor Jesús!" o una altra de semblant), austeritat en les flors (és millor una ornamentació només de plantes) i en la llum, un gran drap morat (o verd, per l'esperança) penjat del sostre, una música que en entrar convidi ja a la pregària (el gregorià és ideal per a aquest temps)...

2. Els cants. Un element clau per donar el to de les celebracions és el tipus de cants que es canten. Cada temps litúrgic té els seus cants propis, que el sol fet de cantar-los fa penetrar ja els sentiments propis del temps. Caldria, doncs, procurar cantar cants molt propis d'Advent. D'una manera especial, això val per al cant d'entrada: un cant d'entrada llarg, que es repeteixi els quatre diumenges, ajudarà molt a situar la celebració des del principi; en aquest sentit, fóra desitjable aprendre's el cant d'entrada propi d'Advent ("A vós, Senyor, elevo la meva ànima") que ha proposat la Comissió interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense; però si no se sap aquest, es pot cantar, naturalment, qualsevol altre cant significatiu d'aquest temps. Recordem, també, que en el temps d'Advent se suprimeix el Glòria. I que sí que es canta l'al·leluia, encara que, si sabem més d'una melodia, guardem la més vibrant per al Nadal i cantem-ne ara una de més senzilla.

3. La corona d'Advent. Aquest ritu s'ha anat introduint a les nostres celebracions amb bon encert i contribueix a ressaltar la peculiaritat d'aquest temps. Es tracta, com tothom sap, d'una corona de branques verdes que se situa prop de l'ambó o en un altre lloc adequat, i en la qual es fixen quatre espelmes vistoses. També podem fer servir la imaginació i crear algun altre tipus de suport per a les espelmes, sempre que sigui digne i agradable. En començar la missa, s'encén el nombre d'espelmes corresponent a aquell diumenge (el primer una, el segon dues...). Poden fer-ho cada diumenge persones diferents: un matrimoni, un nen, una religiosa, el celebrant... (Vegeu pàgina 81).

4. L'homilia. L'Advent és esperança, és agraïment, és pregària confiada, és alegria davant el Senyor que se'ns acosta. És, també, reconeixement que necessitem la seva salvació perquè nosaltres som febles i el món també és feble, amb molt de dolor i injustícia. I és, finalment, canvi en el cor i en les actituds davant la vida, perquè el Senyor ens trobi preparats per rebre la seva salvació i per col·laborar amb ell en la seva obra salvadora. La predicació serà, amb tot això, intensa, convençuda, vital... i, molt especialment, amable.

5. Un salm després de combregar. Per ajudar al clima de pregària propi d'aquest temps, es pot introduir la pràctica de resar, després del silenci de la comunió i abans de la postcomunió, un salm sencer o una part. El pot recitar un lector (sense cap introducció, sense que l'assemblea s'hi uneixi amb cap antífona, i sense glòria final: l'assemblea s'hi uneix amb el seu silenci), o pot recitar-lo tota l'assemblea. En trobareu alguns a la pàgina 47, i més al llibret de la col·lecció "Celebrar" titulat *Pregàries per després de combregar*.

6. Repartir algun record-pregària. Per marcar el primer diumenge d'Advent, es podria repartir una estampa senzilla (mitja quartilla feta amb fotocòpia), amb una frase que digui "Advent 2001" (o l'any que sigui) i el text de la primera lectura d'aquest dia, que en tots tres cicles és sempre un text de molta força.

7. La Mare de Déu i san Joan Baptista. L'Advent és un temps marià, sobretot a la segona part (des del dia 17). El diumenge quart d'Advent convé que hi hagi al presbiteri, ressaltada, una imatge de Maria mare; també podria ser-hi tots els diumenges. I igualment, els diumenges segon i tercer podria destacar-se una imatge o un póster de Joan Baptista.

8. La missa diària. La missa diària, amb el seu to més pacífic, pot ajudar a assaborir més aquest temps: la salutació, les invocacions de l'acte penitencial, la pregària dels fidels s'haurien de triar adequadament; una breu homilia ajudarà a anar vivint el que aquest temps significa; resar un salm després de la comunió...

9. El rés de Laudes i Vespres. Una forma de destacar més el clima de pregària pot ser introduir en aquest temps el rés de Laudes o Vespres, en la forma que resulti més adequada: els diumenges o els dies feiners, com una celebració independent o units a la missa, en una sola missa o a totes... A cada lloc es veurà què és més convenient. A l'abans esmentada col·lecció "Celebrar" hi ha publicats llibrets per facilitar aquest rés.

10. Una trobada de pregària. Pot ser una bona oferta, convidar a una trobada de pregària durant aquest temps.

Es podria pensar de dues maneres. Una, com l'inici d'una trobada periòdica tot l'any: per exemple, fixar-ho definitivament el primer i tercer dimecres de cada mes. Una altra, com una invitació més intensiva només per a aquest temps, fent-ho posem per cas un cop a la setmana. En tots els casos cal avisar de l'hora de començar però també de la d'acabar (mitja hora pot ser una bona durada), i ser-hi fidel. La pregària pot consistir en algun salm, alguna lectura bíblica, algun text de reflexió, estones de silenci, algun cant si es pot... Encara que hi vingui poca gent, serà útil.

11. Una catequesi sobre Isaïes. El temps d'Advent és el temps dels oracles messiànics, sobretot d'Isaïes. Els llegim cada diumenge i també els dies feiners. Per això, es podria pensar en convocar (millor diverses paròquies juntes) algunes trobades de catequesi senzilla repassant aquests oracles. Seria cosa de llegir-ne els textos (més extensament de com estan al leccionari), comentar-ne l'època (dels tres autors d'Isaïes) i el sentit primitiu, veure'n el sentit messiànic i el sentit cristià, fer-ne alguna aplicació... No cal una exposició d'especialista, n'hi ha prou amb una presentació feta per algú que s'ho hagi preparat llegint alguna introducció (per exemple, *L'Advent i el Nadal d'Isaïes*, de la col·lecció Emaús) o fins i tot les notes exegetiques de *Missal Dominical* dels tres cicles.

12. Recessos i trobades de reflexió. Una altra possibilitat: muntar un recés d'una tarda o un matí. I una altra, una trobada de reflexió sobre les angoixes i les esperances del nostre món, o algun altre tema similar.

13. Ressaltar la segona part de l'Advent. El 17 de desembre comença la segona part de l'Advent, "la setmana santa que prepara el Nadal". Es pot ressaltar de diverses maneres, segons els llocs, les possibilitats i els costums. A les pàgines 58-68 trobareu propostes ben diverses, per poder triar.

14. La col·lecta pels pobres. La col·lecta que es fa pels pobres (i que pot prendre diverses formes segons els llocs) és una de les grans tradicions del temps d'Advent, a la qual convé donar el relleu que es mereix. Perquè aquesta és una de les millors maneres de rebre el Senyor, que es manifesta en el rostre dels abandonats d'aquest món.

15. I a casa. Valdrà la pena de suggerir que a casa es noti també el temps d'Advent. Fer la corona d'Advent a casa i encendre les successives espelmes resant una pregària o cantant un cant (adequat segons si la família té nens petits o tothom és gran) serà una bona cosa. També, beneir la taula o fer alguna altra pregària. I, la darrera setmana abans de Nadal, fer el pessebre.

Per a la missa

L'ACTE PENITENCIAL

PERE FARNÉS

DILLUNS

Germans: Hem abandonat el Senyor, ens hi hem girat d'esquena; arrepenhim-nos, doncs, del mal que hem fet i quedarem blancs com la neu.

- Oh Saviesa de l'Altíssim, que veniu a ensenyar-nos el camí de la prudència, SENYOR, TINGUEU PIETAT. R/. SENYOR...
- Oh Senyor, cabdill de la casa d'Israel, que veniu a redimir-nos amb el poder del vostre braç, CRIST, TINGUEU PIETAT. R/. CRIST...
- Oh Rebrot de Jesús, llum de tots els pobles que veniu per salvar les nacions, SENYOR, TINGUEU PIETAT. R/. SENYOR...

DIMARTS

Penedint-nos dels nostres pecats, demanem al Senyor que renovi la vida del seu poble perquè amb la seva vinguda ens omplim de goig:

- Vós que davallàreu del cel per atorgar-nos el perdó del Pare, SENYOR, TINGUEU PIETAT.
- Vós que veniu a visitar-nos i donar-nos la vostra pau perquè puguem alegrar-nos davant vostre, CRIST, TINGUEU PIETAT.
- Vós que tornareu gloriós a la fi dels temps per demanar-nos compte del treball que ens vau confiar, SENYOR, TINGUEU PIETAT.

DIMECRES

El Senyor vindrà per il·luminar les nostres tenebres i perdonar les nostres infidelitats; amb cor contrit, demanem-li perdó.

- Gran profeta, que veniu per renovar Jerusalem, SENYOR, TINGUEU PIETAT.
- Resplendor de la llum eterna, que veniu a il·luminar tots els homes, CRIST, TINGUEU PIETAT.
- Desitjat de les nacions, que veniu a salvar els qui estan perduts, SENYOR, TINGUEU PIETAT.

DIJOUS

Humiliem-nos, germans, sota la poderosa mà de Déu per tal que el dia de la seva vinguda ens aixequi i ens perdoni.

- Vós que veniu amb gran poder, SENYOR, TINGUEU PIETAT.
- Vós que purifiqueu el món amb el foc del vostre Esperit, CRIST, TINGUEU PIETAT.
- Vós que veniu per crear un cel nou i una terra nova, SENYOR, TINGUEU PIETAT.

DIVENDRES

“Poble meu, no temis, jo vinc a redimir-te; amb amor etern t’estimo; converteix-te a mi amb tot el te cor”, diu el Senyor. En silenci, acostem-nos a ell.

- Llum del món, que veniu a il·luminar els qui viuen en les tenebres del pecat, SENYOR, TINGUEU PIETAT.
- Bon pastor, que veniu a conduir el vostre ramat per les rutes de la veritat i de la justícia, CRIST, TINGUEU PIETAT.
- Desitjat de les nacions, que veniu a salvar l’home que vós mateix vàreu formar del fang, SENYOR, TINGUEU PIETAT.

DISSABTE

Convertim-nos, germans, al Senyor i portem una vida de justícia i de pietat, mentre esperem que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu i salvador nostre.

- Enviat del Pare per portar la bona nova als desvalguts, SENYOR, TINGUEU PIETAT.
- Missatger de la pau, Llum del món, Desitjat de les nacions, CRIST, TINGUEU PIETAT.
- Fill de David que tornareu un dia per aconseguir totes les promeses del Pare, SENYOR, TINGUEU PIETAT.

EL LECCIONARI FERAL D'ADVENT

PERE TENA

El leccionari ferial d'Advent és una de les seccions de l'Ordo Lectionum Missae on s'adverteix un més gran desig de sistematització catequètica. La seva confecció no va tenir, com en el cas de la Quaresma, un leccionari ferial precedent. Tampoc no va tenir, com en el cas de la Cinquantena pasqual, la possibilitat de triar dos llibres típicament propis del temps, com són els Fets dels Apòstols i l'evangeli de Joan. Per això la realització concreta del leccionari d'Advent depèn, en gran part, d'una sistematització prèvia. Aquest fet justifica l'interès d'una anàlisi interna dels textos d'aquestes quatre setmanes, a fi de poder preparar amb una visió de conjunt coherent les homilies feriales d'aquest període (en el qual l'homilia diària és especialment recomanada; cf. Ordenament General del Misal Romà, n. 42).

L'estructura bàsica de l'Advent

Un dels trets característics del temps d'Advent, com a estructura litúrgica, és la barreja que es produeix entre l'organització de ritme setmanal i la celebració de Nadal en dia fix. Això té com a conseqüència que la durada del temps d'Advent pot oscil·lar entre tres i quatre setmanes completes (segons el dia 25 de desembre sigui dilluns o diumenge). Aquesta flexibilitat incideix directament en la utilització del leccionari ferial; les perícopes de la tercera setmana d'Advent rarament són llegides en la seva totalitat.

Una altra peculiaritat del temps d'Advent és el seu doble caràcter de celebració de la Vinguda (*adventus*) del Senyor: la vinguda com a realitat

present i en trànsit cap a la plenitud, i la Vinguda com a realitat històrica que va tenir el seu començament en el naixement de Jesús. Aquestes dues dimensions s'entrellacen contínuament en els textos d'Advent (especialment en la part eucològica i en els cants; d'aquí ve la importància de fer atenció també a aquests textos, i no només a les perícopes bíbliques, per tal de captar el sentit d'aquestes celebracions en conjunt). No obstant això, hi ha un temps clarament dedicat a preparar el Nadal: són els dies que van del 17 fins al matí del 24 de desembre. És una mena de "santa setmana" a nivell de Nadal, on tot queda concentrat en el tema del naixement de Jesús. Aquests vuit dies formen un tot molt definit a l'interior de la missa i de la litúrgia de les hores; per això, en el moment d'examinar el leccionari, s'ha de parlar de dues parts: des del primer diumenge d'Advent fins al 16 de desembre, i del 17 al 24.

N'hi ha prou amb aquesta brevíssima síntesi del tema de la Vinguda-Presència de Déu entre els homes, centrada històricament en l'Encarnació-Misteri pasqual de Crist, per donar ara i aquí un element d'unitat a tota la multiforme varietat dels aspectes que apareixen a la litúrgia d'Advent: l'esperança, les ressonàncies de la història d'Israel, l'alegria profunda i continguda, les figures de la història de Jesús, els anuncis apocalíptics de victòria... En un llenguatge més elaborat, direm que tot el sentit escatològic de la fe cristiana –arrelada en el que ja és realitat, i en tensió cap el que ha de ser la plenitud–, tot el que és esforç legítim i profundament humà en favor d'un cel nou i una terra nova que, no obstant, han de ser el do de Déu (2 P 3,13), tenen en el temps d'Advent el seu moment propi d'expressió, de vibració i de potenciament.

En la predicació ferial d'Advent s'haurà de procurar enllaçar amb la predicació dominical, tenint en compte la precisió en els temes que de manera corresponent es desenrotllin. Altrament, es pot entrar amb facilitat en un reduccionisme temàtic, que engendraria monotonia i empobriment.

Primera etapa del leccionari ferial: Isaïes

Sota aquest títol, i simplificant el procés, incloem els dies que van des del dilluns de la primera setmana fins el dimecres de la segona. El motiu de posar en primer pla el profeta Isaïes és el fet que, sens dubte, la lectura d'Isaïes és

la lectura determinant durant aquests dies en cada celebració. Aquest cas és pràcticament únic en la litúrgia: les perícopes evangèliques estan triades clarament en funció de la primera lectura. I, per a aquesta, es trien una sèrie de textos de les primeres seccions del llibre d'Isaïes (no és pas una lectura contínua ni pròpiament semi-contínua, sinó més aviat una lectura per temes). És ben coneguda l'atenció preferent que mereix Isaïes en la litúrgia de l'Advent, en tant que profeta de l'Emmanuel, de l'Apocalipsi, del retorn del poble per camins nous, de la glòria de la nova Jerusalem... No és estrany, doncs, que se li doni aquest lloc preferent en la celebració ferial –tal com el té en la dominical i en les lectures de l'ofici. El moviment intern de les dues perícopes en cada celebració d'aquesta primera etapa és el següent: Isaïes proposa el tema messiànic, el salm el comenta i l'evangeli ens en dona la realització, en Jesucrist.

Esquematzant una mica i cedint a la sistematització, podem dir que els tres primers dies d'Advent són com la presentació de les tres grans realitats messiàniques: el poble messiànic, el Messies i els signes messiànics. La clau escatològica és clara: ja s'està reunint i convocant el nou poble de Déu!, ja sentim la Paraula que ens introdueix a la comunió amb el Pare en un mateix Esperit!, ja participem de la salvació de Déu, de la victòria pasqual de Crist! Però encara s'ha de fer un esforç per pujar a la muntanya, encara sentim una crida a escoltar i a reconèixer la realitat, encara hi ha un règim de signes i les llàgrimes són encara als ulls de molts homes...

La segona part de la setmana continua amb la mateixa dinàmica; però la inflexió dels temes es fa ara en relació amb les actituds dels homes. Continuant la sistematització, podem agrupar les tres fèries al voltant del tema de la fe: ¿quines són les motivacions i les actituds de l'home que espera i accepta la vinguda del Senyor?

Segona etapa del leccionari ferial: Joan Baptista

A partir del dijous de la segona setmana, desapareix l'esquema vigent fins aquest moment. La lectura que marca el ritme és, des d'ara, l'evangèlica, i totes les que es llegeixen fins el 16 de desembre estan triades en funció de la seva referència al Baptista. Si tenim en compte que els evangelis dominicals del segon i del tercer diumenge d'Advent es refereixen, en tots tres cicles, a la persona i la predicació del Baptista, podem arribar a la conclusió que estem en un veritable “temps” del Baptista. Per altra banda, hi ha una complementarietat entre els textos dominicals i els ferials, de tal manera que pràcticament no hi ha repetició.

Les lectures profètiques encara són majoritàriament d'Isaïes, tot i que també es llegeixen altres llibres. En alguns casos, la primera lectura sembla que ha estat escollida en funció de l'evangeli corresponent. Pedagògicament, la predicació ferial s'hauria de centrar aquests dies en la perícopa evangèlica.

Potser convingui de tenir en compte una observació general per a la predicació d'aquest cicle de Joan: es tracta d'una predicació de contrast; és a dir, d'una predicació en la qual contínuament es plantegen alhora el valor de Joan i la superioritat de Jesús. En canvi, hi ha una identitat pel que fa a les actituds dels homes davant d'ells. Situats en la perspectiva de l'Advent, això suposa una predicació que planteja el sentit de tot el que són preparacions a la vinguda del Senyor –la predicació i el testimoni, l'activitat alliberadora en favor dels homes, etc.– en funció de l'únic que salva realment, que és Crist; igualment, suposa una exhortació a la vigilància per tal de captar els signes de la Vinguda, a l'esperança a causa de la promesa, a l'alegria per la presència, a la senzillesa de l'esperit per tal de mantenir-se disponibles a les intervencions de Déu.

Tercera etapa del leccionari ferial: preparació de Nadal

El dia 17 de desembre comença la *segona part de l'Advent*. Com he indicat abans, es tracta de vuit dies en els quals tots els textos litúrgics estan centrats en la preparació del Nadal. L'element profètic-històric és el nucli d'aquesta litúrgia. La Vinguda històrica de Déu entre nosaltres, en Jesucrist, ha estat la resposta definitiva a una llarga esperança; la qual, per altra banda, es va afirmant en el temps present de l'Església amb el goig i la vivència del que ja és, i alhora amb la tensió cap allò que encara no és del tot.

Durant aquests dies, tant en la missa com en la litúrgia de les hores, es despleguen una sèrie de textos, plens de riquesa bíblica i de lirisme poètic que acompanyen els fidels i els preparen par a commemorar novament el fet del

naixement de Jesús, plenitud de la història de la salvació. Seria aconsellable que els fidels, durant aquesta setmana, posessin atenció especial als textos litúrgics. Vet aquí algunes de les característiques més destacades:

En el leccionari de la missa, des del dia 17 fins al 24, es llegeix en forma paral·lela textos de l'Antic i el Nou Testament referents al naixement de Jesús. L'itinerari es fa a partir de les dues seccions d'evangelis de la infància que ens ofereixen respectivament san Mateu i sant Lluc (és sabut que, en els altres evangelis, no es parla de la infància de Jesús). Primer és sant Mateu –dies 17 i 18– amb la lectura del seu capítol 1: l'origen de Jesús, en el procés de les generacions d'Israel, i el fet meravellós realitzat en Maria. Els textos de l'Antic Testament són les profecies del Gènesi sobre el poder de Judà entre les tribus, i l'anunci profètic de Jeremies: “El-Senyor-és-el-nostre-bé”. Després comencen les entranyables escenes de l'evangelista sant Lluc, amb el seu buscat paral·lelisme entre Joan i Jesús: anunci de Joan, rebut pel seu pare (dia 19) i anunci de Jesús, rebut amb fidelitat per la seva mare (dia 20); encontre misteriós i salvífic entre Joan i Jesús, en la visitació de Maria (dia 21); càntic de Maria (dia 22); naixement de Joan (dia 23), amb el càntic de Zacaries (dia 24). Els textos de l'Antic Testament són particularment expressius: anuncis de Samsó, de l'Emmanuel (“Déu-amb-nosaltres”), del missatger-Elies... Llegint aquests textos es reviu espiritualment el camí de la història santa, al temps que es contempla –en el peculiar llenguatge dels evangelis de la Infància– el sentit del compliment de tota ella que té el naixement de Jesús.

I, encara que sigui anar més enllà del leccionari que estem comentant, podem assenyalar també que aquests dies, en la litúrgia de les hores, l'element més destacat són les conegudes antífones del Magníficat que comencen totes amb la invocació d'un dels títols de Crist: Oh Saviesa, Oh Senyor, Oh clau de David i ceptre de la casa d'Israel, Oh Orient,... Oh Emmanuel. Són magnífiques pregàries per a destacar en la persona de Jesús les característiques familiars a l'home de la Bíblia. Un altre element en la litúrgia de les hores són algunes antífones significatives del càntic de Zacaries, especialment la del dia 23: “S'ha complert ja tot el que l'àngel havia dit de la Verge Maria”. Nadal és aquí!

PREGÀRIA UNIVERSAL

JOSEP LLIGADAS

Fins al 16 de desembre

DILLUNS

Mentre esperem la vinguda definitiva del Senyor, quan acollirà en el seu Regne tota la humanitat redimida, preguem perquè el seu amor, la seva pau, la seva llum, transformin ja ara les nostres vides

i les de tots els nostres germans. Preguem tot dient: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Perquè arribi un dia en què tothom, tots els homes i dones de la terra, puguin viure amb pau, amb esperança, amb confiança davant el futur. PREGUEM:
2. Perquè la llum i la força de l'Evangeli faci desaparèixer l'egoisme, la duresa de cor, la mentida. PREGUEM:
3. Perquè els governants, els polítics, els qui tenen el poder econòmic o militar, treballin sincerament pel benestar de tothom, i sobretot dels més pobres i els més febles. PREGUEM:
4. Perquè el poble d'Israel, que va rebre des de molt antic la crida del Senyor, s'esforci per buscar la pau i mostri davant el món el rostre amorós de Déu. PREGUEM:
5. Perquè l'Església sencera, i cadascú de nosaltres, visquem amb goig la nostra fe i la vida nova que hem rebut. PREGUEM:

Senyor Jesús, escolteu les nostres pregàries. Veniu i renoveu-nos, a nosaltres, a tota l'Església, i a la humanitat sencera. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIMARTS

En aquest temps de preparació de la vinguda del Senyor, preguem perquè l'amor de Déu es vessi sobre tothom. Preguem i diguem: PARE, ESCOLTEU-NOS.

1. Per l'Església i per cada un dels cristians. Que siguem sempre portadors d'esperança, d'amor, de misericòrdia. PREGUEM:
2. Per tots els pobles de la terra. Que ningú empunyi més l'espasa contra un altre, i s'acabin les guerres i les violències. PREGUEM:
3. Pels qui són víctimes de la violència i de qualsevol opressió. Que trobin el suport que mereixen, per poder alliberar-se d'aquesta injustícia. PREGUEM:
4. Pels infants. Que amb el nostre exemple i la nostra paraula sapiguem educar-los en la generositat, la senzillesa, i l'amor a Jesús. PREGUEM:
5. Per nosaltres. Que en aquesta celebració de l'Eucaristia visquem amb molta fe la vinguda del Senyor a les nostres vides. PREGUEM:

Escolteu, Pare, aquestes pregàries, i envieu-nos el vostre Fill, el salvador del món. Ell que viu i regna amb vós pels segles dels segles.

DIMECRES

A Jesús, la llum del món, el Príncep de la pau, preguem-li i diguem-li: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Pel papa, pel nostre bisbe, pels preveres i els diaques, pels religiosos i religioses, per tots els qui tenen responsabilitats en la comunitat cristiana. PREGUEM:
2. Per tots els homes i dones que s'esforcen per treballar al servei dels altres. PREGUEM:
3. Pels que només pensen en si mateixos, pels que tenen el cor tancat a la compassió, pels que busquen per damunt de tot ser rics i poderosos. PREGUEM:
4. Per les famílies trencades, pels avis abandonats, pels infants que no coneixen l'estimació d'uns pares. PREGUEM:
5. Per nosaltres i per tots els cristians, que volem obrir un camí al Senyor en les nostres vides i preparar l'arribada del seu Regne. PREGUEM:

Senyor Jesús, esquinceu el cel i baixeu. Veniu enmig nostre, per donar consol als afligits, força als qui us volem seguir, llum als qui no us coneixen, i un cor nou als qui viuen tancats en l'egoisme. Vós, germà nostre i Senyor nostre, que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIJOUS

Presentem a Déu, el Pare, els nostres anhels i desigs per al bé dels nostres germans cristians i de tots els homes i dones del món sencer. Preguem i diguem: PARE, ESCOLTEU-NOS.

1. Perquè aquest temps d'Advent sigui un estímul de renovació per a l'Església, perquè amb les paraules i amb els fets porti goig i esperança a la humanitat sencera. PREGUEM:
2. Perquè el Senyor, amb la seva vinguda, ens empenyi a fer realitat les grans aspiracions humanes d'un món més just, més lliure, més fraternal. PREGUEM:
3. Perquè tots els qui se senten tristos i descoratjats trobin força en Déu, i una mà amiga que els ajudi a superar de les seves angoixes i dolors. PREGUEM:
4. Perquè els terroristes i tots els qui actuen amb violència, es converteixin i aprenguin a estimar als altres com Jesús ens estima a tots. PREGUEM:
5. Perquè tots nosaltres tinguem viva consciència de la nostra feblesa, i de la necessitat que el Senyor vingui a salvar-nos del pecat. PREGUEM:

Escolteu, Pare, les nostres pregàries. Transformeu els nostres cors perquè preparem com cal la vinguda del vostre Fill. I feu que, al final de tot, puguem sentir d'ell aquelles paraules que ens ompliran d'alegria: «Veniu, beneïts del meu Pare, preneu possessió del Regne, perquè quan jo tenia fam em donàreu menjar, i quan estava necessitat em vau acollir». Déu, Pare nostre, ajudeu-nos a viure ara tal com Jesús ens ha ensenyat a viure. Perquè, quan arribi aquell dia definitiu, puguem experimentar el gran goig de la vostra salvació. Per Crist, Senyor nostre.

DIVENDRES

A Jesús, que va venir per primera vegada a Betlem, fet home com nosaltres, i que vindrà de manera definitiva en la plenitud del temps per acomplir totes les esperances, preguem-li ara perquè vingui enmig nostre a transformar les nostres vides i el món sencer. Preguem tot dient: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Per l'Església, per cada un dels cristians. Que donem exemple de comprensió i acolliment envers els immigrants que han vingut al nostre país buscant una vida digna. PREGUEM:.
2. Pels que no comparteixen la fe de Jesucrist però tenen el cor obert a l'amor i al servei dels altres. Que Déu vingui a les seves vides, i puguin trobar un dia el goig i la llum de l'Evangelí. PREGUEM:
3. Pels qui vivim en els països rics. Que estiguem disposats a rebaixar el nostre nivell de vida, perquè els països pobres puguin sortir de la seva pobresa. PREGUEM:
4. Pels més necessitats, pels que no tenen treball, pels malalts. Que a ningú li manqui el suport i l'ajuda necessària. PREGUEM:
5. Per nosaltres, que celebrem l'Eucaristia en aquest temps d'espera de la vinguda del Senyor. Que refermem la nostra fe en la vida definitiva que Déu ens ofereix més enllà d'aquest món, en el seu Regne etern. PREGUEM:

Escolteu, Senyor Jesús, les nostres pregàries, i feu que sapiguem descobrir-vos i esperar-vos en tots els esdeveniments de la vida. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

DISSABTE

En aquest temps d'Advent experimentem d'una manera especial l'amor i la tendresa de Déu envers nosaltres. Ell ens estima i ens envia el seu Fill, perquè ens acompanyi en el nostre camí i ens doni força i esperança. Per això, podem acostar-nos a ell amb tota confiança i presentar-li les nostres pregàries. Preguem, doncs, i diguem: PARE, ESCOLTEU-NOS.

1. Per la nostra parròquia, i per tots els qui hi dediquen temps i esforç al servei de la comunitat cristiana. PREGUEM:
2. Pels diversos moviments cristians, tant de joves com d'adults. PREGUEM:

3. Pels que es preparen pel sacerdoci i per la vida religiosa, i pels seus responsables i formadors. PREGUEM:
4. Pels malalts, pels qui més fortament experimenten la feblesa i el dolor. PREGUEM:
5. Pels qui no tenen feina, o tenen feines precàries que els fan viure en la inseguretats i l'angoixa. PREGUEM:
6. Pels nostres familiars i amics difunts. PREGUEM:

Escolteu, Pare, les nostres pregàries, i feu que, com Maria, tinguem el cor ben disposat per a rebre el vostre Fill Jesús. Que viu i regna amb vós pels segles dels segles.

Del 17 al 24 de desembre

DIA 17

Ara que s'acosten ja les festes de Nadal, preguem amb fe perquè la vinguda del Senyor renovi l'Església i la humanitat sencera. Preguem i diguem: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Per l'Església, per tots els cristians. Que siguem sempre testimonis d'amor i d'esperança. PREGUEM:
2. Pel poble d'Israel, el poble del qual va néixer Jesús. Que vulgui caminar sempre a la llum del Déu salvador i misericordiós. PREGUEM:
3. Pels governants del nostre món. Que tinguin com a objectiu fer possible una justa distribució de la riquesa. PREGUEM:
4. Pels qui treballen en entitats i associacions al servei de la justícia, la pau i la igualtat. Que Déu els beneeixi, i trobin el suport que necessiten per a la seva tasca. PREGUEM:
5. Per nosaltres. Que visquem amb molta fe les festes de Nadal. PREGUEM:

Senyor Jesús, veniu enmig nostre, i renoveu-nos amb la vostra llum. Vós, el Fill de Déu, el nostre germà, que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 18

Amb molta fe i amb molta esperança, preguem tot dient: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Perquè, com sant Josep, tots els cristians estiguem oberts a escoltar les crides que Déu ens fa. PREGUEM:
2. Perquè tots els qui es preparen pel sacerdoci o per la vida religiosa visquin molt units a Jesús per poder-ne ser bons testimonis. PREGUEM:
3. Perquè, en el nostre país i en tots els països, hi regnin la justícia i el bé. PREGUEM:
4. Perquè les famílies que pateixen divisions i trencaments, s'esforcin amb bona voluntat per superar els rancors i les acusacions mútues. PREGUEM:
5. Perquè tots nosaltres ens preparem com cal per celebrar les festes que s'acosten. PREGUEM:

Senyor Jesús, Déu amb nosaltres, que veniu a salvar dels pecats el vostre poble, escolteu-nos i doneu-nos el vostre amor i la vostra gràcia. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 19

Plens de goig perquè el Senyor és a prop, preguem i diguem: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Perquè l'Església, com Joan Baptista, anunciï la salvació de Déu i sigui testimoni de fe i d'esperança en el Senyor que ve. PREGUEM:
2. Perquè no faltin en el nostre món profetes capaços de fer créixer en els cors de tothom sentiments de generositat, de justícia i de fraternitat. PREGUEM:
3. Perquè els pobres siguin ajudats i defensats, i tothom tingui el necessari per viure. PREGUEM:

4. Perquè les parelles que no poden tenir fills visquin amb pau i confiança aquest dolor. PREGUEM:

5. Perquè la nostre comunitat arribi a ser un poble ben disposat per rebre el Senyor. PREGUEM:

Senyor Jesús, esquinceu el cel i baixeu. Veniu enmig nostre, per donar consol als afligits, força als qui us volem seguir, llum als qui no us coneixen, i un cor nou als qui viuen tancats en l'egoisme. Vós, germà nostre i Senyor nostre, que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 20

A Jesús, l'Emmanuel, el Déu amb nosaltres, el fill de Maria, preguem-li i diguem-li: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Per l'Església, per cada un dels cristians. Perquè siguem portadors de pau en els conflictes, i ens esforcem en la recerca de solucions quan es plantegin tensions i problemes. PREGUEM:

2. Per tots els pobles de la terra. Perquè les festes de Nadal facin créixer la justícia, la llibertat, la pau. PREGUEM:

3. Per les mares i els pares que esperen el naixement d'un fill. Perquè ho puguin viure amb molta felicitat, i l'infant creixi sa de cos i d'esperit. PREGUEM:

4. Pels pobres i per tots els qui viuran aquestes festes en el dolor i la tristesa. Perquè reconeguem en ells la presència del Déu fet home, i els donem tota la nostra ajuda. PREGUEM:

5. Per nosaltres. Perquè visquem aquests dies d'espera del naixement de Jesús amb un gran esperit de fe i de pregària. PREGUEM:

Senyor Jesús. A nosaltres, que per l'anunci de l'àngel hem conegut la vostra encarnació, conduïu-nos, per la vostra passió i la vostra creu, a la glòria de la resurrecció. Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 21

El Senyor és a prop. Amb fe, amb esperança, preguem-li i diguem-li: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Pels bisbes, pels preveres, pels diaques. Que, com Maria, que va portar l'alegria a casa d'Elisabet, siguin font d'alegria per a tot el poble cristià. PREGUEM:

2. Pels qui dubten i els qui defalleixen en la fe. Que aquestes festes de Nadal els ajudin a retrobar el Déu que s'ha fet germà nostre. PREGUEM:

3. Pels que treballen en els serveis socials i l'atenció als pobres, tant en institucions civils com en institucions d'Església. Que Déu els doni la fortalesa i l'amor que necessiten per dur a terme la seva tasca. PREGUEM:

4. Pels qui pateixen fam i misèria, aquí a prop nostre i en els països del Tercer Món. Que rebin l'ajuda i la solidaritat que necessiten, per part nostra i de totes les persones de bona voluntat. PREGUEM:

5. Pels qui ens hem reunit a celebrar l'Eucaristia, en aquests darrers dies del temps d'Advent. Que estiguem sempre oberts a rebre el Senyor que ve a les nostres vides. PREGUEM:

Escolteu-nos, Senyor, i veniu a salvar-nos. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 22

Units amb Maria, que canta l'alegria de la salvació, i disposats, com ella, a portar Jesús als nostres germans, preguem i diguem: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Per l'Església. Que estigui sempre a favor dels pobres i dels febles, i s'enfronti als opressors. PREGUEM:

2. Pels creients de les religions no cristianes: jueus, musulmans, budistes, hinduistes. Que Déu els

il·lumini en la recerca del bé i de l'amor. PREGUEM:

3. Per tots els qui, a qualsevol lloc del món, treballen al servei de la justícia i la igualtat entre els homes. Que els seus esforços siguin eficaços, i donin fruit per al bé de tothom. PREGUEM:
4. Pels mestres i els educadors. Que amb la seva tasca ajudin a construir un món d'homes i dones lliures, conscients i generosos. PREGUEM:
5. Per nosaltres. Que sapiguem reconèixer amb agraïment les meravelles que Déu obra en les nostres vides. PREGUEM:

Veniu, Senyor Jesús, i doneu-nos els vostre amor immens. Vós, el Fill de Déu, el germà de tots nosaltres, que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 23

Quan ja som a les portes del Nadal, quan ja és a punt de néixer enmig nostre el qui ens ve a mostrar la bondat de Déu i l'amor que ens té a tots els homes i dones del món sencer, preguem-li i diguem-li: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Perquè arribi la unitat de tots els cristians sota l'únic guiatge de Jesús, el Fill de Déu. PREGUEM:
2. Perquè en els cors de tots els homes i dones creixin sentiments d'estimació, de generositat, de perdó quan calgui. PREGUEM:
3. Perquè tots els nens i nenes tinguin casa, escola, i una família que els estimi. PREGUEM:
4. Perquè aquells que viuen pensant només en si mateixos, es converteixin i aprenguin a estimar. PREGUEM:
5. Perquè tots nosaltres ens preparem per a la celebració del Nadal amb la pregària i l'amor sincer. PREGUEM:

Senyor Jesús, a vegades sembla que en aquestes festes sigui obligatori que tot vagi perfecte, i que tothom sigui perfecte. I prou sabem que no és així. Arreu del món, i també a prop nostre, o a casa mateix, hi ha coses que no van prou bé. Senyor Jesús, ajudeu-nos a viure aquests dies amb els ulls ben oberts al nostre voltant, sense amagar-nos dels problemes, i amb ganes de posar-hi tot l'amor que siguem capaços. Us ho demanem a vós, home com nosaltres, que viviu i regneu pels segles dels segles.

DIA 24

Ha arribat la plenitud dels temps. Déu envia el seu Fill a la terra. Amb fe, preguem i li diem: VENIU, SENYOR JESÚS.

1. Per tots els pobles de la terra. Que la llum de l'Evangeli hi sembri llavors d'esperança, de fe i d'amor. PREGUEM:
2. Pels països que pateixen la tragèdia de la guerra. Que la vinguda del Príncep de la pau transformi els cors i sigui possible aconseguir solucions de justícia i de concòrdia. PREGUEM:
3. Pels pobres i per tots els qui viuran aquestes festes en el dolor i la tristesa. Que reconeguem en ells la presència del Déu fet home, i els donem tota la nostra ajuda. PREGUEM:
4. Per l'Església. Que sigui sempre testimoni transparent de l'amor i la bondat de Déu que hem conegut en Jesús, l'infant feble de Betlem. PREGUEM:
5. I per tots nosaltres. Que l'alegria de Nadal transformi els nostres cors. Que com Maria, la Mare de Déu, visquem aquestes festes amb moltes ganes de posar molt d'amor al nostre voltant. PREGUEM:

Veniu, no trigueu més, Jesús Senyor. Que els qui confiem en la vostra bondat rebem el consol de la vostra vinguda. Vós, la Paraula feta carn, el Fill de Déu, el nostre germà, que viviu i regneu pels

segles dels segles.

UN SALM DESPRÉS DE COMBREGAR

Per ajudar al clima de pregària propi d'aquest temps, pot ser interessant introduir la pràctica de resar, després del silenci de la comunió i abans de la postcomunió, un salm, o un càntic evangèlic (sencers o en part). El pot recitar un lector (sense cap introducció, sense que l'assemblea s'hi uneixi amb cap antifona, i sense glòria final: l'assemblea s'hi uneix amb el seu silenci), o bé pot recitar-lo tot sencer sota l'assemblea (millor tots alhora, i no en dos cors). Si es fa d'aquesta segona forma, es pot fer un full amb els salms i repartir-lo i recollir-lo a cada missa.

Aquí oferim una selecció d'estrofes de tres salms i dos càntics evangèlics, especialment adequats per al temps d'Advent.

Salm 24

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes,
feu que aprengui els vostres camins.
Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me
perquè vós sou el Déu que em salveu.

El Senyor, bondadós i recte,
ensenya el bon camí als pecadors.
Encamina els humils per sendes de justícia,
els ensenya el seu camí.

Tot l'obrar del Senyor es fruit d'amor fidel
per als qui guarden la seva aliança.
El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels,
els revela la seva aliança.

Salm 84

Heu afavorit, Senyor, el vostre país,
i renovat el vostre poble;
el vostre enuig s'ha apaivagat,
us heu desdit del vostre rigor.
Senyor, feu-nos veure el vostre amor,
i doneu-nos la vostra salvació.

Jo escolto què diu el Senyor,
Déu anuncia la pau al seu poble
i als qui l'estimen.

El Senyor és a prop per salvar els seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre país.
La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau;
la fidelitat germinarà de la terra,
i la bondat mirarà des del cel.
el Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.

Salm 102

Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneeix el seu sant nom.
Beneeix el Senyor ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia;
rescata de la mort la teva vida
i et sacia d'amor entranyable.

El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra,
llança les nostres culpes lluny de nosaltres
com l'Orient és lluny de l'Occident.

Com un pare s'apiada dels fills,
el Senyor s'apiada dels fidels,
perquè sap de quin fang ens va formar,
i es recorda que som pols.

L'amor del Senyor pels seus fidels
és de sempre i dura sempre;
la seva bondat s'entén als fills dels fills,
si guarden la seva aliança,
si es recorden dels preceptes i els compleixen.

Càntic de Maria

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Todpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Càntic de Zacaries

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel,
ha visitat el seu poble i l'ha redimit.
Fa que s'aixequi un salvador poderós
a la casa de David, el seu servent,
com ho havia anunciat, de temps antic,
per boca dels seus sants profetes.

Així ens salva, alliberant-nos dels enemics,
de les mans dels qui ens volen mal,
mogut per l'amor que el fa fidel als nostres pares,
i pel record de l'aliança santa,
que jurà al nostre pare Abraham,

prometent de concedir-nos que, sense por,
lliures dels enemics, li donem culte
amb santedat i justícia tota la vida.

Perquè ens estima, ens visitarà un sol,
que ve del cel,
per il·luminar els qui viuen a la fosca,
a les ombres de la mort,
i guiar els nostres passos per camins de pau.

Altres celebracions

CELEBRACIÓ D'INICI D'ADVENT

JOSÉ ALDAZÁBAL

1. Les nostres esperances i pors

(ambient: poca llum; silenci)

Veu 1. Senyor, ¿per què m'has convocat aquesta tarda?
¿no tens ulls per a veure ni orelles per a escoltar?
¿no sents els planys dels que són colpejats per la vida
i criden: els nostres ossos estan secs
i la nostra esperança morta?
N'hi ha molts que diuen: "El Senyor no fa ni bé ni mal" (So 1,12)

Veu 2. Senyor, ¿per què m'has convocat aquesta tarda?
¿no tens ulls per a veure ni orelles per a escoltar?
¿no veus que les nostres paraules s'estavellen contra un mur?
N'hi ha molts que diuen amb el salmista:
"No ens queden profetes,
i ningú de nosaltres no sap quant durarà" (Salm 74,9).

Veu 3. Senyor, ¿per què m'has convocat aquesta tarda?
¿no tens ulls per a veure ni orelles per a escoltar?
¿no veus la confusió i el desànim del teu poble?

¿no veus les nostres files desordenades,
les reformes frenades
i les estructures que ofeguen en teu evangeli?
N'hi ha molts que diuen dubtant:
¿sobreviurà una petita resta?

Cant (*tothom*): Veniu Emmanuel (MD 501); Poble immens (MD 18).

(Aquí hi pot haver un moment de reflexió personal: ¿quines són les nostres il·lusions, les nostres esperances, les nostres pors? i també, si es vol, una breu comunicació d'aquestes reflexions).

2. Proclamació del missatge d'Advent

Veu 4. Sords, escolteu!
Cecs, mireu i vegeu!
¿Qui és cec sinó el meu servent,
i qui és sord com el missatger que envio?
Has vist moltes coses sense fer-hi atenció.
Tens les orelles obertes, sense sentir-hi.
¿Qui d'entre vosaltres escolta això,
qui hi presta atenció
per sentir-hi amb vista a l'esdevenidor? (Is 42)

Veu 5. Necis i irresoluts de cor,
per a creure el que van anunciar els profetes.

Veu 6. No us recordeu més d'un altre temps,
no penseu més en les coses passades.
Vet aquí que faré una cosa nova,
que ja apunta, ¿no us n'adoneu? (Is 43).

Veu 4. De fa segles que estava silenciós,
que callava, que em contenia.
Gemegaré com la dona que infanta,
em sufocaré i esbufegaré. (Is 42,14).

Veu 5. Ossos secs, escolteu la paraula del Senyor.
Així parla el Senyor a aquests ossos:
jo faré venir a vosaltres esperit, perquè visqueu,
estiraré sobre vosaltres nervis,
faré créixer carn sobre vosaltres,
estiraré pell sobre vosaltres, i us infondré esperit,
i viureu, i sabreu que jo sóc el Senyor...
Així parla el Senyor:
vine dels quatre vents, esperit,
bufa sobre aquests morts, i que visquin...
Jo obriré els vostres sepulcres,
i us faré pujar dels vostres sepulcres, poble meu...
us infondré el meu esperit, i viureu. (Ez 37).

Veu 6. No has de tenir por, Sió,
no et deixis caure de braços!
El Senyor, el teu Déu,
és enmig de tu un paladí que dóna la victòria;
s'alegra per tu amb un cant joiós,
compon la seva balada d'amor.
Exulta per tu cantant fort,
com el dia de festa. (So 3)
Aixeca't, estigues radiant,
que ve la teva llum,
i la glòria del Senyor apunta per a tu! (Is 60).

Cant (*tothom*): Tota la terra (MD 511); Déu meu, quina joia (MD 68) (en començar el cant, s'encenen tots els llums).

President: homilia (moments de reflexió).

3. Oració

Invitació: L'Esperit i l'Esposa diuen: Veniu. I el qui escolta repeteix: Veniu. Qui tingui set, que vingui.
Qui vulgui, prengui de franc l'aigua de la vida. Veniu, Senyor Jesús.

Cant (*tothom*): Per Jesús ens ve la vida (MD 503) (només la tornada).

Invocacions:

Un. Veniu de nit
però en el nostre cor sempre és nit,
per això veniu sempre, Senyor.
Veniu en silenci,
però nosaltres mai no sabem què dir-vos,
per això veniu sempre, Senyor.

Tothom: (tornada del cant)

Un. Veniu en la soledat,
però nosaltres sempre estem sols
per això veniu sempre, Senyor.
Veniu com a fill de la pau,
però nosaltres no sabem què és pau,
per això veniu sempre, Senyor.

Tothom: (tornada del cant)

Un. Veniu a alliberar-nos,
i nosaltres ens sentim esclaus,
per això veniu sempre, Senyor.
Veniu a buscar-nos,
i nosaltres sempre estem perduts,
per això veniu sempre, Senyor.

Tothom: (tornada del cant)

(Aquí es podria encendre, si es vol, la primera de les espelmes o llànties de la "corona d'Advent").

Un. Veniu, llum que espanteu la foscor del cor,
brilleu enmig nostre i escampeu la boira de l'egoisme.
Veniu, pau serena, que anima el desil·lusionat,
guari les nostres ferides i desenganys.
Veniu a socórrer els qui tenen por del matí,
perquè sense el vostre ajut no podem emprendre el vol.
Veniu, amic sempre fidel,
i doneu-nos la mà malgrat la nostra infidelitat.
Veniu, vós que vau morir i vau ressuscitar
perquè nosaltres visquem.
Torneu a alliberar-nos dels nostres esclavatges.

Tothom: (tornada del cant)

President: A tots els qui esperen el retorn del vostre Fill,
concediu-los, Pare de tots els vivents,
que sàpiguen discernir en el temps
els signes de la vostra incessant vinguda,
i descobreixin en cada arbre sec
la saba antiga que tornarà a brotar:
perquè la canya esquerdada no serà trencada,

sinó que es revestirà de vida;
la flama del ble que vacil·la no serà apagat,
sinó que brillarà amb nova força;
els problemes de la nostra vida se superaran
amb l'esperança que procedeix de vós i condueix a vós,
ara i per sempre, pels segles dels segles. Amén

Cant final: Paraula que fou llum (MD 512); Quan desvetllarem els cors (MD 78); Cantarem al Senyor
cants de joia (MD 54).

(Inspirat en "Spas" 54 i en "Paroisse et Liturgie")

LA "SETMANA SANTA" QUE PREPARA NADAL

JOSEP LLIGADAS

El 17 de desembre comença la segona part de l'Advent, les "fèries privilegiades" que ens acosten amb intensitat a la celebració del Nadal. Els textos de la missa i de la Litúrgia de les Hores tenen un color molt propi, que val la pena d'assaborir. Però també hi poden ajudar alguns altres elements que aquí suggerim:

1. A la missa diària

Cada dia, en acabar la comunió i després d'un breu silenci, restant tothom assegut o posant-se tothom dret (segons es vegi oportú) es fa el següent:

- Un lector llegeix l'antífona del Magnificat pròpia del dia (l'"antífona de la O") tal com es troba a la Litúrgia de les Hores. El dia 24 (que no hi ha "antífona de la O") es llegeix l'antífona del Benedictus, de Laudes.
- Tothom recita alhora el Magnificat (cal tenir-lo copiat en un full per a tothom).

Després, el celebrant diu la postcomunió i la missa acaba com de costum.

2. En algun acte de pietat habitual

Si és costum de resar cada dia el rosari o de fer algun altre acte de pietat, s'hi pot afegir, en acabar, el següent:

- Es llegeix l'evangeli del dia (el diumenge, es llegeix el que correspondria pel dia del mes, no el del diumenge).
- Es fa un breu silenci.
- Un lector llegeix l'antífona del Magnificat pròpia del dia.
- Tothom recita alhora el Magnificat (el dia 22, a l'evangeli es llegeix ja el Magnificat, però no passa res pel fet d'escoltar-lo primer i recitar-lo després).
- Es pot acabar amb l'oració del dia o amb un cant d'Advent o de la Mare de Déu.

3. En un acte de pregària específic

Es pot programar, per a aquests darrers dies de l'Advent, un acte de pregària específic diari, a una hora avinent. A cada lloc es veurà què convé fer, segons la imaginació, les possibilitats i la tradició que hi hagi. Si al lloc on es fa l'acte hi ha la corona d'Advent, es poden tenir enceses les espelmes que corresponguin, o encendre-les cada dia durant el cant inicial o la salutació. O també es pot tenir el pessebre fet i anar-hi posant cada dia una figura.

Aquí oferim tres models possibles per a aquest acte de pregària.

Esquema primer: Seguint l'evangeli del dia

- Cant d'Advent.
- Oració de la missa del dia.
- Salm responsorial de la missa del dia, llegit per un lector sense resposta de la gent o alternant amb el cant d'una antífona.
- Lectura de l'evangeli del dia.
- Breu silenci o breu comentari.
- Un lector llegeix l'antífona del Magnificat pròpia del dia.
- Tothom recita alhora el Magnificat.
- Parenostre.
- Cant final de la Mare de Déu.

Esquema segon: Pregària a la Mare de Déu

El temps d'Advent, tal com recordava el papa Pau VI a l'exhortació apostòlica *Marialis cultus*, “és un temps especialment apte per rendir culte a la Mare del Senyor”. És, de fet, el veritable “mes de Maria”. Per això pot ser una bona cosa organitzar aquests darrers dies d'Advent una pregària centrada a contemplar la seva figura com a model i estímul de preparació de la vinguda del Senyor.

Per fer-ho, es pot trobar tot el material necessari en el llibret publicat pel CPL a la col·lecció Celebrar titulat *El mes de Maria* (que no només presenta celebracions organitzades per al mes de maig, sinó també per a aquest temps final de l'Advent).

Esquema tercer: “Novena de Nadal”

Vegeu aquest esquema desenvolupat a les pàgines 61-68.

4. En una dia de celebració preparatòria de Nadal.

L'última de les possibilitats de preparació del Nadal que aquí proposem, és convocar, un dels dies de la darrera setmana, una trobada al vespre que inclogui una pregària (amb les lectures de la missa d'un d'aquells dies, per exemple), una assajada de cançons per a la missa del gall i un pisolabis pre-nadalenc. Però també es podria fer una pregària més extensa: a les pàgines 132-136 trobareu un model ja desenvolupat, previst sobretot com a vetlla preparatòria de la missa del gall, però que també ofereix la manera d'adaptar-la per a un altre dia pre-nadalenc.

NOVENA DE NADAL

PERE FARNÉS

ORDINARI DE LA NOVENA

1. Introducció

Si els fidels són capaços de cantar algun cant d'Advent es comença per aquest cant (*Veniu, oh Emmanuel*, MD 501; *Us preguem, Senyor, baixeu!*, MD 507).

Si no hi pot haver cant es pot començar dient:

V/. En el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant.

R/. Amén.

V/. El Senyor és a prop, veniu, adorem-lo.

R/. El Senyor és a prop, veniu, adorem-lo.

2. Oració inicial

La pròpia de cada dia (pàg. 63-68).

3. Lectura bíblica

La pròpia de cada dia (pàg. 63-68).

4. Antífona

La pròpia de cada dia (pàg. 63-68).

5. Invocacions lletàniques

Aquestes invocacions lletàniques es poden resar íntegrament cada dia de la novena o bé alternant les dues seccions utilitzant els dies imparells la primera part i els parells la segona.

I

Jesús, llum del món.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, sol de justícia.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, estel del matí.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, camí que ens emmena cap el Pare.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, vida nostra.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, veritat nostra.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, sacerdot de la nova aliança.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, compassiu i fidel.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, mitjancer entre Déu i els homes.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, bon pastor.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, porta de les ovelles.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, profeta que heu sorgit enmig nostre.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, el nostre mestre.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, senzill i humil de cor.

Tingueu pietat de nosaltres.

II

Jesús, la nostra pau.

Tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, el nostre redemptor.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, víctima d'expiació pels nostres pecats.	
	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, llum de la vida.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, pa baixat del cel.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, deu d'aigua viva, que dóna vida eterna.	
	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, imatge del Déu invisible.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, reflex de la glòria del Pare.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, cep veritable del qual nosaltres en som sarments.	
	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, engendrat abans que tota criatura.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, cap del cos de l'Església.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, el primer i el darrer.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, l'alfa i l'omega.	Tingueu pietat de nosaltres.
Jesús, el principi i la fi.	Tingueu pietat de nosaltres.

6. Parenostre

Demanam, amb les mateixes paraules que ens va ensenyar Jesús, que vingui a nosaltres i a tot el món el regne de Déu: Pare nostre.

7. Conclusió

Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal, i ens dugui a la vida eterna.

PROPI DE CADA DIA

16 de desembre

Oració inicial

Ateneu, Déu omnipotent i etern,
els desigs del vostre poble
i, per la força de la vinguda del vostre Fill únic,
fet home com nosaltres,
salveu-nos de les nostres febleses.
Per Crist Senyor nostre.

Lectura bíblica

Càntic dels Càntics 2,8-14: El Verb de Déu, l'espòs de Sió, ve per desposar-se amb la humanitat.

Antífona

Oh Saviesa de l'Altíssim, que abasteu totes les coses i les disposeu vigorosament i amb bondat, veniu a ensenyar-nos el camí de la prudència.

17 de desembre

Oració inicial

Déu omnipotent i etern
que ens maneu de preparar el camí a Crist, el Senyor,
ateneu el vostre poble suplicant
i feu que ens disposem a celebrar dignament
les festes de Nadal que ja s'acosten.
Per Crist Senyor nostre.

Lectura bíblica

Jesús, Fill de Sira 24,1-9: La fe ens invita a contemplar Jesucrist, el Fill etern de Déu, actuant en la creació del món i en la història i posant la seva morada en l'Església, nou "tabernacle de Jacob".

Antífona

Oh Senyor, cap de la casa d'Israel, que us apareguéreu a Moisès en la bardissa flamejant i li donàreu la Llei al Sinaí, veniu a redimir-nos amb el poder del vostre braç.

18 de desembre

Oració inicial

Acolliu, Pare misericordiós,
els desigs del vostre poble,
que espera amb tot el cor
les festes del naixement del vostre Fill,
que amb vós viu i regna pels segles dels segles.

Lectura bíblica

Èxode 3,11-15: La bardissa flamejant va revelar i alhora va amagar a Moisès la presència del Senyor; així també l'encarnació del Verb ens revela a nosaltres, d'una manera encara velada, el Déu amagat que contemplarem un dia cara a cara.

Antífona

Oh rebrot de Jesè, que us alceu com a bandera dels pobles, davant vostre els reis emmudiran i les nacions pregaran; veniu a alliberar-nos, no trigueu més.

19 de desembre

Oració inicial

Concediu-nos, Senyor,
els béns que desitgem i demanem
i feu que ens disposem
a celebrar degudament
les festes de Nadal.
Per Crist Senyor nostre.

Lectura bíblica

Isaïes 1,1-11: Crist, brolla de l'arrel d'Israel, com el Messies anunciat pels profetes.

Antífona

Oh clau de David i ceptre de la casa d'Israel: si obriu, ningú no tancarà; si tanqueu, ningú no pot obrir; veniu, traieu de la presó els encadenats que viuen a la fosca i a les ombres de la mort.

20 de desembre

Oració inicial

Senyor Jesucrist,
que heu vingut a reunir tots els homes

per formar amb ells una sola família,
ateneu els desigs de la vostra Església
i feu que puguem celebrar dignament
les festes de Nadal que ja s'acosten.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Lectura bíblica

Apocalipsi 5, 1-9: Crist és l'únic que obre el llibre tancat, és a dir, el que ens fa comprendre el sentit de la nostra història humana, plena de pobresa, de sofriments, de mort, mals la presència dels quals no sabem compaginar amb l'amor que Déu ens té; la presència de Crist, pobre i sofrent malgrat que és el Fill estimat, és clau d'aquesta història: la pobresa, el sofriment i fins i tot la mateixa mort són camí que emmenen a la felicitat i a la resurrecció.

Antífona

Oh Orient, esplendor de la llum eterna i sol de justícia, veniu, il·lumineu els qui viuen a la fosca, al país tenebrós.

21 de desembre

Oració inicial

Ateneu, Senyor Jesús, els nostres desigs
i feu que els qui confessem
que el vostre regne és enmig nostre
sapiguem anunciar als nostres germans
la bona notícia del vostre Evangeli salvador.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Lectura bíblica

Baruc 4,30.36-5,9: Jesús, resplendor de la llum eterna, ve a visitar la humanitat com aquell sol que surt anunciat per Baruc. Ell ens allibera del nostre desterrament i ens condueix a la llibertat de la Jerusalem reconstruïda, l'Església santa.

Antífona

Oh Rei i Desitjat de les nacions, pedra angular que de dos pobles n'heu fet un, veniu a salvar l'home que vàreu formar del fang.

22 de desembre

Oració inicial

Senyor Jesús, Salvador nostre,
que cada any refeu la nostra esperança
amb la celebració de les festes del vostre naixement,
escolteu les pregàries del vostre poble
i feu que sapiguem acollir amb alegria
els dons de la vostra bondat.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Lectura bíblica

1Pere 2,4-8: Quan a Betlem neix el Fill de Déu com a home comença l'edificació d'aquell temple definitiu del qual tots els fidels en som pedres vives i en el qual Déu és reverenciat.

Antífona

Oh Emmanuel, rei i legislador nostre, esperança i salvació de les nacions, veniu a salvar-nos, Senyor, Déu nostre.

23 de desembre

Oració inicial

Senyor Jesús, que amb el vostre naixement
veniu a guarir els nostres cors, escolteu la pregària del vostre poble
i concediu-nos bondadosament el que us demanem.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Lectura bíblica

Isaïes 7,10-15: L'Emmanuel, Déu-amb-nosaltres, és la nova i definitiva tenda de l'encontre de Déu amb la humanitat. En l'infant de Betlem *hi habita corporalment tota la plenitud de la divinitat* (Col 2,9).

Antífona

S'ha complert ja tot el que l'àngel va dir de la Verge Maria.

24 de desembre

Oració inicial

Acolliu, Senyor Jesús, les pregàries del vostre poble
que espera ple de goig les festes de Nadal,
i, amb la força del vostre naixement,
feu-lo capaç de rebre els vostres dons i d'anunciar, amb valentia,
la vostra presència salvadora en el món.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Lectura bíblica

Isaïes 60,1.13-20: El naixement de Crist transformarà la situació de la humanitat. L'Església, nova Jerusalem, aportarà als homes la llum que els il·luminarà, l'Evangeli de Jesús, i la humanitat sencera veurà resplendir la salvació.

Antífona

Veniu, Jesús, aurora resplendent, espòs de la humanitat i, amb el vostre naixement, il·lumineu les tenebres de tots els homes.

CELEBRACIONS DE LA PENITÈNCIA

JOAQUIM GOMIS

Els dos esquemes de celebració que presentem estan pensats especialment per als últims dies d'Advent, al llindar de Nadal.

A molts llocs era un costum arrelat: «confessar-se» per Nadal. Actualment, aquestes celebracions penitencials

poden ser, a més, com un resum/ culminació del que s'ha viscut durant l'Advent, i ens poden obrir a la «gràcia» del Nadal (que és molt més do sorprenent de Déu que esforç nostre).

En alguns ambients, amb un alt nivell de pràctica –per exemple, comunitats religioses, assitents a la missa diària–, potser podria organitzar-se aquesta celebració penitencial d'Advent en dues parts: una d'invitatòria, inicial, la primera setmana, i deixar espai per a la conversió/renovació personal durant les setmanes següents, i l'altra, conclusiva, més centrada en el do/perdó de Déu, convocada els darrers dies prenadalencs.

En el Dossier CPL 74, Celebracions comunitàries de la Penitència, s'hi pot trobar tres projectes centrats en cadascun dels tres cicles del leccionari, A, B i C. També hi ha altres projectes en el Dossier CPL 88, Confirmació i Primera Comunió. Penitència i Unció.

Esquema primer

ANHELEM I DEMANEM LA VINGUDA DEL REGNE DE DÉU

1. Ambientació (*serà bo d'ambientar la celebració amb alguna música de fons –que no sigui de Nadal!– que aculli els que arriben. I col·locar a l'entrada i al presbiteri algun cartell / póster amb una frase que sintetitzi el que demanarem).*

2. Salutació

Germanes i germans: ens trobem al final d'aquestes setmanes esperançades d'Advent, en el llinar de la celebració joiosa i agraïda del Nadal. Venim a demanar el perdó renovador del nostre Déu i Pare. Amb tota l'esperança posada en ell, i també amb una mica de bona voluntat de part nostra. Per això, permeteu-me que us rebi i us saludi amb aquestes paraules (*pausa*): Que la gràcia, el perdó i la pau renovadora de Déu, Pare de tots, i del seu fill Jesús, que sempre ve a les nostres vides, sigui amb tots vosaltres.

3. Cant. Com a introducció a aquesta celebració, cantem junts (i que el cant expressi el nostre anhel de renovació, de conversió): *Tota la terra, MD 511 (O també: Busqueu el Senyor, MD 546; Senyor, no ens deixis, MD 551).*

4. Diàleg introductori (*llegit pausadament, per dos membres de l'assemblea; serà bo adaptar-lo a cada lloc*):

- El temps d'Advent ha estat un anunci constant i repetit: el Senyor vindrà. Però, nosaltres, ¿ens obrim a aquesta vinguda del Senyor?
- La joiosa celebració del Nadal serà un esclat d'aquella afirmació tantes vegades repetida: «Déu és amb nosaltres». Però, nosaltres, ¿estem amb el Senyor?
- Jesús va venir a anunciar-nos la Bona Nova: «El Regne de Déu és enmig vostre». Però, nosaltres, ¿vivim del Regne de Déu, l'anhelem, treballem per la seva vinguda, caminem cap a ell?
- El Regne de Déu és tota veritat, tota justícia, tot amor, tota bellesa, tota bondat que hi ha o hi podria haver entre nosaltres. Nosaltres, ¿ens adonem que celebrar la vinguda del Senyor significa descobrir més el Regne que ja tenim ara, significa anhelar i lluitar perquè vingui més a nosaltres i a tots els homes?
- Però també ens hem reunit per a pregar confiadament al Pare, tot repetint un cop més aquelles paraules del Parenostre: «Vingui a nosaltres el vostre Regne». Per això i en primer lloc, escoltarem la seva Paraula perquè refermi la nostra esperança. Molt de debò, molt profundament.

5. Oració.

Preguem units.

Pare sant: Ens volem preparar per a celebrar de nou la constant vinguda del vostre Fill Jesucrist a les nostres vides. Volem obrir-nos més al vostre Regne, anhelar-lo més, esforçar-nos més perquè vingui a nosaltres.

Però sabem i reconeixem que en tots nosaltres hi ha massa obstacles, massa por, massa egoisme; reconeixem que necessitem que ens fecundi la vostra veritat, la vostra esperança, el vostre amor.

Per això us demanem que ens ajudeu a renovar-nos: que vingui a nosaltres el vostre Regne. Us ho demanem molt confiadament per Jesucrist, Senyor nostre.

6. Primera lectura. *Isaïes 11,1-10 (és la primera lectura del diumenge 2 d'Advent, del cicle A).*

7. Salm 22: El Senyor és el meu pastor.

Es troba en el quart diumenge de Quaresma del mateix cicle A (*fora convenient que es recités alternat amb l'antífona «El Senyor és el meu pastor, no em manca res», MD 407, o una altra de semblant*).

8. Evangeli. *Marc 4,26-32 (és l'evangeli del diumenge 11 del temps durant l'any del cicle B).*

9. Sugeriments per a l'homilia

A la primera lectura hem escoltat el gran anunci del Senyor que ve a nosaltres per comunicar-nos el seu Regne. El seu Regne ja és entre nosaltres, però vol créixer fins arribar a la plenitud. Aquesta és la nostra fe, aquesta és la nostra esperança. El Regne –l'amor, la vida– de Déu se'ns ofereix perquè l'acollim i el comuniquem.

Però, nosaltres, ¿vivim del Regne de Déu? ¿el sabem descobrir present en la nostra vida, el valorem? ¿el destigem, el demanem? ¿ens hi obrim, lluitem per superar tot mal que se li pugui oposar, en nosaltres i en la nostra societat? De res no serviria la vinguda de Jesucrist, si ens oblidéssim que ve a anunciar i a treballar pel Regne d'amor, de bondat i vida.

El que passa és que nosaltres potser no creiem prou en el Regne com a do de Déu. Com a gràcia renovadora i enfortidora ja en nosaltres. El Regne és més que el que nosaltres fem (o voldríem fer). Creure en el Regne significa obrir-nos al do sempre constant de Déu que ve, que se'ns dona, que és amb nosaltres. Que ens fecunda i ens transforma. Per això Jesucrist parla del Regne com d'una llavor que germina i creix sense que ningú sàpiga com.

Si ara desitgem reconèixer els uns davant dels altres, i tots davant Déu, el nostre pecat que ens allunya del Regne, és necessari que reconeguem que en nosaltres també hi ha la gràcia, el do de Déu: el seu Regne, llavor que germina i creix.

10. Silenci. *Sense presses. Millor amb música de fons. I, potser, amb l'església en certa penombra.*

11. Confessió general

Confessem ara, junts, que per la nostra falta de fe, d'esperança i d'amor, vivim poc del Regne de Jesucrist. I demanem perdó tot dient: VENIU, SENYOR JESÚS.

- Perquè creiem poc en la fecunditat de la vostra Paraula; perquè no ens deixem guiar pel vostre Evangeli; perquè no busquem sempre la veritat, ni la defensem prou, perquè no la comuniquem; per les nostres mentides i trampes... humilment us demanem tots junts: VENIU, SENYOR JESÚS.
- Perquè tenim una esperança molt feble; perquè no valorem joiosament tot el que ens doneu de bo i no sabem agrair-vos-ho; perquè ens resignem fàcilment a allò que hi ha de mal en el món; perquè no lluitem perquè augmenti la justícia i la llibertat; per la nostra por i la nostra mandra... humilment us demanem tots junts: VENIU, SENYOR JESÚS.

- Perquè ens costa deixar-nos transformar pel vostre amor; perquè l'empetitim i el traïm; perquè en nosaltres hi ha duresa, egoisme, indiferència; perquè fem servir els altres per a descarregar el nostre mal humor; perquè no busquem sincerament en la vostra Paraula i en la vostra Eucaristia la llum i la força que ens cal per estimar més i millor... humilment us demanem tots junts: VENIU, SENYOR JESÚS.

12. Parenostre

Germanes i germans: tal com Crist ens va ensenyar, demanem al Pare que vingui a nosaltres el seu Regne de veritat, d'amor i d'esperança. Diguem (cantem): Pare nostre...

13. Oració presidencial

Déu totpoderós en el vostre amor i etern en el vostre perdó:

a les vigílies de la celebració del Naixement del vostre Fill i germà nostre Jesús,

us demanem que, amb la mateixa generositat sense límits amb què enviàreu el Senyor Jesús a compartir la seva Vida amb nosaltres fins a entregar-la fins a la mort, renoveu el nostre camí.

Que en la nit, sorgeixi la llum. Que la tebior es converteixi en decisió. Perdoneu el nostre pecat, la nostra mediocritat, les nostres ambigüitats. Per a poder acollir la vinguda de l'Infant que és salvador, guia, força renovadora.

I així, junts, amb tots els cristians i cristianes del món i amb tots els homes i dones de bona voluntat, ens disposem molt més a treballar pel vostre Regne ara i aquí.

Amb l'esperança d'arribar a la immensa joia i plentud del vostre Regne, en la festa del cel.

Us ho demanem amb senzillesa, però amb tota confiança, per i amb Jesucrist, Senyor nostre. Amén.

14. Confessió i absolució *(segons el Ritual)*

15. Satisfacció penitencial. *(Com a signe de la voluntat de conversió, es pot proposar que cadascú ofereixi alguna almoïna o ajuda als necessitats en els propers dies de Nadal).*

16. Gest de pau

Tot compartint la joia del perdó que hem rebut, germanes i germans, donem-nos fraternalment la pau.

17. Cant de lloança

I donem tots junts gràcies a Déu, amb les paraules del càntic de Maria. Perquè el Senyor ha fet meravelles *(MD 43-1, 43-2, 581-1, 581-2)*.

18. Oració final

Déu i Pare nostre, vos doneu els nostres pecats i ens doneu la pau; feu que també nosaltres, gràcies a la llum del vostre Fill fet home, siguem comunicadors de perdó i de pau a tots els nostres germans. Per Jesucrist, Senyor nostre.

19. Benedicció i comiat *(sense cant final)*

Esquema segon

CONVERTIR-SE / PENEDIR-SE ÉS ALEGRAR-SE

(Aquest esquema de celebració penitencial, per al final de l'Advent, està molt centrat en el missatge de Nadal. Al cap i a la fi, bona part dels qui en aquestes dates van a la celebració penitencial, ja ho fan pensant en Nadal. L'esquema i els continguts són senzills: a cada lloc caldrà adaptar-los i, potser, completar-los).

1. Inici (amb el president i els seus ajudants –si n'hi ha– asseguts als seus llocs, caldria esperar pacientment que arribin els assistents tardans. Amb una música de fons suau i adequada que aculli. Després el president –o, si és possible, dos dels assistents– expliquen el sentit de la celebració):

- Hem vingut aquí per preparar-nos per la celebració del Nadal de Jesús. El Nadal de Jesús que, d'alguna manera, també és el nostre Nadal. Perquè per gràcia de Déu se'ns ofereix la possibilitat –a tots– de renéixer. És a dir, de fer que irrompi en nosaltres una nova força i esperança de vida.
- Però, per a això, cal que no ens evadim de la nostra realitat personal. Ens cal reconèixer-la i esmenar-la. El Senyor Jesús, enviat del Pare, i ara amb la força de l'Esperit Sant, ve a tots nosaltres per a ajudar-nos. Però, ¿com pot ajudar-nos si nosaltres no sentim, molt de debò, la necessitat del seu ajut?
- Les coses clares: si nosaltres no reconeixem i confessem que gairebé cada dia, o molt sovint, no som fidels al seu Evangeli, ens apartem d'allò que demanem al Parenostre: «Vingui a nosaltres el vostre Regne, faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel, perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors».
- El Nen Jesús va néixer innocentment, il·lusionadament –com qualsevol altre nen– a Betlem, ja fa més de dos mil anys. Innocentment, il·lusionadament. Però, després, la vida li va ensenyar que podia fer ben poc, que podia donar ben poc, als homes i dones que ja pensaven que ho feien tot bé, que ells no eren pecadors (els altres, sí que ho eren, ells no). I, per això, com ens diuen els evangelis, preferia, s'apropava i beneïa les dones i els homes que amb senzillesa, amb veritat, es reconeixien no sants, no bons, sinó pecadors simples i quotidians. És a dir, necessitats del perdó i de l'amor renovador de Déu. *(Espai de silenci. Hi ajudaria un fons musical).*

2. Oració (dempeus).

Déu i Pare nostre: a vigílies de la celebració del Naixement del vostre Fill i germà nostre Jesús, demanem la vostra benedicció d'amor, el vostre perdó, la vostra gràcia de renovació.

I, molt especialment, arribar a compartir el vostre do de la joia. Joia pel vostre amor, joia de conèixer i seguir Jesús, joia de reconèixer que tot i ser pecadors, desitgem convertir-nos, millorar, progressar pel sorprenent camí de vida, d'amor, de veritat, justícia i llibertat que ens va ensenyar i que compartí Jesús.

Tots els qui avui ens hem reunit aquí, us demanem amb sinceritat: doneu-nos el vostre perdó, doneu-nos la vostra força, ajudeu-nos a seguir l'evangeli de Jesús. En resum i com a conclusió: us demanem que puguem viure i compartir i comunicar el gran do de la vostra joia. Us ho demanem amb Jesús, i units al vostre i nostre Esperit Sant, amb una gran confiança, amb una gran esperança, pels segles dels segles. Amén.

3. Cant. (Abans d'iniciar les lectures, com una mena de descans per a l'assemblea, potser convindria compartir un cant conegut. Com a exemples, citem: *Senyor, no ens deixis*, MD 551; *Pietat, oh Déu*, MD 552; *T'estem cridant tota la nit*, MD 556; *Esperem vostra vinguda*, MD 506).

4. Primera lectura: *Filipencs 4, 4-7* (2ª lectura del 3 diumenge d'Advent, cicle C). Viviu sempre contents. Es Senyor és a prop.

5. Salm: El Senyor és el meu pastor (salm 22: MD 407)

6. Lectura evangèlica (proposem dues possibilitats, a escollir):

A - Mateu 1, 18-24 (diumenge 4 d'Advent, cicle A). Josep, que era un home bo, complí el que l'àngel del Senyor li havia manat.

B - Lluc 1, 39-45 (diumenge 4 d'Advent, cicle C). Maria se n'anà decididament... «Feliç tu que has cregut!»

7. Orientacions per a l'homilia (breu).

- El Senyor Déu, el nostre Pare entranyable, ens espera i ens sorprèn. Perquè sempre anhela més de nosaltres i perquè confia realment en nosaltres. Potser som nosaltres els que desconfiem, els que dubtem i pensem que no podem millorar gens –o poc–.
- Després d'aquestes setmanes d'Advent, d'esperança, de demanar una vegada i una altra «Veni, Senyor Jesús», fariem trampa si en aquesta celebració ens limitéssim a demanar perdó i res més. És a dir, si no som capaços –atrevids, esperançats– d'obrir-nos a l'abraçada de Déu Pare, el seu perdó que és llavor de millora. Si, en el lliurar de la celebració del Nadal, no demanem i anhelem seguir molt més de prop, molt més fidelment, la Bona Nova renovadora de Jesús. No és fàcil, però tampoc impossible: tots coneixem homes i dones, propers a nosaltres, que ho han fet, que ho fan.
- Deia la lectura de sant Pau: «Vivió sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, vivió contents». Potser és el que ens manca, en aquesta societat complicada i complexa en què vivim: saber obrir-nos a l'alegria com a gran do de Déu. Déu no és pare d'amargors i tristors, sinó de joia que s'estén i ajuda. ¿Què van anunciar els àngels aquella nit de Nadal? «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria».
- *(Si s'ha escollit l'evangeli de Mateu)*: Tenim un exemple senzill i proper en aquella excel·lent persona que va ser Josep («era un home bo», diu l'evangeli). Amb prou feines entén res del que passa, però aposta sense calcular els riscos per la confiança, sense atrevir-se a jutjar la jove Maria. Tant de bo, tots nosaltres, fóssim capaços de seguir el seu exemple: no jutjar, confiar, apostar per l'amor sense condicions. ¿Què hi va guanyar aquell bon home, bon espòs, bon pare, anomenat Josep? Ell, perquè va apostar sense saber què passaria, va obtenir la millor esposa, el millor fill, i la millor alegria.
- *(Si s'ha escollit l'evangeli de Lluc)*: De Maria, la mare del Fill de Déu, solem dir i cantar moltes lloances. Però potser ens oblidem de la que més subratllen els evangelis i que serà bo recordar-la a les vigílies de Nadal. Els evangelis ens la presenten, sobretot, com una noia jove, una dona, ben disposada. A punt de servei. Se'ns parla d'un àngel que li fa un anunci sorprenent, i ella, sense entendre-ho massa, respon: Sí. Aleshores, se li comunica que una parenta llunyana i madura és a punt de donar a llum, i ella, sense reserves ni por, corre a fer-li companyia (i, en aquell temps, anar d'una banda a l'altra, no era gens fàcil). És la senzilla i entranyable lliçó que ens dona Maria al lliurar del Nadal: el primer, el decisiu, és servir, ajudar, fer companyia. Maria va ser la Mare del Fill de Déu, però abans va ser servidora i acompanyant de qui necessitava des seu servei i la seva companyia. És a dir, va donar alegria, va donar amor i servei. El que nosaltres, cadascú des de la seva circumstància, demanem i anhelem.

8. Silenci. *(Potser podria repetir-se el cant del salm El Senyor és el meu pastor, o un altre cant adequat).*

9. Confessió i absolució. *(Tal i com està previst en el Ritual. Sigui quina sigui l'opció escollida, caldrà realitzar-la sense presses, amb una atenció acurada als penitents).*

10. Al final de les confessions:

Que Déu, Pare d'amor sense límits, s'apiadi de tots nosaltres, ens perdoni els pecats i ens dugui a la vida eterna. Amén.

11. Proposta de satisfacció (penitència) comú.

Cadascú de nosaltres sap del seu pecat i la necessitat que té de convertir-se. Però com a comunitat cristiana reunida aquí, permeteu-me que us proposi una penitència en comú, bona per a tothom. A les vigílies de la joia de Nadal, ¿què podem fer per a comunicar-la a qui més la necessiten?

Dic i proposo: ¿no podríem visitar i acompanyar algun malalt o vell necessitat d'afecte? O, potser, ¿decidir-nos a reconciliar-nos, senzillament, amb familiars, veïns, companys de feina, amb qui estem enemistats? I encara, més a fons, amb qui compartim el dia a dia de la nostra vida, en la nostra família, en la que ens ajudem però també ens empipem i potser ens allunyem, ¿no seria la millor

gràcia del Nadal no només brindar amb xampany sinó saber-nos perdonar sense cap mena de rancúnia, obrir-nos a l'ajuda, al servei, a l'alegria compartida? Són propostes perquè cadascú de nosaltres concreti.

12. Parenostre i Magnificat

Podríem acabar aquesta celebració penitencial primer amb l'oració que Jesús va voler confiar-nos (amb aquella petició compromesa de que Déu ens perdoni com nosaltres aconseguim perdonar-nos). I després cantarem aquell admirable càntic de Maria que coneixem com a «Magnificat», però que potser seria millor anomenar-lo el cant explosiu de la joia de la noia de Natzaret que va intuir com ningú què és l'amor, el perdó, la vida del nostre Déu i Pare.

– Parenostre

– Magnificat (com a cant final)

13. Benedicció i comiat

La benedicció –l'alegria i el perdó– de Déu Pare, del seu Fill Jesús, de l'Esperit Sant, sigui sempre amb tots vosaltres.

Aneu-vos-en en pau i que tots tinguem i sapiguem compartir un molt feliç Nadal.

Signes d'Advent

LA CORONA D'ADVENT A L'ESGLÉSIA, A LA CATEQUESI, A CASA

El ritu de la corona d'Advent s'ha anat introduint en els diversos àmbits de la vida cristiana amb bon encert, i contribueix a ressaltar la peculiaritat d'aquest temps. Es tracta, com tothom sap, d'una corona de branques verdes (sense flors, que seran més pròpies de Nadal), en la qual es fixen quatre ciris vistosos. També podem fer servir la imaginació i crear algun altre tipus de suport, sempre que sigui digne i agradable. I llavors cada setmana té lloc el ritu d'encesa de les espelmes corresponents: el primer diumenge d'Advent una, el segon

dues, el tercer tres, el quart i últim totes quatre.

Aquest itinerari d'encesa de les espelmes, acompanyat d'alguna pregària o cant, ens anirà marcant els passos que ens acosten fins a la festa de Nadal, i ens ajudarà a tenir més present el temps en el quel ens trobem.

1. LA CORONA A L'ESGLÉSIA

A l'església, la corona es pot posar sobre una tauleta, o sobre un tronc d'arbre, o penjada del sostre amb una cinta elegant; no es posa sobre l'altar, sinó prop de l'ambó o en un altre lloc adequat.

El ritu d'encesa de la corona es fa a totes les misses dominicals (incloent-hi la vespertina del dissabte). A les comunitats religioses, en canvi, serà millor fer-ho a la celebració que inaugura cada setmana: primeres vespres, laudes o Eucaristia.

A l'Eucaristia, l'encesa es pot fer de manera més senzilla durant el cant d'entrada, o bé amb més relleu després de la salutació i d'una breu monició. Si és d'aquesta segona manera, després d'aquesta monició, el mateix celebrant, o bé persones diverses de l'assemblea (una setmana un nen, una altra una religiosa, una altra un matrimoni...) encenen l'espelma o espelmes corresponents. I mentrestant es reprèn el cant d'entrada, o es diuen les invocacions de l'acte penitencial, o es reciten les pregàries següents (que pot dir tothom alhora, en un full prèviament repartit):

Primer diumenge

Encenem, Senyor, aquesta llum,
com qui encén la seva llàntia
per sortir, en la nit,
a l'encontre de l'amic que arriba.
En aquesta primera setmana de l'Advent
volem alçar el cap i estar a punt
per esperar-vos,
per rebre-us amb alegria.
Moltes foscors ens envolten,
les nostres mandres i les nostres pors
ens tenen adormits.
volem mantenir-nos desperts i vetllant,
perquè vós ens porteu la llum més clara,
la pau més profunda
i l'alegria més veritable.
Veniu, Senyor Jesús! Veniu, Senyor Jesús!

Segon diumenge

Els profetes mantenien encesa
l'esperança d'Israel.
Nosaltres, com un símbol,
encenem aquestes dues espelmes.
La soca tallada està rebrotant,
el desert està de festa, l'estepa floreix...
La humanitat sencera s'estremeix
perquè Déu s'ha sembrat en la nostra cam.
Que cadascú de nosaltres, Senyor,
us obri la seva vida perquè hi broteu,
perquè hi floriu, perquè hi naixeu,
i matingueu en el nostre cor
encesca l'esperança.
Veniu, no trigueu més, Senyor!
Veniu, Salvador!

Tercer diumenge

En la foscor s'ha encès una llum,

en el desert s'ha sentit el crit d'una veu.
Arriba la gran notícia:
El Senyor és a punt d'arribar!
Prepareu els seus camins, perquè ja s'acosta.
Adorneu la vostra ànima
com una núvia que s'engalana el dia del casament.
Ja és aquí el missatger.
Joan Baptista no és la llum,
sinó el qui ens anuncia la llum.
Quan encenem aquestes tres espelmes
cada u de nosaltres vol ser
torxa vostra perquè brilleu,
flama vostra perquè escalfeu.
Veni, Senyor, a salvar-nos,
ompliu-nos amb la vostra llum,
escalfeu-nos en el vostre amor!

Quart diumenge

En encendre aquests quatre ciris, el darrer diumenge,
pensem en ella, en Maria, la mare.
Ningú no us va esperar amb més ànsia,
amb més tendresa, amb més amor.
Ningú no us va rebre amb més alegria.
Dintre seu va créixer
com el gra de blat creix dintre la terra fecunda.
I els seus braços van ser per a vós el més bell bressol.
També nosaltres ens volem preparar així:
en la fe,
en l'amor,
i en el camí de cada dia.
Veni, no trigueu més, Senyor!
Senyor, veniu a salvar-nos!

2. LA CORONA A CASA

A casa, la corona es posa sobre una tauleta, o penjada del sostre, o en algun altre lloc que quedi destacat. També es pot posar al peu d'una imatge de la Mare de Déu.

El primer diumenge d'Advent és quatre diumenges abans de Nadal (o sigui, el diumenge que caigui entre el 27 de novembre i el 3 de desembre). Aquest dia, abans de dinar (o el dissabte anterior al vespre, o en qualsevol altre moment que vagi bé), s'encén un ciri de la corona; el segon diumenge dos; el tercer tres; i el quart, tots quatre.

L'encesa s'acompanya d'una pregària, com la que posem aquí a continuació; també es pot cantar un cant i la pregària; o la pregària, el parenostre i l'avemària. També es pot llegir la primera lectura de la missa d'aquell diumenge, o el text de reflexió que també posem aquí més avall, o les pregàries que posem per l'encesa de la corona a l'església. I, si es vol fer més rellevant, es poden utilitzar les celebracions que es troben al llibret de la col·lecció *Celebrar titulat Abans i després del baptisme*.

Si hi ha infants a casa, el ritu de la corona els pot ajudar a viure més cristianament la preparació del Nadal. I si no n'hi ha, també serà una bona ocasió de pregària familiar adulta: o bé dels esposos sols, o bé dels esposos amb els fills grans o altres membres de la família.

Pregària

Jesús, germà, Senyor,

vine enmig nostre.
Volem preparar la teva vinguda.
Et volem rebre,
T'esperem,
perquè transformis les nostres vides
i ens portis la teva llum,
la teva pau, el teu amor. Amén.

Text de reflexió

Des de molt antic, el profeta Isaïes anunciava:

- *Vindrà el Senyor,
i farà justícia als desvalguts,
i posarà pau entre les nacions.
Ningú no serà dolent ni farà mal mai més,
perquè el coneixement del Senyor omplirà els cors.*

Allà al Jordà, l'últim profeta, Joan Baptista, proclamava:

- *Prepareu el camí del Senyor,
aplaneu les seves rutes!
Convertiu-vos,
que el Regne del cel és a prop.*

I a Natzaret va començar tot:

- *Déu te guard, plena de gràcia,
el Senyor és amb tu.
No tinguis por, Maria:
tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús.*

Aquesta és la història de l'amor de Déu. I nosaltres cada any, cada Advent, la recordem i la renovem.

- com Isaïes, desitgem un món nou, transformat, ple de Déu, on no hi hagi mal, ni dolor, ni injustícia, ni pobresa, ni tancament de cor;
- seguint la crida de Joan Baptista, volem preparar el camí del Senyor: volem transformar el nostre cor i volem transformar el nostre món;
- i com Maria, amb tota la confiança, amb tot l'amor, amb un esperit ben fondo de fe i de pregària, esperem el naixement d'aquell infant que renovarà les nostres vides; aquell infant que neix a Betlem i que ens crida a compartir un dia la seva vida per sempre.

3. LA CORONA A LA CATEQUESI O A L'ESCOLA

Fer la corona d'Advent a la catequesi o, si s'escau, a l'escola, també serà una bona manera d'assenyalar els passos de preparació del Nadal. L'únic inconvenient és que difícilment es podran encendre els ciris el diumenge (com a màxim, a la catequesi, el dissabte a la tarda si aquell és el dia en què es fa). Caldrà, doncs, adaptar el ritme d'encesa a les possibilitats.

I alhora, caldrà vetllar especialment el tipus d'acte que es faci per a l'encesa del ciri o ciris, de manera que realment es creï un clima de pregària que ajudi a interioritzar, en aquest temps tan dispers per l'ambient pre-nadalenc que es viu a tot arreu, el que significa la preparació de la vinguda del Fill de Déu enmig nostre.

Els diferents materials i propostes que hem presentat per fer a casa aquest ritu, poden fàcilment fer-se servir i adaptar per la catequesi o l'escola.

EL CALENDARI D'ADVENT

PERE TENA

Es va estenent entre nosaltres una pràctica d'Advent, originària dels països nord i centreeuropeus, que pot tenir una bona influència pedagògica: el calendari d'Advent. Es tracta d'un quadre més o menys vistós d'imatges nadalenques, en el qual s'hi han marcat 25 obertures, amb una distribució irregular; cada dia de desembre els nens busquen el número corresponent a la jornada, obren la petita finestra, i apareix un dibuix nadalenc. Quan s'obre el dia 25 apareix una imatge del Nen Jesús. L'aire de joc i de sorpresa que té el calendari d'Advent el converteix en un bon instrument de preparació progressiva per a la festa de Nadal, i, sobretot, ofereix una bona oportunitat als pares i educadors per anar explicant, al ritme pacífic de cada jornada, diversos aspectes de la festa que s'aproxima.

El significat que podria donar-se a aquesta obertura progressiva de les finestres del calendari seria el de preparar totes les coses i les persones perquè entri de bat a bat la llum de Jesús (comparació amb les finestres de la casa, que s'obren perquè entri la llum i l'aire); també es podria proposar el significat de la recerca: obrim les portes per trobar el que cerquem, fins que ho trobem; i altres...

Però potser aquesta escena infantil d'obrir la finestra del calendari, durant l'Advent, podria també donar ocasió a una breu pregària familiar; o situar-la en el context de la pregària familiar. Així, per exemple, es podria fer una breu lectura del profeta (la lectura ferial, o un fragment de la lectura primera del diumenge anterior), una frase sàlmica d'entre les clàssiques d'Advent (p.e.: "Mostreu-me, oh Senyor, els vostres camins, els vostres viarans ensenyeu-me", o bé: "Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia, i doneu-nos la vostra salvació"), i la recitació de l'Avemaria. Tot plegat una mica explicat i motivat, perquè sigui acollit amb fruit.

Un problema que presenten els calendaris d'Advent que existeixen en el mercat és que, en general, barregen les imatges bíbliques nadalenques amb imatges de la literatura infantil: caputxeta, blancaneus, etc... Desgraciadament, això no és exclusiu dels calendaris d'Advent. A nivell comercial, les imatges nadalenques es van associant cada cop més a les imatges dels contes i de la imaginació: els llibres per a nens, els discos, les figuretes, etc. Caldria estar molt alerta amb aquesta assimilació, aparentment innocent, però a la llarga absolutament antieducativa per a la fe dels nens. Si Nadal es com la blancaneus... un conte, una llegenda, un relat de la tradició infantil... ¿què pot significar per a la fe cristiana i per a la vida dels homes?

Penso, per tant, que si no es poden oferir calendaris d'Advent en què s'explicita la referència bíblica, és preferible no introduir els infants en aquesta pràctica.

FER EL PESSEBRE

JOSEP LLIGADAS

Fer el pessebre és un tema de Nadal (i per això en parlem més extensament a la pàgina 139), però és també un tema d'Advent. En el sentit que un dels senyals de preparació de la vinguda del Senyor és el de dedicar un temps els dies abans de Nadal a aquesta tradició tan arrelada entre nosaltres i que convé cultivar, promoure i potenciar.

Bé està adornar la casa amb boles i cintes de colors. Tampoc no està malament l'arbre de Nadal, si bé en aquest cas cada cop hi ha més dubtes, per raons ecològiques. Però en qualsevol cas, el que de cap manera no pot faltar a cap casa és el pessebre.

Serà petit o serà gran, serà més artístic o menys. Però val la pena que el pessebre ocupi un lloc rellevant a cada casa, per tenir molt present el que celebrem: que el Fill de Déu ve a viure la nostra vida, acompanyat dels seus pares Maria i Josep, visitat pels pastors amb la seva senzillesa, adorat pels mags vinguts de terres llunyanes, cantat joiosament pels àngels... el Fill de Déu fet home, un infant petit i feble que és la Llum per a la humanitat sencera.

El pessebre convé fer-lo pocs dies abans de Nadal (perquè les setmanes d'Advent queden significades sobretot per la corona d'Advent: el pessebre és propi de la immediatesa del naixement de Jesús). I el podem treure el diumenge després de Reis, en la festa del Baptisme del Senyor. O, si es vol, es pot mantenir la tradició d'allargar-lo fins a la Candelera.

Convé que, a mesura que arribem al final de l'Advent, es recordi la importància del pessebre i, des dels diversos llocs (misses dominicals, catequesi...) es convidi tothom a fer-lo. Per tenir més present quin és, per als creients, el veritable sentit del Nadal.

NADAL

Viure el Nadal

NADAL-EPIFANIA

JOSÉ ALDAZÁBAL

El millor de l'Advent és el Nadal. Des de l'Advent fins a l'Epifania i el Baptisme del Senyor hi ha un únic moviment: la celebració de la vinguda del Senyor, que és preparada en l'espera de l'Advent, és celebrada en la seva inauguració del Nadal i en les seves primeres manifestacions o epifanies, i s'intenta sempre viure en la nostra existència cristiana, camí de la manifestació definitiva al final dels temps.

Nadal i Epifania celebren el mateix misteri. El Nadal accentua sobretot el naixement: Déu s'ha fet germà nostre. L'Epifania posa més èmfasi en la manifestació de la seva divinitat, sobretot als mags d'Orient, esdeveniment que la litúrgia uneix al del Baptisme de Jesús en el Jordà i a les noces de Canà amb el seu primer miracle.

El sagrament del Nadal

El que celebrem els cristians en aquestes dues o tres setmanes del temps de Nadal és el misteri del Crist que se'ns comunica sacramentalment.

Quan afirmem que el Nadal és un sagrament volem significar que la gràcia del Naixement del Fill de Déu se'ns fa present i ens és comunicada en la celebració d'aquesta festa. No es tracta només d'un record pedagògic,

alliçonador, de l'esdeveniment de Betlem, per més entrançable que sigui.

En aquests dies sentim moltes vegades –en les oracions, prefacis i antífones de la celebració– la paraula *avui*: “avui ens ha nascut un Salvador, el Messies, el Senyor”; “avui ha baixat a la terra una gran llum”; “avui ens ha nascut el Senyor, avui s’ha aparegut el Salvador, avui a la terra canten els àngels, avui salten de joia els justos”.

El mateix passa en la festa de l’Epifania, en la qual també és recordat el Baptisme de Jesús i les noces de Canà: “avui, per il·luminar tots els pobles, heu fet conèixer en Crist el misteri de la nostra salvació”; “avui l’estel va guiar els mags; avui, a les noces, l’aigua fou convertida en vi; avui Crist volgué ser batejat”; “avui l’Església s’ha unit al seu espòs celestial”.

No és només un aniversari. És actualització i nova presència del misteri salvador d’un Déu que s’ha fet de la nostra família. D’alguna manera ens fem contemporanis del naixement del Crist i de la seva manifestació. El Senyor Ressuscitat ha trencat les barreres del temps i actualitza la gràcia de la seva Encarnació per a nosaltres.

Entre l’ahir de Betlem i el demà de la parusia hi ha l’avui de cada Nadal, el Déu-amb-nosaltres que ens vol comunicar la seva vida, la seva llum, la seva alegria.

Concretament, la gràcia del Nadal apareix descrita repetides vegades con “néixer de Déu”, ésser els seus fills. Més encara, és la gràcia de compartir amb Jesús la seva divinitat, ja que ell ha volgut compartir la nostra humanitat: “Senyor, que reneixi el vostre poble, en commemorar el naixement del vostre Fill”; “a tots els qui l’han rebut els concedeix poder ser fills de Déu”; “feu que participem de la divinitat d’aquell que es dignà compartir la nostra condició humana”.

El prefaci de Nadal

Durant el temps de Nadal i Epifania es proclamen uns prefacis que ens ajuden a centrar la nostra gratitud en el misteri d’aquest Déu que ha volgut venir a la nostra història.

Prefaci I de Nadal: Crist, llum del món

Nadal és la festa de la llum, com ho és també l’Epifania. Per això l’acció de gràcies se centra en aquesta llum veritable que Déu ens ha enviat.

En les lectures de l’Advent, el profeta Isaïes ja ens havia anunciat el futur Salvador com la llum que ha d’il·luminar tots els pobles. Ara, en Crist agraïm a Déu que ens hagi donat aquesta llum definitiva. La nit de Nadal li diem a Déu: “Heu fet resplendir aquesta nit santa amb la claror de la llum veritable”.

La llum de Déu ja era entre nosaltres, per la creació. Però ara, “pel misteri del Verb fet home”, “una nova llum de la vostra glòria ha il·luminat els ulls de la nostra ànima”.

La nit de Pasqua, en la solemne Vetlla Pasqual, tornarem a cantar Crist com a llum, simbolitzat pel ciri pasqual. Nadal i Pasqua celebren un únic misteri de Crist, Llum del món.

Prefaci II de Nadal: La renovació de l’univers en l’Encarnació

És densa la teologia d’aquesta pregària. Està construïda a base de binomis antitètics, que ajuden a entendre el misteri de l’Encarnació: el que ja existia abans, com a Déu, se’ns fa present com a home; el que era invisible, ara se’ns fa visible i proper; el que és etern, ha volgut entrar en la nostra història.

La finalitat d’aquesta Encarnació es diu que és: per a assumir en ell totes les coses creades; per aixecar el que havia caigut; per a retornar l’home perdut al Regne del cel.

Lloem Déu per la reconciliació i la pau, per la renovació còsmica i humana que ha realitzat d’una manera admirable en la vinguda de Crist per Nadal i en la plenitud de la seva Pasqua.

Una de les benediccions del formulari solemne del Nadal desitja: “Que el Fill de Déu, que per la seva encarnació ha unit el cel i la terra, us regali el do de la seva pau i d’una bona voluntat”.

Prefaci III de Nadal: La nostra participació de la naturalesa divina en l’Encarnació del Verb

L’intercanvi que succeeix en el Nadal –avui, en aquest Nadal– és veritablement admirable, i plenament favorable a nosaltres. Déu es fa home (“la Paraula es va fer home”) i l’home és fet partícip de la divinitat (“a tots els qui l’han rebut els concedeix poder ser fills de Déu”).

Crist Jesús assumeix la nostra feblesa, la nostra fràgil condició, i així ens dona una dignitat divina i eterna. Tenim motius per a donar gràcies a Déu pel misteri d'aquest Nadal.

Les lectures de Nadal

Les lectures d'aquestes setmanes volen conduir-nos a descobrir Déu en aquest infant nascut a Betlem i manifestat progressivament als homes. I alhora, que descobrim el valor de l'home, germà nostre, donat que Déu s'ha volgut fer de la nostra família. L'admirable intercanvi del Nadal.

Els aspectes fonamentals d'aquest misteri es llegeixen *les festes i diumenges*: Nadal, Epifania, Cap d'Any amb la festa de santa Maria, la Sagrada Família, el segon diumenge, el Baptisme de Jesús. Són els temes centrals com ara el Naixement, la llum, la manifestació als mags, la circumcisió, l'episodi de l'infant perdut i trobat en el Temple, les diverses reaccions de les persones (Maria i Josep, els pastors, els mags, les autoritats i savis de Jerusalem).

Les lectures de les *fèries* són un complement de les festives, perquè arribem a aprofundir gradualment en el do d'aquest Fill de Déu que s'ha fet germà nostre, i sapiguem assumir les conseqüències que aquest esdeveniment comporta per a les nostres vides.

La primera carta de Joan

Durant el temps de Nadal, des del 27 de desembre fins al 12 de gener (tot i que els últims dies a vegades s'ometin, perquè el diumenge del Baptisme del Senyor cau abans d'aquesta data), llegim en lectura pràcticament continuada la primera carta de Joan.

És un escrit de finals del segle primer, una carta de reflexió teològica i espiritual, que denuncia els corrents gnòstics que no han sabut veure en tota la seva profunditat el misteri de Jesús. Hi ha falsos doctors que es creuen savis, però no han captat la seriositat de l'amor de Déu encarnat en Jesús, ni les seves conseqüències vivencials per a nosaltres: la comunió de vida amb Déu i l'amor als germans.

Els evangelis

El temps de Nadal els evangelis tenen dos temes: la infància de Jesús i l'inici del seu ministeri. És a dir, les seves progressives manifestacions com a Messies. Naturalment, les escenes principals les llegim a les festes: Nadal, Sagrada Família, Epifania, Innocents. L'octava de Nadal, a més dels evangelis que es refereixen a sant Esteve i sant Joan, escoltem relats de la infància de Jesús, la presentació en el Temple, amb el testimoni de Simeó i Anna, i el retorn a Natzaret.

A continuació, i començant el dia 31 de desembre amb el pròleg (i així acabem l'any civil amb aquest magnífic resum de tot el misteri de Crist i de la nostra fe), se'ns proclama abans de l'Epifania el primer capítol de l'evangeli de Joan, amb el testimoni del Baptista i la crida dels primers deixebles per part de Jesús.

Les fèries després de l'Epifania, del 7 al 12 de gener, escoltem les primeres manifestacions del Messies a l'nici del seu ministeri: multiplicació de pans, calma de la tempesta, etc. I així ens adonem que no només celebrem aquests dies el naixement d'un infant sinó l'inici d'un camí de Bona Nova.

El temps marià per excel·lència

Si ja a l'Advent, sobretot els darrers dies, la nostra pregària tenia molt present la Mare de Déu, durant el temps de Nadal és encara més intensa aquesta accentuació.

La que podem anomenar "Santa Maria de l'esperança", la mestra de l'espera de l'Advent, és sobretot la Mare del Messies, la que donà a llum i el manifestà al món en la persona dels pastors i dels mags: la Mestra, per tant, del Nadal i de l'Epifania, la que el va acollir i la que millor va evangelitzar el món mostrant-li el Salvador.

LA FESTA DE NADAL

GASPAR MORA

Nadal és la festa amb més ressò social de tota la litúrgia cristiana. Això comporta moltes coses; subratllem-ne algunes sobre les quals hem reflexionat sovint:

□□ **El clima social** és una barreja de coses positives i d'altres que no ho són tant. És positiu la valoració d'un nou nat, de la família, de l'amor, la pau i la joia, de la senzillesa...; no ho és tant la frivolitització i sentimentalització de tot, el clima de consum, la febre precipitada d'aquests dies, l'estètica i la música de gust en general poc gloriós... Aquest clima influeix, sens dubte, en els nostres cristians i entra en l'església.

□□ Tot està i ha d'estar **en funció d'un misteri**: l'amor salvador de Déu manifestat en la vinguda de Jesús, Fill de Déu i germà nostre, nascut a Betlem. Cal un veritable esforç pedagògic per part de l'Església per acompanyar a la vivència i la celebració del misteri, i en funció d'això discernir elements, tant nous com tradicionals: pessebre, pastorets, cançons, pósters, decoració, representacions, festes adherides, música, to general. No és bo, sens dubte, abusar de la crítica al clima social i menys renyar els assistents; tampoc no ho és usar acríticament qualsevol element pretesament nadalenc només perquè forma part de l'ambient (per exemple, llumetes que s'encenen i s'apaguen...), i que en realitat el que fa és banalitzar la celebració o fins allunyar del sentit de la vida i la paraula de Jesús.

□□ Pot haver-hi presència de **cristians normalment allunyats**, especialment a la missa del gall i el dia de Nadal. Cal tenir en compte el que hem reflexionat tantes vegades sobre "la pastoral dels alunyats": esperit d'acolliment, partir de la situació espiritual on es troben, llenguatge comprensible, acompanyament al nucli de l'experiència cristiana, el kerygma; naturalment no amb fórmules difícils de copsar o que sonin a estereotipades, sinó amb interès que entenguin i estimin el missatge evangèlic.

□□ També hi ha, naturalment, els **cristians que segueixen** la vida litúrgica. I potser hi ha **canvis** en l'assemblea per la mobilitat social d'aquests dies. Tot porta a mesurar molt el que es fa i es diu, evitant els discursos rutinaris o simplement sentimentals, posant en relleu el centre del misteri cristià.

□□ Cal veure si fóra convenient, segons les necessitats dels assistents (i si no el dia de Nadal algun de proper), **aclarir algunes coses** que a vegades ocupen els mitjans de comunicació. Una, que l'Església no creu que Jesús va néixer el 25 de desembre a les 12 de la nit: el que fem és la celebració del naixement, però no en sabem el dia. Una altra, que tampoc va "apropiar-se" d'una festa pagana, sinó que el clima cristià del moment va anar canviant el sentit de l'antiga festa del Natalis Solis Invicti (com ara a moltes festes majors de ciutats grans, en què cada cop té més pes la festa popular i molt poca gent recorda el patró: és un canvi de sentit a la inversa). I finalment, que molts elements populars nadalencs no són als evangelis, sinó que deuen venir dels apòcrifs o de tradicions de cada poble.

NADAL: LA TENDRESA DE DÉU (I DE L'HOME)

JOAQUIM GOMIS

El gran novel·lista alemany Heinrich Böll, en intentar explicar les seves més íntimes conviccions creients que es reflecteixen en la seva obra, parlava del perill que assetja a tot ésser humà: el pendent que mena a l'aïllament, a la desesperança. Böll es demanava com guarir les persones a qui les circumstàncies, la societat, la seva història personal porten a aquestes situacions. I deia: “En el Nou Testament hi ha una teologia de la tendresa (m'atreveixo amb la paraula) que sempre és guaridora: amb paraules, amb mans, que també pot anomenar-se carícia, amb petons, un menjar en comú... No amb dogmes, no amb principis, i –el que és més important– sense ferir”.

El Nadal és, sens dubte, la més gran expressió –la més comunicativa– d'aquesta tendresa de Déu. Cal que tot l'esforç celebratiu s'encamini a facilitar aquesta trobada amb la tendresa del Déu, el Déu a qui Jesús donarà el tendre nom d'*abbà*. Una tendresa que acostuma a ser absent de les nostres celebracions potser perquè la confonem amb una superficial sensibleria.

LA DIFÍCIL FACILITAT DE LA CELEBRACIÓ

La celebració litúrgica del cicle nadalenc no sembla difícil (especialment si la comparem amb altres temps litúrgics). Acostuma a haver-hi sintonia entre litúrgia i religiositat popular. I a l'objecció que les diverses celebracions d'aquest cicle semblen totes massa similars, es pot respondre que l'important no és intentar distingir el que és propi de cada una d'elles sinó que totes actuïn per impregnació. Allò que deïem abans: la impregnació en la tendresa de Déu.

Potser el perill estigui en aquesta “facilitat” del cicle nadalenc. Que això comporti preparar poc aquestes celebracions i les seves homilies.

De la cura que en tinguem, no a base de fer-les barroques sinó de valorar la seva senzillesa, dependrà que a través d'elles cada participant pugui sentir –com els Mags– “una immensa alegria”.

RESPECTAR LA LITÚRGIA (ELS EVANGELIS, ELS CANTS)

Sempre recordaré una missa de Nadal en una parròquia de Barcelona on habitualment les celebracions són de qualitat. Però aquell any, l'equip responsable devia pensar que calia canviar per no repetir: cants nous, lectura prèvia d'un extens text, homilia molt “original”... Tot tenia qualitat, però un se sentia com estafat i l'ensopiment de l'assemblea indicava que era un sentiment comú: no se'ns oferia la celebració que esperàvem (que teníem dret a esperar).

Els evangelis d'aquests dies tenen la força i la gràcia suficients, i tendresa, com perquè siguin una de les culminacions de la celebració i les homilies puguin ser sobretot bones glosses. Els cants nadalencs són l'expressió a què l'assemblea té dret per tal de combregar amb la joia amb què el cel i la terra s'abracen. “Cada any és el mateix”: no és una objecció sinó una gràcia.

ALGUNA CONCRECIÓ

“Sense ferir”, escrivia Böll. En molts ambients les festes de Nadal són una barreja d'aspectes positius i d'altres negatius (per exemple, un excés de consumisme). Però la norma evangèlica que repetia Joan XXIII cal que sigui la nostra: insistir més en el sí que en el no, valorar més el que és positiu que reprendre el que és negatiu. I, sobretot, respectar l'alegria dels pobres.

Veneració del Nen Jesús. La processó per besar la imatge del Nen Jesús –allà on sigui costum– serà preferible de fer-la al final de la missa. A l’ofertori correm el risc de descompensar tota la celebració. Al final, és el millor moment i allà és on hi caben les nadales de tot tipus.

Temps familiar. Ho és, gràcies a Déu, el temps de Nadal. I el subratllat –en la predicació, en la festa de la Sagrada Família– convindria que fos ajudar a viure-ho també com un “sagrament” de la tendresa de Déu. La família com a lloc d’acompanyament, d’ajuda, d’amor i d’humor. Però també aquí no es tracta d’alliçonar sinó de valorar.

Els nens. Tenen –per dret, per voluntat de Déu– un especial protagonisme aquests dies. Convindria que es notés en la celebració litúrgica. I també convidar els pares perquè valorin la gràcia d’aquest temps per sembrar en els nens llavors cristianes (davant del pessebre, tot visitant algun familiar o amic malalt o vell...). Però també viceversa per als adults: ¿no és el Nadal la millor ocasió de “fer-se com nens” per tal d’entrar en el Regne?

NADAL: ALGUNES OBSERVACIONS

JOSEP LLIGADAS

1. Preparar la missa del gall

La preparació de la missa del gall és una bona ocasió de reunir i fer intervenir gent diversa de la parròquia. No es tracta, certament, de trobar-se i posar-s’hi com si s’hagués d’inventar tot, sinó que la preparació haurà d’incloure un primer moment explicatiu que ajudi a conèixer més com està configurada la celebració. Això ajudarà a entendre millor el sentit del que celebrem, i donarà peu perquè els assistents suggereixin aquells detalls i aquell tarannà que l’acosti més a la vida de la comunitat que celebra. I, amb tot plegat, serà cosa de concretar què es farà, distribuir tasques, buscar moments per preparar les coses, etc.

Allà on vagi bé, pot donar relleu a la festa alguna breu vetlla introductòria de la missa: pot ser l’Ofici de Lectura, pot ser una vetlla ja preparada (vegeu pàg. 129 i 132) o qualsevol altra creació feta pels membres de la parròquia. O també una cosa més senzilla: una cançó i un poema que acompanyin la col·locació del Nen Jesús

abans de la sortida del celebrant i els ministres.

També caldrà potenciar les diverses possibilitats d'ornamentació de l'església: dibuixar un póster nadalenc, fer el pessebre, adornar el presbiteri... i fins i tot muntar una brigada extraordinària de voluntaris per fer una neteja a fons especial.

I després, és clar, hi ha la celebració mateixa, que ha de merèixer totes les atencions. És un dia en què cal posar en joc totes les possibilitats i capacitats: ministres suficients per acompanyar el president, cants abundants i coneguts, homilia ben pensada i anunciadora de Bona Nova... També la proclamació de la Calenda (que trobareu a la pàgina 137). I en acabar, l'adoració del Nen Jesús amb cançons de Nadal.

2. Potenciar el cant litúrgic i el cant popular

Una cosa important a tenir en compte a l'hora de preparar les celebracions és el tipus de cants que s'hi fan servir. En el cas del temps de Nadal això comporta saber distingir entre els cants de contingut adequat per a l'Eucaristia i les cançons populars nadalencs. I tenir, per tant, el suficient i adequat repertori de cants per a l'Eucaristia, que ajudin a entrar en el sentit del misteri de Nadal: cants que siguin coneguts, i que ja d'entrada i sense gaires complicacions ajudin, any rere any, a reviure els sentiments de fe i d'amor que comporta la vinguda enmig nostre del Déu fet home. Sense por de repetir cada any aquests mateixos cants, i amb ganes també d'ampliar, quan calgui, el repertori.

Però això no treu que també siguin molt importants les cançons populars de Nadal. I és que, com que tenim tanta música pertot arreu, cada cop cantem menys nosaltres. I, per Nadal, el cervell se'ns omple de cançons més o menys nadalencs però desnaturalitzades a través de la televisió o dels altaveus dels grans magatzems. O sigui que faríem bé de promoure a la parròquia o comunitat el cant de les cançons nadalencs de sempre, i de convidar a cantar-les també a les famílies, escoles, etc. Es pot fer un full amb les lletres i repartir-lo, i cantar-ne en acabar les misses, i convidar a aprendre-les a les catequesis, i fins i tot convocar, un dels dies de Nadal, una trobada festiva amb piscolabis i cançons.

3. Després del dia de Nadal

És una constatació gairebé universal que les celebracions cristianes del temps de Nadal sembla que esgotin el mateix dia 25 de desembre. O encara més, a la nit del 24 al 25, a la missa del gall. Allà s'aboquen totes les capacitats de celebració del naixement del Fill de Déu. I després, en tota la quinzena de Nadal-Epifania es nota molt que el to baixa.

Hi ha diversos motius. Un, que el protagonisme se l'enduen les diverses celebracions "civils": la festa familiar de Nadal i les trobades nadalencs de grups diversos, el Cap d'Any, les joguines dels Reis... massa coses criden l'atenció i fan difícil de prestar-ne gaire a les celebracions cristianes. Un altre, l'ambient com de vacances (encara que molta gent no en faci), que convida a la dispersió. I un altre, encara, la sensació d'"objectiu acomplert" que hom té el dia de Nadal, després de la preparació de l'Advent.

Això no vol dir que les celebracions d'aquests dies quedin abandonades: no hi queden, sinó que normalment hom manté l'ornamentació festiva, els cants nadalencs, la comunicació amable del misteri que celebrem... tot això, encara que, per exemple, costi de saber si vindrà el monitor o el director de cants.

Les celebracions no queden abandonades, però sí que hom té una certa sensació com de poca vida. I la sensació és justificada, però segurament que no cal preocupar-se'n gaire. Cal continuar oferint unes celebracions dignes, mirant d'organitzar-se perquè en la mesura del possible no hi faltin monitors, lectors i cantaires, transmetent un to de contemplació joiosa i agraïda del Fill de Déu fet home per portar a la màxima dignitat tota la família humana...

I també es poden, potser, imaginar algunes coses concretes, com ara aquestes:

* Una convocatòria festiva, durant la quinzena de Nadal. Pot consistir en una pregària senzilla i després un ressopó amb cançons.

* Una vetlla de pregària de final d'any. El dia 31 a les 9 o 10 del vespre, per exemple (perquè la gent pugui després anar a celebrar "civilment" el canvi d'any: a no ser que la parròquia munti també la celebració "civil"). També, però, es pot fer qualsevol altre dia i potser amb ressopó a continuació. A les pàgines 142-151 oferim alguns models i materials per ajudar a muntar-la. En tot cas, no hauria de ser gaire llarga.

* Una "missa major" d'Epifania. No seria mala cosa intentar, el dia de l'Epifania, concentrar els esforços en

una missa, fent-la més solemne i preparada, convidant tothom a venir-hi. ¿Podria ser una bona hora la missa del dia 6 al vespre, quan ja s'han donat totes les joguines (els pares amb fills petits estaran ocupats, però la resta ja no)?

NADAL TAMBÉ ÉS LA CREU

JOSEP LLIGADAS

Encara que potser sovint ens hem acostumat a pensar-ho i dir-ho així, potser ha arribat l'hora de constatar que el principal del Nadal tal com es viu a la nostra societat no és el consumisme: el principal problema del nostre Nadal és que sembla una obligació per a tothom estar bé, no patir, viure en un món perfecte. Com si qui viu situacions de creu no pogués viure la felicitat del Nadal.

El consum excessiu sens dubte que ha de ser criticat, en aquest món nostre que cada cop crea més pobres i en què sembla que tot vagi destinat a fer creure que qui més gasta més és. Però consumir, gaudir d'una manera raonable, de per si és una sana expansió festiva: només cal recordar què va fer Jesús a les noces de Canà, o la història de Maria ungint-li els peus a Betània...

El problema més greu està en una altra banda. Està en el fet que en bona part dels missatges de Nadal que ens arriben (per exemple, en alguns "calendaris d'Advent", o en les moltes pel·lícules nord-americanes que es fan a la televisió aquests dies) cada cop desapareix més qualsevol referència a Jesús nascut a Betlem, i tot es converteix en una festa de pares noels i arbres nevats. I, unit a això (i aquí hi ha la tragèdia), es transmet un suposat "esperit de Nadal" consistent a dir que tots estem molt bé, i tots els problemes desapareixen, i els conflictes es resolen amb facilitat, i ens fem regals magnífics que són la certificació d'aquesta felicitat nostra.

El drama està aquí. Podríem doldre'ns que desapareguin les referències a Jesús, però això només seria un símptoma més de la nostra societat laica. Però el que no podem acceptar, el que hem de combatre, és la idea que "viure l'esperit de Nadal" és viure sense conflictes ni dolors. O dit al revés: que els conflictes i els dolors són signe que no hi ha "esperit de Nadal".

Això, per una banda, crea unes actituds profundament insolidàries: no ens podem permetre pensar en les situacions de patiment del nostre món, perquè seria tacar aquest suposat esperit de Nadal... hem de concentrar-nos a viure una vida de família i d'amistats en què no hi hagi cap ombra de problema... I per una altra banda, fa que nosaltres mateixos siguem més incapaços de fer front als conflictes que tenim a casa, o a la feina, o en les relacions d'amistat, o dintre la nostra mateixa ànima; i si arribem a Nadal amb alguna situació conflictiva, la situació conflictiva es fa més tràgica perquè "no quadra" amb aquest suposat (i fals) esperit nadalenc dels pares noels i els arbres nevats. No és dramatisme inútil, recordar que aquesta mistificació ha provocat alguns suïcidis...

El Nadal de Jesús va ser un nadal de conflictes. Ho va dir Simeó en la presentació de l'infant al temple, i ho van viure Jesús, Maria i Josep en la seva pell fugint de la crueltat d'Herodes. L'esperit de Nadal no és la inexistència de conflictes. L'esperit de Nadal és viure els conflictes (els nostres, i els dels nostres familiars i amics, i els del món sencer) amb molta confiança en el Pare i mirant de posar-hi tot l'amor possible. O sigui, Nadal és la creu i és la resurrecció. I val la pena recordar-ho.

Per a la missa

OCTAVA DE NADAL: SUGGERIMENTS PER A L'HOMILIA

JOSEP LLIGADAS

Dia 26: Sant Esteve, protomàrtir

- L'endemà del naixement del Fill de Déu, celebrem la mort del seu primer màrtir. I és que aquest infant que neix és aquell que, per fidelitat al camí del Déu, arribarà fins a donar la vida; i com ell, els seus seguidors són cridats a ser testimonis ("màrtirs") de la Bona Nova amb la totalitat de la vida.
- Aquest martiri, però, el celebrem com una festa joiosa: la mort d'Esteve és el seu "nou naixement", és la seva participació de la Pasqua de Jesús.
- Recordem avui també qui va ser Esteve i per què el van matar: ell és l'home obert que entén que la Bona Nova de la fe cristiana significa obertura a tothom, trencant el cercle de noms i lleis del judaisme. I això, el "fonamentalistes" del seu temps no l'hi podien tolerar.
- I Esteve destaca també perquè personalment creia i vivia del tot el missatge de Jesús: ell, com Jesús, fa això tan difícil d'estimar els enemics (l'oració ens fa demanar que també nosaltres ho sapiguem fer).

Dia 27: Sant Joan, apòstol i evangelista

- L'evangeli ens presenta el que és fonamental dels apòstols: seguidors de Jesús, testimonis de la resurrecció, creients en Jesús ressuscitat i en tot el seu camí. Avui, mentre contemplem l'infant de Betlem, se'ns convida a viure aquesta mateixa fe plena.
- Joan (1. lectura) és testimoni del que Jesús va viure i va fer, i ens convida a reconèixer en Jesús la Paraula del Pare. I escriu el seu evangeli "perquè creguem i tinguem vida". Val la pena que valorem la presència de Jesús enmig nostre, a través de l'Esclusura. I també totes les altres presències. I que en tinguem alegria.
- Joan, en els seus escrits, ens parla de l'amor-comunió de Déu amb nosaltres, i de l'amor que hem de tenir als germans. Que la festa d'avui ens ajudi a reviure-ho.

Dia 28: Els sants Innocents, màrtirs

- Com el dia de sant Esteve, novament avui contemplem la duresa del camí de Jesús. La força de mal que hi ha en el món encercla Jesús des del començament, i acabarà duent-lo a la creu.

- L'actuació d'Herodes mostra el mal que pot fer la defensa del propi poder sense pensar en res més, i les tragèdies que això provoca en els que estan a mercè de la voluntat incontrolada dels poderosos: "Qui plor tan amarg!".
- Però el que destaca més en la festa d'avui és la força del Déu que és més fort que tot el mal que els homes puguem fer: els Innocents, sense saber-ho, han compartit la mort de Jesucrist i ara comparteixen per sempre la seva glòria. En Déu, tot és gràcia. I al final del camí humà, hi ha la seva vida.

Dia 29: Dia cinquè dins l'octava

- L'evangeli ens fa ressonar novament el Nadal directament. Jesús ens apareix plenament encarnat en la condició humana: és un infant que ha de ser dut en braços com tot infant, i la seva família s'ha de sotmetre a la Llei com tota família. I és pobra: fa l'ofrena dels pobres.
- En aquesta condició humana normal, som cridats a reconèixer-hi, com Simeó, el Salvador de tots els pobles. Això vol dir que Jesús és la llum de la nostra vida, i que val la pena de creure-hi; que el camí de la salvació és a l'Evangelí, en allò que Jesús dirà i farà; i que val la pena fer reconèixer aquesta llum a tothom.
- La 1. lectura referma un d'aquests aspectes: on es verifica si coneixem i estimem Jesucrist, és si fem cas del que ell ha dit i fet: és a dir, si estimem els germans; si no, tot és comèdia.

Dia 30: Dia sisè dins l'octava

- La figura d'Anna, que sembla sense cap importància, ens pot fer pensar en la dedicació callada a Déu, en l'esperit atent a les seves crides i manifestacions, en l'alegria de la salvació que sempre se'ns mostra. I també en el que tots podem aprendre dels més vells.
- El final de l'evangeli ens fa mirar el Jesús que creix i aprèn. Els llargs anys de Natzaret són anys de camí amagat: devia aprendre dels seus pares i mestres, devia anar a la sinagoga, devia omplir-se de Déu. És una vida normal com la nostra, que val la pena de viure com ell la visqué.
- La 1. lectura convida a revisar els nostres criteris en la vida normal: vèncer el Maligne, conèixer el Pare, guiar-se per allò que ve del Pare i no pel que ve del món.

Dia 31: Dia setè dins l'octava

- El final de l'any ressona en la nostra celebració. El naixement de Jesús és "l'inici i el terme de la nostra religió", diu la col·lecta; i l'evangeli ens mostra Jesús com a punt de referència únic de la història. Avui podem parlar de com tot el nostre temps, en la vida humana i en la fe, té un únic centre i criteri: Jesús.
- L'Evangelí ens convida a contemplar aquest Jesús: en ell hi ha tota la gràcia i tot l'amor de Déu; i aquesta gràcia i amor els hem vist en el seu fer-se home, en la seva "carn". Només en la vida concreta d'aquest Jesús podem trobar la glòria de Déu, el sentit de tot.
- Podem donar gràcies per l'any que acaba, per la salvació que Déu ens ha continuat donant; i demanar perdó pel que hi ha d'"anticrist" en nosaltres (1. lectura): som anticrists quan tenim criteris de "mentida", criteris que no són els de Jesús.

PREGÀRIA DELS FIDELS

JOSEP URDEIX

Per a les festes dels dies 26, 27 i 28, trobareu altres pregàries i materials complementaris al llibre d'aquesta mateixa col·lecció Les festes dels sants. Materials per a la celebració.

26 DE DESEMBRE. SANT ESTEVE

Preguem, germans, per les necessitats de l'Església i del món, tot confiant que sant Esteve, que en el seu martiri va veure obert el cel, porti fins a la presència de Déu les nostre súpliques. Preguem a Déu tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església: que, guiada per la claror de la mirada de Crist i amb les armes de la caritat, faci viva la flama de la fe arreu de la terra. PREGUEM:
2. Pels pastors del poble de Déu: que l'Esperit Sant posi en tota ocasió als seus llavis les paraules amb què han d'anunciar als homes el Crist Redemptor. PREGUEM:
3. Pels pobles d'arreu del món: que en tots s'hi convisqui en pau i en cadascun d'ells s'hi pugui predicar amb llibertat el missatge de l'Evangelí. PREGUEM:
4. Per tots els qui sofreixen: que Crist, que ha assumit la nostra fragilitat, esguardi el seu dolor i sigui la seva roca salvadora. PREGUEM:
5. Per tots nosaltres: que la nostra vida s'adigui al nostre nom de cristians i les nostres obres donin lloança a qui ens fa dignes de portar-lo. PREGUEM:

Oh Déu, escolteu la pregària de la vostra Església que, en el màrtir sant Esteve us va fer ofrena de la primera garba de la collita de la fe i, per la seva intercessió, concediu al vostre poble l'ajut de la vostra constant protecció. Per Crist Senyor nostre.

27 DE DESEMBRE. SANT JOAN EVANGELISTA

Preguem, germans, al Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que en el seu Fill ens concedeix gràcia sobre gràcia. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església: que, per la unitat i la comunió entre tots els seus fills, doni testimoni de la vida que

Crist ha portat al món. PREGUEM:

2. Pels qui governen les nacions: que s'esforcin per cercar i aconseguir, en la pau i la justícia, el progrés dels homes i dels pobles. PREGUEM:
3. Pels qui no tenen el necessari per viure: perquè Crist, que ha obert els nostres ulls a la llum de la fe, obri el nostre cor a les necessitats dels germans. PREGUEM:
4. Per nosaltres mateixos: que tinguem el goig de saber córrer fins on Crist, en la humilitat de Betlem o en l'austeritat d'un sepulcre buit, se'ns dóna a conèixer com a Salvador. PREGUEM:

Déu i Pare nostre, escolteu les súpriques dels qui veneren la memòria d'aquell apòstol que reclinà el seu cap en el pit de Crist Salvador; i concediu-nos, per la seva intercessió, de viure sempre segurs en el si de la vostra Església. Per Crist Senyor nostre.

28 DE DESEMBRE. ELS SANTS INNOCENTS

Germans: invoquem l'ajut del Senyor, que en el seu Fill Jesucrist ens ha il·luminat amb la claror de la seva mirada. Responeu, si us plau: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Perquè l'Església, enmig de les dificultats del seu peregrinar per aquest món, experimenti la constant protecció de Déu. PREGUEM:
2. Perquè els qui governen les nacions duguin a terme la tasca que se'ls ha encomanat, de manera que el món vagi avançant pels camins de la voluntat de Déu. PREGUEM:
3. Perquè els infants cristians, amb la benedicció de Déu, creixin fins a arribar a la maduresa de la fe. PREGUEM:
4. Perquè tots els infants que, a qualsevol lloc del món, pateixen per les guerres, la fam o les injustícies, siguin alliberats del seu dolor. PREGUEM:
5. Perquè tots nosaltres caminem sempre a la llum de la veritat de la fe que professem. PREGUEM:

Escolteu, Senyor, la pregària de la vostra Església, que s'alegra del triomf, en el martiri, dels sants Infants de Betlem; i a nosaltres, que invoquem el vostre nom, fer-nos experimentar el do de la vostra misericòrdia, a fi que, malgrat la nostra fragilitat humana, ens mantinguem fermes a confiar en la redempció divina. Per Crist Senyor nostre.

29 DE DESEMBRE

Germans: amb el goig a l'ànima, perquè el cel i la terra s'alegren del naixement del Salvador, preguem Déu per l'Església i per tots els homes. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església: que tothora beneeixi Déu pel redemptor que li ha estat donat i el presenti a tots els pobles perquè en sigui la seva llum veritable. PREGUEM:
2. Pels pobles i nacions d'arreu del món: que trobin, en Crist, la pau que és l'anhel de tota la família humana. PREGUEM:
3. Pels qui es troben en els dies de la seva ancianitat: que la puguin viure envoltats de l'afecte dels seus i amb el goig dels qui, dia rere dia, tenen els ulls posats en el Senyor. PREGUEM:
4. Per tots nosaltres: que, seguint l'exemple de la caritat del Crist, sapiguem estimar de cor els germans perquè els nostres peus no caminin mai en la fosca. PREGUEM:

Oh Déu, vós que volguéreu que Crist, nascut a Betlem, fós la llum que es revelaria a les nacions, concediu, als qui us supliquen, de caminar sempre a la llum del vostre Fill i de donar-ne testimoni davant del món. Per Crist Senyor nostre.

30 DE DESEMBRE

Germans: preguem Déu, perquè l'abundor de la seva gràcia doni fruit en l'Església i el món dels nostres dies. Preguem tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església: que, tot donant gràcies a Déu pel do de la redempció, sigui amatent a anunciar a tots els homes la vinguda del Salvador al món. PREGUEM:
2. Per tots els pobles de la terra: que els seus habitants, tot progressant en la pau i la justícia, se sentin moguts a reconèixer la grandesa de Déu i a venerar el seu nom. PREGUEM:
3. Pels pobres i els desvalguts: que el nostre amor fratern ens porti a ajudar-los i a fer-ho amb la senzillesa de defuig tota ostentació. PREGUEM:
4. Per tots nosaltres: que la Paraula de Déu faci estada en els nostres cors i per ella aprenguem a complir la voluntat del Pare, perquè tinguem vida per sempre. PREGUEM:

Déu omnipotent i etern, escolteu les nostres súpriques i feu que així com ens heu concedit que el vostre Fill, nascut de la Verge, participés de la nostra condició humana, també ens sigui concedit de participar de la seva divinitat en el regne de la gràcia. Per Crist Senyor nostre.

* * *

Quan el 30 de desembre se celebra la festa de la Sagrada Família, les pregàries són les següents:

Germans: preguem Déu els uns pels altres i supliquem-li els dons del seu amor, tant per tots els fills de l'Església com per tots els qui formen la gran família humana. Preguem tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església: que el Senyor, que l'ha admès a la seva presència com a família seva, aculli sempre de bon grat les seves súpriques. PREGUEM:
2. Per tota la família humana: que el Senyor li concedeixi el do de la pau que pel seu Fill ha fet davallar al món. PREGUEM:
3. Per les famílies cristianes i per totes les llars d'arreu de la terra: que, seguint l'exemple de la santa família de Natzaret, progressin en l'amor que tot ho lliga i perfecciona. PREGUEM:
4. Per les famílies que es troben lluny de la seva terra, per les que no tenen casa i per les que passen per qualsevol necessitat: que rebin l'ajut fratern i solidari dels qui tenen més a prop. PREGUEM:
5. Pels difunts de les nostres famílies: que, amb la Verge Maria i els justos de tots els temps, siguin admesos a contemplar, a la casa del cel, la llum de la glòria de Déu. PREGUEM:

Oh Déu, que teniu cura de tothom com a bon Pare; escolteu les nostres súpriques i feu, per la vostra gràcia, que tots els homes, ja que tenen un mateix origen, formin una sola família en la pau i visquin units amb un sol amor fratern. Per Crist Senyor nostre.

31 DE DESEMBRE

Germans: per al bé de l'Església i del món, que el Fill de Déu ha vingut a il·luminar amb la seva claror, preguem ara al Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR

- Per l'Església: que sigui fidel a anunciar, de dia en dia, que la salvació es troba només en Jesucrist. PREGUEM:
- Per la pau i la concòrdia en tots els pobles: que, en el nou any que som a punt de començar, els homes i dones del món sencer se sentin més moguts a treballar pel bé comú que pels seus propis interessos. PREGUEM:
- Pels qui viuen aclaparats per les tribulacions del món present: que trobin, en la llum del Crist, el nord que els ha de fer sortir de la foscor que els angoixa. PREGUEM:
- Per tots nosaltres: que la contemplació de la glòria de Crist, que ha vingut a fer estada entre nosaltres, ens mogui a viure amb el cor elevat vers el Senyor, Déu nostre. PREGUEM:

Escolteu, Senyor, la pregària del vostre poble: protegiu-lo i enriqueix-lo amb l'abundor de la vostra gràcia al llarg de l'any que ens disposem a començar, a fi que, tot trobant consol en la visibilitat del misteri que celebra, sigui atret amb fermesa vers els béns invisibles. Per Crist Senyor nostre.

2 DE GENER

Germans: preguem Déu, en aquest començament d'any, perquè, d'un cap a l'altre de la terra, el seu nom sigui lloat per la salvació que, en Jesucrist, ha fet davallar al món. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

- Per l'Església: que faci conèixer a tots els pobles que Crist ens ha fet la promesa de donar-nos vida eterna. PREGUEM:
- Pels qui viuen consagrats a Déu en la vida monàstica: que, seguint l'exemple de sant Basili i sant Gregori, es proposin com a única tasca la virtut i el viure segons les esperances futures. PREGUEM:
- Pels qui governen les nacions: que ho facin amb esperit de servei, per al bé de cada poble i de les relacions entre les diverses nacions. PREGUEM:
- Pels qui no tenen treball i pels qui pateixen a causa de la pobresa: que trobin l'ajut que necessiten, tant de les persones com de les institucions. PREGUEM:
- Pels qui ens trobem units celebrant l'Eucaristia: que la força d'aquest sagrament ens mantingui sempre units a Crist i fidels a l'Esperit que d'ell hem rebut. PREGUEM:

Mireu, Senyor, el poble que us suplica amb la confiança posada en el vostre amor de Pare: concediu-li els dons que de vos espera i feu que, sota el vostre guiatge, us complaigui en totes les coses. Per Crist Senyor nostre.

3 DE GENER

Germans: preguem Déu, que en Jesucrist ens ha donat prova del seu amor, i presentem-li les nostres necessitats i les de tots els homes. Preguem tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Perquè l'Església mostri a Crist, en els nostres dies, com l'Anyell de Déu que ha pres damunt seu el pecat del món. PREGUEM:
2. Perquè arreu del món es progressi en la col·laboració entre les nacions i es vagin esborrant les diferències entre els països rics i els països pobres. PREGUEM:
3. Perquè els qui sofreixen a causa de les injustícies humanes siguin tractats amb respecte i misericòrdia. PREGUEM:
4. Perquè tots nosaltres, manifestem l'esperança que tenim posada en Jesucrist, vivint amb puresa de vida i santedat de costums. PREGUEM:

Senyor i Déu nostre, pel misteri de l'encarnació del vostre Fill, sigueu clement amb nosaltres, escolteu les nostres súpliques i, perquè pugueu satisfer els nostres anhels, feu que sapiguem demanar-vos el que és agradable als vostre ulls. Per Crist Senyor nostre.

4 DE GENER

Germans: amb la confiança que ens dóna la nostra condició de fills de Déu, preguem ara pel bé de l'Església i la salvació de tots els homes. Preguem tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR.

- Perquè l'Església sigui constant a sembrar arreu del món la bona llavor de l'Evangeli. PREGUEM:
- Perquè el benestar dels pobles es fonamenti cada vegada més en la pau i la concòrdia entre els homes. PREGUEM:
- Perquè els qui pateixen en la solitud o es troben deseparats no se sentin allunyats de la protecció divina. PREGUEM:
- Perquè tots nosaltres, tot conservant la llavor de la fe plantada en el nostre cor, visquem sempre

atents al mestratge de Crist i tinguem l'afany de practicar les bones obres pròpies dels fills de Déu. PREGUEM:

Déu i Pare nostre, escolteu misericordiosament les nostres súpliques i feu que, així com pel Salvador del món ens heu fet el do de la filiació divina, també per ell ens concediu la gràcia de la immortalitat. Per Crist Senyor nostre.

5 DE GENER

Germans: preguem Déu, que en el seu Fill ens ha fet conèixer l'amor veritable, i confiïm a la seva bondat de Pare les necessitats de tots els homes. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Perquè l'Església doni testimoni de l'amor de Déu, anunciant als homes que el seu Fill ha donat la vida per nosaltres. PREGUEM:
2. Perquè l'amor, la pau, la justícia i la veritat fonamentin el progrés dels pobles d'arreu del món. PREGUEM:
3. Perquè tots els qui tenen el suficient per viure siguin sensibles per ajudar generosament als qui passen necessitat. PREGUEM:
4. Perquè els infants participin amb il·lusió i alegria de la festa dels Reis; i participin també de la benedicció que Jesús concedeix a tots els qui se li acosten amb tot cor sincer. PREGUEM:
5. Perquè la sinceritat de la nostra vida cristiana sigui una crida que acosti els homes fins a Jesús perquè el reconeixin com a Fill de Déu i Salvador. PREGUEM:

Déu totpoderós, mireu amb misericòrdia el vostre poble i escolteu les nostres súpliques: feu que la claror que ha resplendit al món amb la vinguda del vostre Fill allunyi de nosaltres la tenebra del pecat i faci arrelar en els nostres cors la llum de la veritat que salva. Per Crist Senyor nostre.

7 DE GENER

Germans: elevem ara amb fervor les nostres súpliques a Déu, que vol que tots els homes se salvin i ha fet que, en Jesucrist, tots els pobles tinguin part en la mateixa herència. Preguem tot dient: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per la santa Església de Déu: que guïï totes les nacions vers la llum de Crist, i congregui tots els pobles en la seva pau. PREGUEM:
2. Pels qui encara no han rebut la llum de la fe: que també ells arribin a reconèixer Jesucrist i l'adorin com al Déu veritable. PREGUEM:
3. Pels malalts i els que sofreixen: que el Senyor se'ls faci pròxim, alleugi el seu dolor i els faci experimentar el goig de la seva bondat. PREGUEM:
4. Per nosaltres mateixos i per tots els qui creuen en Crist: que, il·luminats per la fe, correguem vers el terme de la perfecció cristiana. PREGUEM:

Oh Déu, per mitjà del vostre Fill, heu fet néixer per a totes les nacions la vostra llum eterna; escolteu les nostres súpliques i concediu al vostre poble de reconèixer la glòria del seu Redemptor i d'arribar per la seva gràcia a aquella llum que no s'apaga mai. Per Crist Senyor nostre.

8 DE GENER

Preghem, germans, perquè Déu, que tant ens estima, ompli amb l'abundor dels seus dons l'Església i tota la família humana. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església: que sigui sol·lícita a distribuir els tresors de gràcia que el Senyor li ha confiat. PREGUEM:
2. Per tots els pobles de la terra: que Crist, llum de tots els homes, faci florir arreu de la terra la pau i el benestar. PREGUEM:
3. Pels qui sofreixen en el cos o en l'esperit: que les seves necessitats es vegin ateses per la nostra

caritat fraterna. PREGUEM:

4. Per tots nosaltres: que, per l'amor que ens tinguem els uns als altres, tothom ens reconegui com a deixebles de Crist. PREGUEM:

Déu i Senyor nostre, que ens heu il·luminat amb la claror del vostre Fill, pastor de les nostres ànimes: escolteu les nostres súpliques i feu que, nodrits amb els dons de la seva gràcia, tinguem vida en el seu nom. Per Crist Senyor nostre.

9 DE GENER

Germans: amb la fe posada en Crist i moguts per la caritat, preguem Déu per nosaltres i per tots els homes. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Perquè l'Església, amb maternal saviesa, enriqueixi els seus fills amb una comprensió profunda de les paraules i els fets de Jesús. PREGUEM:
2. Perquè l'Evangeli de Crist sigui proclamat a tots els pobles i el seu acolliment porti la pau als homes. PREGUEM:
3. Perquè Déu, en la seva misericòrdia, s'apiadi dels pobres i dels febles. PREGUEM:
4. Perquè el do de l'Esperit Sant que hem rebut enforteixi i faci viva en nosaltres la comunió amb Déu i amb els germans. PREGUEM:

Déu i Pare nostre, escolteu les súpliques dels qui creiem que el vostre Fill és el Salvador del món i concediu-nos de donar sempre testimoni d'ell per la integritat de la nostra fe i la nostra caritat sincera. Per Crist Senyor nostre.

10 DE GENER

Germans: preguem Déu, que en el seu Fill ens ha fet conèixer l'amor veritable, i confiïm a la seva bondat de Pare les necessitats de tots els homes. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Pels bisbes, els preveres i els diaques: que, com Jesús, i plens de l'Esperit del Senyor, portin la Bona Nova als desvalguts i anunciïn la gràcia de Déu per a tothom. PREGUEM:
2. Per tots els qui treballen i sofreixen per la pau, per la reconciliació i pels drets humans: que el seu treball no resulti en va sinó que el vegin correspost i puguin aplegar els fruits que desitgen. PREGUEM:
3. Pels malalts, pels qui sofreixen, i pels qui són marginats per la nostra societat: que, per mitjà de la nostra caritat, es vegin atesos i socorreguts en les seves necessitats. PREGUEM:
4. Pels qui ens trobem units celebrant l'Eucaristia: que la força d'aquest sagrament ens mantingui sempre units a Crist i fidels a l'Esperit que d'ell hem rebut. PREGUEM:

Mireu, Senyor, el poble que us suplica amb la confiança posada en el vostre amor de Pare: concediu-li els dons que de vós espera i feu que, sota el vostre guiatge, us complaigui en totes les coses. Per Crist Senyor nostre.

11 DE GENER

Preguem Déu, germans, amb súpliques confiades, demanant-li que beneeixi abundantament la seva Església i faci conèixer a tots els pobles els designis de la seva salvació. Podeu respondre: US HO DEMANEM, SENYOR.

1. Per l'Església santa de Déu: que s'afanyi a fer conèixer a tots els pobles la salvació de Déu perquè arreu de la terra sigui venerat el seu nom. PREGUEM:
2. Per la pau del món: que l'esforç per eliminar les causes de la pobresa, que enfosqueixen la nostra societat, ajudi a l'edificació d'una pau veritable en el si de tots els pobles i nacions. PREGUEM:.
3. Pels malalts, pels ancians, pels qui estan sols i per tots els que sofreixen: que trobin, en el nostre ajut i en la nostra caritat, el consol que esperen rebre en les seves necessitats. PREGUEM:

4. Per tots nosaltres: que siguem capaços de fer resplendir al voltant nostre la llum nova que Crist fa néixer en el nostre cor i en la nostra vida, preguem el Senyor. **PREGUEM:**

Déu omnipotent, escolteu les nostres súpliques i feu que el nostre Salvador, que ha vingut del cel, com una nova llum, neixi en els nostres cors i els renovi cada dia. Per Crist Senyor nostre.

12 DE GENER

Germans: preguem Déu, que vol salvar tots els homes, i supliquem-li que vessi a mans plenes sobre nosaltres i sobre la terra els dons de la seva gràcia. Responeu, si us plau: **US HO DEMANEM, SENYOR.**

1. Per l'Església, poble dels batejats: que, sota el guiatge de l'Esperit, doni testimoni davant dels homes de la vida nova que li ha estat donada en Jesucrist. **PREGUEM:**

2. Per tots els pobles de la terra: que el Senyor els concedeixi de viure en pau i concòrdia i els il·lumini amb l'Evangeli de la salvació. **PREGUEM:**

3. Pels qui sofreixen a causa de les injustícies humanes: que Déu els mostri la seva misericòrdia i que a nosaltres ens mogui a donar-los l'ajut que necessiten. **PREGUEM:**

4. Per nosaltres mateixos: que, a través del nostre amor a Déu i als germans, sapiguem correspondre al do de la fe que hem rebut. **PREGUEM:**

Déu omnipotent i etern, vós ens heu fet néixer a una nova vida per mitjà del vostre Fill; escolteu les nostres súpliques i vulgueu, per la vostra gràcia, configurar-nos a aquell en qui la nostra naturalesa quedà unida a la vostra. Per Crist Senyor nostre.

Per tal d'introduir i motivar el gest de la pau es pot glossar l'oració clàssica ("Senyor nostre Jesucrist, que diguéreu als apòstols...") amb oportunes al·lusions al temps litúrgic o a la festa que se celebra. Així ho va fer sempre la litúrgia hispànica antiga, amb una gran varietat de fórmules. Així ho ha fet també en alguns casos el Missal Alemany.

Proposem ací diverses alternatives d'aquesta oració per al temps nadalenc.

I. Quan nasqué Jesús
els àngels anunciaren joiosos
la pau sobre la terra.
Per això us demanem,
Senyor Jesús, Déu i Salvador nostre,
Príncep de la Pau,
que no mireu els nostres pecats,
sinó la fe de l'Església,
i doneu-li aquella pau i aquella unitat
que vós vau demanar.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

(Missal alemany)

II. Senyor Jesús,
Déu excels i alhora home veritable.
Us demanem que la pau que duguéreu en aquest món,
en néixer a Betlem,
i que desitjàreu als vostres deixebles
després de la vostra Resurrecció,
ens la doneu també a nosaltres
i ens la conserveu sempre.
Perquè com els vostres àngels
siguem també nosaltres missatgers de la vostra pau
per a tots els homes de bona voluntat.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

(Litúrgia hispànica)

III. Senyor Jesucrist,
que amb el vostre naixement duguéreu la pau a la terra
i us manifestàreu com a Redemptor de tots
i Príncep de la Pau.
Mireu amb bondat els qui avui us celebrem joiosos
i volem participar del vostre Cos i de la vostra Sang
i concediu-nos de créixer en la fraternitat i en la pau.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

(Litúrgia hispànica)

IV. Senyor Jesús: aquella nit de Nadal, els àngels anunciaren el
vostre naixement als pastors proclamant la pau per a tots els
homes, estimats de Déu.
Feu davallar avui (aquesta nit) damunt nostre la vostra pau.
Feu-la davallar sobre les nostres famílies, sobre la nostra ciutat (el nostre poble), sobre el nostre
país, sobre el món sencer.
Feu davallar la vostra pau especialment, Senyor Jesús, sobre aquells que viuen afeixugats per
conflictes i les tibantors, i sobre els qui viuen enmig dels terrors de les guerres.
Vós, el Príncep de la pau, que viviu i regneu pels segles dels segles.

Altres celebracions i materials

**OFICI DE LECTURA
PER ABANS DE LA MISSA DEL GALL**

Una de les possibilitats per donar relleu a la festa de Nadal és la de comentar la missa del gall resant l'Ofici de Lectura (també pot fer-se al capvespre, sense unir-ho a la missa). Per fer-ho, caldrà fotocopiar els tres salms perquè tothom els tingui, i avisar abans de començar que es faran en dos cors (caldrà dir quin és el que comença), i que al final de cada salm el glòria el dirà tothom alhora. Les antífoes serà millor cantar-ne alguna de coneguda,

com les que proposarem aquí, i no dir les de la Litúrgia de les Hores. Igualment serà millor no recitar els responsoris, sinó que algú els llegeixi i l'assemblea s'hi uneixi amb una antífona. Caldrà vetllar que tot es faci àgilment però sense estalonar-se. L'ordre de la celebració pot ser el següent:

1. **Tothom es posa dret, mentre sona l'orgue o alguna música de Nadal, i surten els ministres, amb la mateixa solemnitat que si anés a començar la missa. Durant aquesta entrada, però, no es canta res.**
2. **Celebrant:** Obriu-me els llavis, Senyor. R/. I proclamaré la vostra lloança. *(Més val que totes dues frases les digui ben dites el celebrant tot sol, donat que normalment la gent no sabrà la resposta).*
3. **Un cantor entona:** Ens ha nascut el Crist, veniu, adorem-lo, MD 261. *Tothom repeteix l'antífona. Un lector recita les estrofes del salm 99, que s'alterna amb el cant de l'antífona (és un dels salms invitoris: més val que la gent no el tingui escrit, sinó que l'escolti).*
4. **Ara es canta l'himne:** La llum d'aquesta nit, MD 521, o En la fosca de la nit, MD 536.
5. **Tothom seu. Monició el salm 2:** El primer salm que resarem aquesta nit de festa, és una proclamació joiosa de victòria sobre tots els poders que poden oprimir l'home. L'infant feble que neix a Betlem, el Fill de Déu, amb el seu amor, serà més fort que tot mal, que tota opressió, que tot domini.
6. **Antífona:** L'adoraran tots els reis de la terra, MD 404 o Tots els pobles, Senyor, MD 264. *Es recita el salm a dos cors i al final es repeteix l'antífona.*
7. **Monició al salm 18 A:** Avui, enmig de la nit, sentim una crida. A Betlem, els àngels anuncien la glòria de Déu que és la pau i la vida per a tot home. És la Bona Nova de l'Evangelí, la Bona Nova de Déu que ve a caminar a costat nostre. Ell és el sol que ve del cel a il·luminar-nos.
8. **Antífona:** Lloa el Senyor, MD 241 o Serviu el Senyor, MD 403. *Es recita el salm a dos cors i al final es repeteix l'antífona.*
9. **Monició al salm 44:** Amb les paraules amb què el poble d'Israel cantava el seu rei, nosaltres cantarem ara Jesús, el nostre Messies, el que guia el nostre camí. Ell és l'escollit de Déu, ell és aquell a qui val la pena de seguir. Nosaltres, la comunitat dels seus seguidors, ens sentim com l'esposa que el rei ha triat: valdrà la pena deixar-ho tot, oblidar-ho tot, per anar amb ell.
10. **Antífona:** Tu ets el nostre Déu, MD 58 o Avui ens ha nascut un salvador, MD 262 o Glòria i lloança a vós, MD 303. *Es recita el salm a dos cors i al final es repeteix l'antífona.*
11. **Monició a la lectura bíblica:** Després d'haver pregat amb els salms, escoltarem ara la Paraula de Déu. Serà una lectura viva, suggerent, plena de força. El profeta Isaïes, fa molts segles, anunciava al seu poble que vindria algú capaç de transformar el món. És el projecte de món de l'Evangelí, el projecte de món que Jesús ve a encetar, el projecte de món que nosaltres també anhelem i pel qual aquesta nit, més que mai, hem d'estar disposats a treballar.
12. *Un lector llegeix la lectura. No es diu Paraula de Déu al final.*
13. *Com a resposta, es pot cantar Ens ha nascut el Crist alternat amb les frases del responsori que un lector va llegint.*
14. **Monició a la lectura patrística.** Aquesta nit, ens farà bé de sentir com entenia i sentia el Nadal un cristià de fa molts segles. Al segle cinquè, el papa Lleó convidava a la seva gent a viure amb molta intensitat la novetat decisiva del Déu fet home. És un esdeveniment que ens ha canviat la vida, que ens ha transformat, que ha alçat la nostra feble condició humana fins a omplir-la de tota la grandesa de Déu.
15. *Com a resposta, es pot fer igual que al final de la lectura bíblica (núm. 13).*
16. *Acabat, caldria agumentar a l'església el to de festa. Tothom es posa dret, sona música, es podria cantar potser alguna nadala i portar la imatge de l'infant Jesús al lloc on serà tots aquests dies. Llavors, es proclama la Calenda (pàg.137) i seguidament es canta el Glòria. Durant el cant, s'encensa l'altar i la missa continua com de costum.*

Si l'Ofici de Lectura no es fa unit a la missa, també pot acabar amb el cant del Glòria i l'oració.

VETLLA PER ABANS DE LA MISSA DEL GALL (o per algun dia abans de Nadal)

JOSEP LLIGADAS

Caldrà tenir en un lloc visible el pessebre sense l'infant, o simplement el bres- sol on es posarà l'infant per Nadal. I repartir a tothom algun element per ornamentar aquest lloc (branques petites, pedretes, papers de colors) que s'utilitzaran en el moment que s'indiqui. També caldrà haver repartit un full amb els cants i el text del Magnificat.

Caldrà tenir encesos, des d'abans de començar, els quatre ciris de la corona d'Advent.

1. Us preguem, Senyor, baixeu! Vós que els núvols habiteu.
Amb la vostra majestat, no oblideu el que heu creat.

Deixant vostra seu reial i la glòria divinal,
per ser pobre us apresseu, talment un gegant correu.

Per l'alè del Sant Esperit us voleu fer un noi petit,
i en un ventre virginal, Déu etern, fer-vos mortal.

I un pessebre lluirà, i la nit clara serà.
Els fidels en vós veurem un infant i el Déu etern.

Lloança al Pare eternal i al Crist, Senyor immortal
i a l'Esperit d'amor, Senyor, que ens donà el Crist Salvador. (MD 507)

2. **Lector 1:** Des de molts segles enrere de la història, des del fons dels temps, la flama d'una esperança ha guiat el camí de la humanitat. Una flama encesa en el cor d'homes i dones de tot temps i lloc. Els homes i dones d'Israel, que havien conegut el Déu alliberador i havien cregut en ell, i els homes i dones que, guiats en el silenci del seu cor pel mateix Esperit de Déu, havien sabut descobrir també que hi ha un amor més fort que tot el mal i el dolor i el pecat, un amor capaç de renovar-ho tot i omplir-ho tot de vida.

Lector 2: Des de molts segles enrere de la història, des del fons dels temps, la flama d'una esperança ha guiat el camí de la humanitat. I ara, en la plenitud del temps, aquesta flama s'ha fet carn humana, carn nostra, en el ventre d'una noia, allà a Natzaret, un poble allunyat de tots els llocs importants.

Lector 1: Déu s'ha fet carn humana, carn nostra, i tot ha canviat. Déu s'ha fet carn feble, carn pobra, i tot ha canviat. Per això nosaltres ara, mentre ens preparem per celebrar amb tot el goig el naixement del Déu fet home, ens unim a Maria, la noia de Natzaret, i lloem la força i la gràcia del Déu que ve enmig nostre. Diguem tots alhora:

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli i exalça els humils.
Omple de béns els pobres i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares.

S'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

- 3. Lector 1.** Les paraules de Maria són les nostres paraules. Tots els grans anhels, tots els bons anhels, tenen ara una força nova, una força diferent: ara són els anhels de Déu, perquè Déu mira la petitesa, Déu estén el seu amor, Déu dispersa els homes de cor altiu, Déu omple de béns els pobres, Déu protegeix el seu poble.

Les paraules de Maria són les nostres paraules. I ara, quan Nadal ja és aquí, són una invitació a mirar al nostre voltant i compro-metre'ns amb el mateix que Déu s'ha compromès.

Lector 2. En silenci, recordem el nostre món, el nostre país, el nostre (*poble, barri, ciutat*). És aquí, on neix el nostre Déu. Recordem-ho i renovem la nostra voluntat de contribuir a que hi hagi més bona convivència, més justícia, més pau, més esperança, més fe, més amor.

Silenci, amb una música suau de fons.

- 4. Lector 1.** Deia el profeta Isaïes: "Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, i l'Esperit del Senyor hi reposarà. Farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit. Ningú no serà dolent ni farà mal, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar" (11,1-9).

Tota la terra espera el salvador,
i el solc obert la Paraula del Senyor:
món de lluita i de penes que vol llibertat,
reclama justícia i cerca veritat.

Diu el profeta al poble d'Israel:
de mare verge vindrà l'Emmanuel,
serà "Déu amb nosaltres" i el nostre germà;
amb ell l'esperança, al món retornarà. (MD 511).

Lector 1. Aquest és Jesús, el Fill de Maria. Ell és l'Emmanuel, el Déu amb nosaltres. Amb ell l'esperança, el desig de vida nova, el treball al servei de l'amor, es fan forts, vius, fermes, plens. I tot s'omple d'alegria.

Lector 2. Nosaltres volem viure'l de veritat, aquest Nadal. Volem viure l'alegria de Jesús. I això volem que es noti en tot el que fem: en l'amabilitat, en el servei, en l'ajuda als pobres, en tots els criteris d'actuació. I volem, sobretot, agrair-li a Jesús la força que ens dóna, l'amor que ens dóna, la salvació que ens ve a portar.

Lector 1. Per això ara farem un petit gest. Ens acostarem al bressol encara buit i hi deixarem la branca, la pedreta, el paper de color que tots tenim, com per donar-li ja ara la benvinguda agraïda.

Mentre es fa aquesta processó es pot posar música nadalenca instrumental, o cantar un cant d'Advent en

què un solista canti les estrofes i la gent només hagi de repetir la tornada (per exemple, “Per Jesús ens ve la vida”, MD 503).

5. Ara, si l'acte té lloc immediatament abans de la missa del gall, es llegeixen un o diversos poemes nadalencs. Si és un altre dia, es llegeix un relat evangèlic dels corresponents a les fèries de la darrera setmana d'Advent (per exemple Mateu 1,18-24; Lluc 1,26-38; Lluc 1,39-45) i s'hi pot fer una breu homília.
6. Invoquem ara Jesús que neix enmig nostre. Respondrem a cada grup d'invocacions cantant: “Veni i adorem-lo, veniu i adorem Jesús Salvador”. (MD 522).
- Jesús, llum del món; Jesús, sol de justícia; Jesús, estel del matí.
  - Jesús, camí cap al Pare; Jesús, vida nostra; Jesús, veritat nostra.
  - Jesús, bon pastor; Jesús, porta de les ovelles; Jesús, menjar que no s'acaba.
  - Jesús, la nostra pau; Jesús, la nostra alegria; Jesús, la nostra esperança.
  - Jesús, imatge del Déu invisible; Jesús, esplendor de la glòria del Pare; Jesús, Paraula feta carn.
  - Jesús, el primer i el darrer i el qui viu per sempre; Jesús, alfa i omega; Jesús, principi i fi de tota cosa.
  - Jesús, germà; Jesús, amic; Jesús, company.
  - Jesús, Anyell de Déu; Jesús, Fill de Déu; Jesús, Déu amb nosaltres.

Fidels, atanseu-vos, triomfants i alegres:
veniu-hi, veniu-hi cap a Betlem.
On podreu veure nat el Rei dels àngels.
Veni i adorem-lo, veniu i adorem-lo,
veniu i adorem Jesús Salvador. (MD 522).

Si la vetlla es fa immediatament abans de la missa del gall, ara es pot tocar música mentre s'encenen els ciris de l'altar, i seguidament començar la celebració amb el cant d'entrada i la sortida dels ministres. Si la trobada de pregària té lloc algun dia abans de Nadal, en acabar es pot fer un petit pisolabis.

LA CALENDÀ: EL PREGÓ DE NADAL

Un bon element per a la solemnització del Nadal és la proclamació a totes les misses (de la nit i del dia) d'aquest pregó, que prové de l'antiga litúrgia romana. A les comunitats religioses, la Calenda pot tenir el seu lloc propi a

les primeres vespres.

Aquest pregó es pot proclamar de diverses maneres. Una de possible és aquesta: 1) entrada dels ministres amb un cant d'entrada llarg i viu; 2) salutació del celebrant; 3) puja un lector i crea un breu silenci expectant; 4) el lector proclama, amb la solemnitat adequada, el pregó. I la missa continua amb el Glòria, sense cap monició inicial del celebrant (prou monició ha estat el pregó!). A les misses en què sigui difícil trobar un lector adequat, serà millor que el llegeixi el celebrant mateix.

Us anunciem, germans, una bona nova
que portarà a tot el poble una gran alegria;
escolteu-la amb cor joiós.
Havien passat milers i milers d'anys
d'ençà que Déu, al principi, creà el cel i la terra
i féu l'home a la seva imatge i semblança;
i milers i milers d'anys des que havia cessat el diluvi
i l'Altíssim havia fet resplendir l'arc iris,
senyal d'aliança i de pau;
l'any 752 de la fundació de Roma;
l'any 42 de l'imperi d'Octavi August;
quan el món sencer gaudia de gran pau,
en la sisena edat del món, ara fa .... anys,
a Betlem de Judà, un poble humil d'Israel, ocupat pels romans,
en una establia, perquè no hi havia lloc a l'hostal,
de Maria verge, esposa de Josep, de la família de David,
va néixer Jesús,
Déu etern, Fill de l'Etern Pare i home veritable,
que és el Salvador que els homes esperaven.

PREGAR DAVANT EL PESSEBRE

J. LLIGADAS

Com ja s'explica a la pàgina 89 d'aquest llibre, el pessebre no ha de faltar a cap casa. Petit o gran, més artístic o més elemental, serà sempre el senyal més visible de les festes del naixement del Fill de Déu. I serà bo mirar-se'l de tant en tant, i ajudar els petits a entendre'l, i també pregar-hi, tan petits com grans, en algun moment.

El sol fet de tenir el pessebre ja és molt. Però si a més hi anem a fer alguna pregària, molt millor. Aquí n'oferim alguns models i possibilitats.

INAUGURACIÓ DEL PESSEBRE

Es pot fer el mateix dia que s'hagi muntat, o bé la vigília de Nadal. Pot consistir en una lectura, una pregària i acabar amb una cançó de Nadal. (I si algú de la casa no té ganes de participar-hi, no passa res...).

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç.

En aquells dies, Josep, que era de la casa i la família de David, va pujar des de Natzaret de Galilea a Judea, al poble de David, anomenat Betlem, per inscriure's al cens amb Maria, la seva esposa, que esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. I ella l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal (2,4-7).

Preguem (breu pausa de silenci).

Déu, Pare nostre, tu ens has estimat amb un amor immens i ens has enviat Jesús, el teu Fill, nascut de la Verge Maria, per salvar-nos i conduir-nos a tu.

Et demanem que, amb la teva benedicció, aquest pessebre que ens recorda la vinguda de Jesús al món sigui a casa nostra un signe de la teva presència i del teu amor.

Pare bo, beneeix-nos també a nosaltres, a la nostra família i als nostres amics.

Obre el nostre cor, perquè sapiguem rebre Jesús, el teu Fill, ell que ve a dur la pau al món, ell que ens crida a estimar de veritat. Ell que viu pels segles dels segles. Amén.

S'acaba amb una cançó de Nadal (o unes quantes). I tots poden acostar-se a fer un petó al nen Jesús.

LA PREGÀRIA DELS INFANTS

El pessebre sempre pot donar peu a ajudar els infants a conèixer més a Jesús. A l'hora d'explicar el que el pessebre significa, convé no embolicar-se en històries fantàstiques o carrinclones, que desfigurarien la fe i la convertirien en una cosa a oblidar a mesura que es creix. Sinó que cal res-saltar, a nivell d'infant, allò que és més bàsic: el nostre Déu el veiem en un infant que neix pobre, els seus pares Maria i Josep són grans exemples de fe i d'amor, els primers que l'adoren són una gent senzilla (els pastors), després també ve gent de països llunyans que representen tots els pobles de la terra (els reis).

I el pessebre pot donar peu també a resar. Per exemple, cada nit, abans d'anar a dormir, dir aquesta pregària i fer un petó al nen Jesús. De tant en tant, cantar-li alguna cançó. I altres possibilitats que puguin acudir-se.

Jesús, tu has vingut a viure aquí, amb nosaltres;
tu ens estimes molt.

Tu ets aquí, molt a prop nostre,
amb els teus pares, amb Maria i amb Josep.

Jo també t'estimo,
i vull estimar-te més,
i vull aprendre a ser com tu. Amén.

LA PREGÀRIA DELS GRANS

No és només cosa d'infants. També els adults faran bé de pregar davant el pessebre. O bé individualment, o bé com a parella, o bé tota la família, o bé un grup reunit pel motiu que sigui en aquests dies de festa.

Es pot dir la pregària que posem aquí, i es pot ampliar de la manera que es vulgui: amb un text de l'evangeli (sobretot dels dos primers capítols de Mateu o de Lluc), amb cançons de Nadal...

La llum de Nadal ens crida també a nosaltres,
Jesús, germà, fill de Maria, Fill de Déu.
Ens crida com va cridar aquells pastors desconcertats,
i com va cridar els mags
per fer-los emprendre aquell llarg camí.
Perquè a Betlem, en la teva carn tan feble,
en el teu rostre d'infant que encara no ha après a mirar el món,
nosaltres hi veiem tot l'amor de Déu.
En la teva carn,
hi ha aquell amor, aquella tendresa, aquella esperança confiada
que només Déu és capaç de donar.
En la teva carn,
Déu s'ha fet un dels nostres,
i això és la cosa més gran que ningú
no hagués pogut arribar mai a somiar.
Mirant-te aquí, ajagut al pessebre,
acompanyat de l'estimació de Maria i Josep,
volem posar a les teves mans
les nostres il·lusions i les nostres pors,
el nostre desig de fidelitat i també el nostre mal.
I volem posar-hi el món sencer:
els qui més estimem i els qui no coneixem,
els de prop i els de lluny;
i sobretot, els qui més pateixen.
Jesús, germà, fill de Maria, Fill de Déu,
escalfa'ns amb la claror del teu amor,
escalfa el món sencer amb la claror del teu amor.□

CELEBRACIÓ DE CAP D'ANY

JOSÉ ALDAZÁBAL

A l'entorn del 31 de desembre i l'1 de gener, hi ha moltes comunitats que organitzen una celebració en la qual es reflexiona a la llum de Crist sobre l'any que s'acaba i l'any que comença. I la seva reflexió es torna pregària.

Un esquema possible podria ser el que oferim aquí. Omplint-lo –evidentment– amb les dades concretes de cada any i de cada comunitat.

L'èmfasi s'hauria de posar en l'acció de gràcies i en l'esperança de cara a l'any nou. Tots en tenim necessitat,

d'ànims i de visió optimista de la història.

Aquesta celebració vol compartir l'esperança cristiana, amb una visió cristiana del temps que passa i de la tasca que a tots ens pertoca en la història.

1. Salutació del president. Motivació. Invitació.

2. Cant d'entrada: Poble immens (MD 18); Poble de Déu, poble en marxa (MD 89); Vers tu, terra promesa (MD 502); La bondat i l'amor del Senyor (MD 50); Quan desvetllem els cors (MD 78)...

3. Profecia o pregó de l'any nou. Per exemple, el que publiquem a la pàgina 150.

4. Lectura bíblica: triar-ne una que reflecteixi la marxa de la història, la plenitud que s'adquireix en Crist, o bé la confiança en Déu, conductor de la vida i del temps... Proposem aquestes:

Ef 1,3-14 (ens ha beneït... abans de la creació... el disseny que ha decidit de dur a terme en la plenitud del temps...).

Col 1,13-20 (Crist, imatge perfecta del Pare, plenitud de tota la història...).

Mt 5,1-12 (les benaurances).

Mt 6,25-34 (fe en la providència; no preocupar-se pel demà...)

Lc 12,16-48 (paràbola de l'home ric i els seus somnis... recomanació de confiar en la providència... paràbola dels servents vigilants... paràbola de l'administrador falsari...).

Jesús fill de Sira 18,1-14 (Déu dirigeix l'univers... els dies de l'home són comptats... El Senyor comprèn, té paciència...).

2 Pere 3,1-18 (la història i la promesa del retorn; cel nou i terra nova... viure en la pau).

5. Pausa de silenci i meditació. Possible cant de resposta: "El Senyor és la meva roca", "Benaurats", "Beneïrem el Senyor sempre i en tot lloc", "Cantem amb veu exultant". Es pot alternar amb la lectura d'un salm.

6. Aspectes esperançadors de l'any que s'acaba entre dos, enumerar breument els esdeveniments i les direccions més optimistes de la història d'aquest any:

- a nivell mundial
- a nivell de país
- a nivell d'Església
- a nivell de la pròpia comunitat

7. Cant d'acció de gràcies. "Lloem el Senyor, al·leluia", "Lloeu el Senyor, vosaltres, tots els pobles". O bé el "Magníficat".

8. Aspectes deficitaris de l'any que s'acaba, en clima de petició de perdó: tots som solidaris de la culpa. Entre dos, enumerar breument els esdeveniments i les direccions més lamentables de l'any, en els mateixos nivells que els positius d'abans.

9. Cant de petició de perdó. Salm 50: "Perdó, Senyor, contra vós hem pecat", "Pietat oh Déu, vós que sou bo".

10. Reflexió personal. Balanç de la vida de cadascú durant l'any que s'acaba: aspectes positius i negatius. En silenci o en diàleg de comunicació.

11. Oració final

- litànica, amb intervencions lliures,
- oració presidencial (amb Parenostre o sense)
- acabar amb la benedicció solemne del Missal Romà per al començament de l'any.

VETLLA DE FINAL D'ANY

Una vetlla com aquesta, segurament que el millor és convocar-la per a les 9 o les 10 de la nit del dia 31, de manera que després es pugui anar a celebrar la festa popular del canvi d'any (o fins i tot, si hi ha ambient, muntar aquesta festa popular a la parròquia). La vetlla pot fer-se amb un prevere o diaca presidint-la, o sense presidència. No indiquem quan cal estar drets o asseguts: caldrà veure-ho segons les circumstàncies, i avisar del que cal fer (durant els silencis i les lectures, serà millor estar asseguts).

1. Cant

Quan desvetllarem els cors (MD 78); Victòria és la nostra fe (40b); Glòria a vós (MD 6); La bondat i l'amor del Senyor (MD 50).

2. Introducció

Som a punt d'acabar aquest any ..... Un any que ha marcat, com tots els anys, tant la vida social com la vida de cadascú de nosaltres. Un any en el qual hem pogut descobrir llums i foscors, goigs i tristeses. Cadascú de nosaltres hem caminat pel camí de la nostra vida, hem treballat i hem descansat, hem estat feliços i hem patit, ens hem esforçat en el seguiment de Jesucrist i hem caigut també també en la deixadesa i la infidelitat.

I al nostre voltant, també, hem vist caminar els nostres germans, tots els homes i dones: des dels més propers, els de la nostra família, els nostres amics, fins als més llunyans. Tots ells, tots, formen

part de la nostra vida. I avui, en acabar l'any, és bo que els recordem. De tots hem pogut aprendre, tots han estat, d'una manera o d'una altra, estímuls per a la nostra vida. Recordem, de tots ells, les petites i grans felicitats viscudes, i també les tristeses i dolors. I, d'una manera especial, perquè no podríem de cap manera oblidar-nos-en, recordem els rostres de dolor dels nostres germans que pateixen per la guerra, per la fam, per totes les crueltats que els homes som capaços de posar o de permetre en aquest món.

Ara, en silenci, preguem a Déu i demanem perdó per tot allò amb què nosaltres hem contribuït, al llarg d'aquest any, a fer més dolorosa la vida dels altres. Tant pel mal que hàgim fet com pel bé que hàgim deixat de fer.

3. Silenci una mica llarg

4. Petició de perdó

Preguem ara junts, reconeixent el nostre pecat i demanant perdó. (*Es diu el "Jo confesso", o es canta "Pietat, oh Déu", MD 552*).

5. Pregària

Pare, en aquest vespre del darrer dia de l'any, som aquí, davant vostre. Volem compartir una estona de pau, una estona de família amb vós. Som els vostres fills, i ens fa feliços el tenir-vos a vós com a Pare. Us volem agrair aquest any que acabem, amb tot el que hi hem viscut, el que hi hem experimentat de bo i de dolent, perquè en tot hi podem trobar la crida del vostre amor. I us volem agrair també tot el que hi ha davant nostre, el nostre futur, tant en la vida d'aquest món com en el Regne que vós ens prometeu.

Pare, en acabar aquest any....., i a punt de començar un any nou, us volem demanar que sigueu sempre amb nosaltres i amb tota la gent que estimem. I us volem demanar, sobretot, que feu veure la vostra mirada plena de tendresa a tots aquells que pateixen per la guerra i per la fam, per la manca de justícia o de llibertat; i a tots aquells que tenen la vida destruïda pel dolor o enfonsada en el mal. Allibereu-los, Pare, i feu-nos a nosaltres col·laboradors d'aquest alliberament. Us ho demanem per Jesucrist, el nostre germà, el vostre Fill, que viu i regna amb vós pels segles dels segles. Amén.

6. Salm 33

Si es pot cantar segons es troba a MD 460, es canta amb salmista i resposta de la gent o bé tots tot; si no es pot cantar, un lector pot llegir-ne les estrofes del cantoral mateix, alternades amb el cant de l'antífona per l'assemblea.

7. Lectura d'Isaïes 9,1-6

Escoltem ara la paraula dels profetes. És l'anunci d'un infant que obrirà un camí nou en la vida dels homes. És l'anunci de Jesús, el Messies. (*El text és la primera lectura de la missa de mitjanit de Nadal*).

8. Salm 84

Es pot fer a dos cors, havent repartit prèviament el text a tothom: el salm és als laudes del dimarts de la tercera setmana o, fragmentàriament, a la pàg.49 d'aquest llibre.

9. Lectura de 1 Joan 1,1-2,3

Escoltem ara la paraula dels apòstols. Joan, l'apòstol que Jesús més estimava, ens dona el seu testimoni: enmig de la nostra vida d'homes i dones febles, s'hi ha fet present algú que ens ha transformat. Algú que no és un somni ni una idea, sinó una persona com nosaltres. Algú que ens crida a reconèixer la nostra situació marcada pel mal i pel pecat, però que alhora ens empeny a anar endavant en la fidelitat al seu Evangelí. (*El text és la lectura de l'Ofici de Lectura del 27 de desembre*).

10. Lectura actual

Ara es podria llegir un text actual que sembli adequat. Entre els textos del magisteri referits a la pau i la justícia es poden indicar els següents, que es podrien escurçar a conveniència: de la Gaudium et Spes, n. 39, que es troba a l'Ofici de Lectura del diumenge 21 per annum, nn. 82-83, a l'Ofici de Lectura del dimarts 31 per annum; de l'encíclica Pacem in terris, nn. 157-166; nn. 7-22; de l'encíclica Ric en misericòrdia, n. 3; de l'encíclica Centesimus annus, nn. 57-58. Però certament que també es poden buscar textos d'altres autors.

11. Cant

Cantarem al Senyor cants de joia (MD 54); La bondat i l'amor del Senyor (MD 50); El Senyor és la meva força, el Senyor el meu cant (MD 320).

12. Introducció al silenci

Ara farem una estona de silenci. Serà una estona de pregària personal en la qual podem repassar dins nostre aquest any que hem acabat, i posar davant Déu el camí que hi hem fet, les persones amb qui hem compartit la vida, els esdeveniments que ens han marcat, i donar-ne gràcies. I, juntament amb això, demanar la seva bondat i el seu amor de cara a l'any que comença. Per a nosaltres i per a la gent que coneixem, i per tots aquells que arreu del món més pateixen.

13. Silenci, si pot ser amb música de fons.

14. Pregàries

(Resposta cantada: "Que el vostre amor, Senyor", MD 411; "Vine, Pare dels pobres", Morlans; "Senyor, tingueu pietat").

- Per cadascú de nosaltres, per les nostres famílies, pels nostres amics.
- Pel nostre creixement en la fe i en la fidelitat a l'Evangelí.
- Pels nostres companys de treball i d'estudi, per tots aquells amb qui compartim la vida.
- Per la nostra ciutat (poble, barri) i per tots els qui hi vivim.
- Pels pobres, tristos i abandonats que hi ha entre nosaltres.
- Per la nostra parròquia, pel nostre bisbat, per l'Església sencera.
- Per tots els homes i dones, per tots els vells, els infants, els joves; per tots els pobles de la terra.
- Per tots els qui, a qualsevol lloc del món, pateixen la guerra o la violència.
- Per tots els qui, a qualsevol lloc del món, pateixen la tragèdia de la fam.
- Perquè la pau i l'amor de Déu transformin el món sencer.

15. Parenostre

Com a fills de Déu, com a germans de tots els homes, preguem ara tal com Jesús ens va ensenyar: Pare nostre...

16. Gest de pau: Amb els millors desigs de cara a l'any que comença, germans, donem-nos la pau.

17. Càntic de Maria

Es canta segons alguna de les versions conegudes, o el recita tothom alhora; en aquest segon cas, caldrà haver repartit prèviament el text. El podeu trobar a la pàgina 50 d'aquest llibre.

18. Comiat

Si hi ha prevere o diaca president, desitja a tots un feliç nou, i dona la benedicció solemne de Cap d'Any que es troba a la pàg. 509 del Missal. Si no, el qui hagi dirigit la pregària desitja a tots un feliç any nou.

19. Cant final

Lloeu el Senyor, vosaltres tots els pobles, MD 458.

PREGÓ DE CAP D'ANY

Aquest pregó es pot fer servir en celebracions i trobades amb motiu del nou any. Aquí el posem per ser alternat entre un lector i l'assemblea (per a la qual cosa caldrà haver-lo repartit prèviament a tothom). Però també pot fer-se simplement entre dos lectors (un llegeix el que posa "Lector" i un altre el que posa "Tots"), o fer-lo tot un únic lector. El text és una adaptació d'un material publicat per la *Revista de Litúrgia* de São Paulo.

- Lector: Que tots els pobles lloïn el Senyor, que li canti tot l'univers!
És immens el seu amor, la seva fidelitat dura per sempre.
Veni, preguem-li i supliquem-li per tots els homes i dones de la terra.
- Tots: Que hi hagi pau per a tothom,
que s'acabi el dolor, i la tristesa, i la fam, i la guerra.
Que nosaltres siguem missatgers i treballadors d'aquesta pau.
- Lector: Beneït sigueu, Déu de la vida, perquè il·lumineu el món amb la llum del Crist ressuscitat i
guieu els nostres passos pel camí de la pau.
- Tots: Per vós, Senyor, la nit és clara com el dia.
Vós sou llum que brilla en la nostra foscor.
La vostra Paraula renova la creació sencera.
- Lector Lloem el Senyor, germans i germanes.
- Tots: Jesús és la nostra pau, Jesús és la nostra esperança. Ell és enmig nostre, ell guia el nostre
camí i el de la humanitat sencera. I avui, en començar l'any ....., en reunim aquí per
lloar-lo i per pregar-li.
- Lector: El Fill de Déu, ja fa més de dos mil anys, va plantar la seva tenda enmig nostre i va venir a
viure amb nosaltres. De la seva plenitud tots nosaltres n'hem rebut gràcia i més gràcia; tots
nosaltres n'hem rebut benediccions de l'Esperit.
- Tots: I ara, novament, un cop més, aquest Esperit ens envia a anunciar la Bona Nova als pobres,
l'alliberament per als captius, la llum per als cecs. Ens envia a proclamar l'any de gràcia del
Senyor.
- Lector: Que ningú no faci mal ni exploti mai més el seu germà. Que es perdonin els deutes, que es
reparteixi la terra. Que no es fabriquin més armes, i que es produeixi pa per a tothom.
- Tots: Que les Esglésies caminin cap a la unitat, i els creients treballin plegats pel bé de tothom.
- Lector: Que tothom lluiti perquè s'acabi el dolor i la tristesa i perquè en tots els ulls hi pugui brillar la
llum de l'esperança.
- Tots: Que es transformin els nostres cors i es converteixin cap a Déu, el nostre Pare.
- Lector: Que ell ens doni el seu perdó, la seva misericòrdia, la seva gràcia infinita.
- Tots: I que l'alegria pugui fer estada a la nostra terra, perquè això és el que Déu vol.

NIT DE CAP D'ANY CELEBRACIÓ CRISTIANA EN FAMÍLIA

JOSÉ ALDAZÁBAL

El comiat de l'any i l'entrada en l'any nou sol ser un esdeveniment molt emotiu en una família, en un grup o en una comunitat.

Es crea un ambient entranyable. Evitant el luxe i l'ostentació, i també el to xaró a què a vegades sembla que l'ambient ens convidi. Cal procurar, doncs, que aquest clima de joia humana i familiar sigui de debò comunicatiu i feliç, tant per als grans com per als joves i els nens.

Per a una família o comunitat cristiana, el pas a l'Any Nou és bo que tingui a més un color clarament cristià. Fins i tot si s'ha pogut participar aquest vespre-nit en alguna vetlla de pregària o en la celebració de l'Eucaristia, aquí oferim un esquema per a l'ambient de família que es pot realitzar en poc més de cinc minuts.

Es tracta d'un moment senzill de pregària, que en el clima familiar i en un moment tan significatiu pot resultar molt expressiu de la nostra fe. El fet de viure aquesta festa en família ja és un valor molt bo d'autèntica "ecologia humana". Però encara pot tenir més sentit si es celebra en cristià.

1. Acció de gràcies per l'any que s'acaba

Monició (la pot dir el pare o la mare)

Senyor nostre, Pare que esteu en el cel. Ens hem reunit aquí, poc abans d'acabar aquest any i de començar el nou. Volem donar-vos gràcies per tantes coses bones que han passat enguany: per a la humanitat, per a l'Església, per al nostre país, per a la nostra família, per a cadascun de nosaltres. Sabem que estem a les vostres mans de Pare i us ho agraïm. *(Es poden enumerar alguns d'aquests esdeveniments de l'any).*

Cant d'acció de gràcies (les estrofes, les podrien cantar els nens o els més joves)

Lloem el Senyor, MD 20; Lloat sigueu, Senyor, MD 28; La bondat i l'amor del Senyor, MD 50; i el més expressiu: Al·leluia, lloem el Senyor, MD 410, amb el salm 150.

2. Petició d'ajuda per a l'Any Nou

Monició feta per un membre de la família

Pare, també volem demanar-vos que l'any que ve continueu ajudant-nos. Que beneïu tota la humanitat, i en concret la nostra família.

Perquè tots visquem en pau i sapiguem progressar en els aspectes materials i en els espirituals, tot vivint segons la vostra voluntat.

Tots resen amb tranquil·litat el Parenostre, l'Avemaria, i el Glòria al Pare.

3. Els dotze grans de raïm, com mana la tradició.

4. La copa de xampany, amb l'oportú brindis.

5. L'abraçada i el petó amb tots els presents, per a començar l'any amb un compromís de fraternitat i, si cal, de perdó. Amb un vot de confiança per a tothom. Per a oblidar totes les coses desagradables de l'any passat i començar de zero.

6. I després, a continuar la festa. Sortosa la família que sap passar-s'ho bé per si mateixa, i no necessita que li ho organitzi la TV.

EPIFANIA: ANUNCI DE LES FESTES DE L'ANY

El dia de l'Epifania, després de l'evangeli, es pot proclamar l'anunci de les festes de l'any que aquí publiquem. En alguns llocs, també, s'acostuma a penjar aquest anunci a la porta de l'església des de Cap d'Any fins al diumenge anterior a la Quaresma.

La glòria del Senyor s'ha manifestat a Betlem
i es continuarà manifestant entre nosaltres,
fins al dia del seu retorn gloriós.
Per això us anuncio amb goig, germans i germanes,
que, així com ens hem alegrat en aquestes festes
del Nadal de nostre Senyor Jesucrist,
en alegrarem també en la gran celebració pasqual
de la Resurrecció del nostre Salvador.
Així, doncs, tinguem present que aquest any
l'exercitació de la Quaresma
que ens prepara per a les festes pasquals
començarà el dia... de ....., dimecres de Cendra,
i del ... al .... de.... celebrarem amb fe
la mort, sepultura i resurrecció del Senyor Jesús,
en el Tríduum Pasqual.
Al cap de cinquanta dies,
al terme de la gran festa de la cinquantena pasqual,
el diumenge.... de .....,
celebrarem la solemnitat de la Pentecosta,
el do que Jesús ressuscitat fa la seva Església:
el seu Esperit Sant.
Cada diumenge ens reunirem per celebrar l'Eucaristia,
commemorant la Pasqua del Senyor,
i venerarem també la memòria de la Mare de Déu en les seves festes,
i la de tants germans sants i santes
que ens acompanyen en el nostre camí.
Tots els dies són sants i bons
per als qui estan en gràcia de Déu.
I ja al final de l'any,
el dia.... de .....,
iniciarem un nou any litúrgic
amb la celebració del diumenge primer
de l'Advent de nostre Senyor Jesucrist.

A ell tot honor i tota la glòria pels segles dels segles. Amén.

Altres publicacions del CPL

per a Advent i Nadal

En aquesta mateixa col·lecció «Dossiers CPL»

- **Celebrar la venida del Señor: Adviento-Navidad-Epifanía.** Un bon complement del present llibre, amb articles de reflexió, orientacions i alguns materials.
- **Enséñame tus caminos. Adviento y Navidad día tras día.** Per José Aldazábal. Comentaris al leccionari ferial, per a la reflexió personal i l'homilia.

A la col·lecció «Emaús»

- **Advent: el Senyor ve.** Per Josep Lligadas. Una reflexió senzilla i profunda sobre el sentit de l'Advent.
- **Nadal, Déu amb nosaltres.** Per Josep Lligadas. També per al Nadal, una presentació i reflexió a l'abast de tot cristià interessat.
- **L'Advent i el Nadal d'Isaïes.** Per Josep Lligadas. Per captar el sentit i l'actualitat dels textos profètics que ressonen en la litúrgia d'aquests dies.

A la col·lecció «Celebrar»

- **Nadal a casa.** Per Joan Llopis. Per preparar-la i celebrar-la, amb textos, cants, suggeriments.

A la col·lecció «Litúrgia Bàsica»

- **Què és l'Advent?** Per Josep Lligadas. Les coses més bàsiques de l'Advent, en un llibre breu que inicia una nova col·lecció.

COM USAR EL DISQUET

Aquesta edició del Dossiers CPL n. 92, **Advent i Nadal. Suggeriments i materials**, inclou un disquet de 3.5" amb tot el material del llibre.

Per a facilitar l'ús d'aquest material, podeu seguir els següents passos:

1. Graveu el contingut del disquet en el disc dur. Sempre és millor treballar amb una còpia. Així, sempre podreu disposar de l'original en el disquet.
2. Dins el disquet us trobareu quatre documents diferents. **El contingut dels anomenats "Document 1", "Document 2" i "Document 3" és el mateix.** Però hem volgut que tinguéssiu el material en tres formats diferents; així podreu fer servir el que us funcioni millor. Són els següents:
  - **Document 1:** S'obre amb el programa Adobe Acrobat 3.0 (i superiors). Aquest format és compatible amb Windows 95 (i superiors) i amb Macintosh (versió 7.5 del sistema i superiors).
  - **Document 2:** S'obre amb el programa Microsoft Word (versió 2.x per a Windows, i versió 4.x per a Macintosh). Format compatible amb els dos sistemes.
  - **Document 3:** S'obre amb el programa Word Perfect 5.1 per a Windows (i versions superiors). Format no compatible amb Macintosh.
  - **"Llegiu-me"**. Aquest document conté aquesta pàgina que estem llegint.
3. Els quatre documents s'obren de la manera següent:
  - **Document 1.** Cal que disposeu del programa Adobe Acrobat 3.0 (i versions superiors). Només heu de fer doble clic sobre la icona del document.
  - **Document 2.** Els usuaris de Windows cal que feu doble clic sobre la icona del

document. Els usuaris de Macintosh heu de fer igualment doble clic sobre la icona del document. Se us obrirà el programa Microsoft Word. I apareixerà la finestra "Convertir archivos". A la finestra trobareu un menú amb diferents tipus d'arxiu. Si no ho està, seleccioneu "Formato RTF". Feu clic a "Aceptar". En poca estona el document estarà obert.

-**Document 3**. Els que trebal·leu amb el programa Word Perfect 5.1 (i superiors), només cal que feu doble clic amb el ratolí sobre la icona del document i l'obrireu fàcilment.

-**"Llegiu-me"**. Obriu-lo fent doble clic sobre la icona del document.

4. Un cop obert el document:

-els que obriu l'arxiu **Document 1**, podreu imprimir el material directament. I també podreu copiar-lo i enganxar-lo en qualsevol processador de text (Microsoft Word, Word Perfect).

-tant pel que fa al **Document 2**, com al **Document 3**, podreu copiar el que us interressi, passar-ho a un altre arxiu com feu normalment i arranjar-ho com vulgueu. Així mantindreu intacte el primer arxiu.

DOSSIERS CPL DISPONIBLES

2. Advent*
3. El arte de la homilía
4. La cincuenta pasqual*
5. Nadal i Epifania*
9. Antic Testament. Guia per a la seva lectura.*
12. Claves para la oración
15. Penitencia – Reconciliación
16. La missa dominical, pas a pas*
17. Claves para la Eucaristía
- 18 i 19. La plegaria eucarística. I.- Catequesis. II.- Pastoral
20. Celebrar l'Eucaristia amb infants*
21. La missa diària. Material*
22. 22 salms per viure*
23. El bateig d'infants*
26. El sabor de las fiestas
27. Canto y música
28. Celebrar les festes de la Mare de Déu*
30. Homilies de casament*
31. Homilies exequials*
32. Noves homilies de bateig*
33. Via Crucis*
34. El domingo cristiano
35. Ministerios de laicos
36. Liturgia de las Horas. 20 siglos de historia
37. La mesa de la Palabra
38. La música en la liturgia
39. La comunidad celebrante
40. Gestos y símbolos
41. Cómo no decir la misa
42. Principis i normes de la Liturgia de les Hores*
43. Orar los salmos en cristiano
44. Celebrar la venida del Señor: Adviento-Navidad-Epifanía
46. La alabanza de las horas. Espiritualidad y pastoral
47. Pregar Maria tot l'any*
48. Lectura de la Biblia en el año litúrgico
49. Pastoral de la Eucaristía
50. El leccionari de Lluc. Guia*
51. Catequesi i celebració de la primera comunió*
52. Pascua/Pentecostés
53. Pregar amb l'Església: Laudes i Vespres per a una setmana*
54. La oración en la escuela de Jesús
55. La celebració de la penitència*
56. Oración ante los iconos

57. Celebrar la Quaresma*
58. Modelos bíblicos de oración
59. La celebración de las exequias
60. Pastoral de la salud
61. Celebración de la Semana Santa
62. Les festes dels sants*
63. La missa, senzillament*
64. Religiositat popular i santuaris*
65. Las aclamaciones de la comunidad
66. Matrimonio: preparación y celebración
67. Enséñame tus caminos (1). Adviento / Navidad día tras día
68. Enséñame tus caminos (3). Tiempo pascual, día tras día
69. La asamblea litúrgica y su presidencia
70. Celebrar la Liturgia de la Palabra
71. El culto a la Eucaristía
72. Enséñame tus caminos (4). Tiempo ordinario: Semanas 1-9
73. Enséñame tus caminos (2). Cuaresma
74. Celebracions comunitàries de la Penitència*
75. Enséñame tus caminos (5). Tiempo ordinario: Semanas 10-21
76. Enséñame tus caminos (6). Tiempo ordinario: Semanas 22-34
77. Parroquia, comunidad orante
78. Los sacramentos. Principio y práctica litúrgica
79. La Confirmació*
80. Enséñame tus caminos (7). Los santos con lecturas propias
81. Hacia una fe adulta
82. Los salmos nos enseñan a rezar
83. El santoral del calendari *
84. Vetlles i trobades de pregària*
85. La comunión fuera de la misa
86. Lecturas breves, escuela de sabiduría
87. Baptisme, matrimoni, exèquies. Material i monicions*
88. Confirmació i Primera Comunió, Penitència i Unció*
89. Los enfermos terminales. La unción de los enfermos
90. Vademécum. Actitudes espirituales para la celebración
91. Conocer y celebrar la Eucaristía.
92. Advent i Nadal. Suggestions i materials*

Els assenyalats amb (*) estan publicats en català i en castellà